

Léachtaí Molta do Cheiliúradh Shacraimint an Athmhuintearais don chéad uair

Léachtaí Féideartha ón *mBíobla Naofa*

(Tagartha in *I nGrá Dé*)

AN CHÉAD LÉACHT

Sliocht as leabhar Íseáia fáidh 43:1-3

Anois, seo mar a deir an Tiarna,
do Chruthaitheoirse, a Iacóib,
agus fear do dhealfa, a Iosrael:
'Ná bíodh eagla ort, óir tá tú fuascailte agam;
ghlaoigh mé ort i d'ainm, agus is liomsa thú.

Má ghabhann tú trí uiscí doimhne, táimse leat;
má ghabhann tú trí aibhneacha, ní bháfaidh siad thú.
Má shiúlann tú tríd an tine, ní dhófaidh tú thú féin,
ná ní loiscfidh an lasair thú.

Óir is mise an Tiarna, do Dhia,
Neach Naofa Iosrael, d'fhuascailteoir.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Céad Litir Naomh Eoin 1 Eoin 4:7-8, 11-12

A chairde cléibh, tugaimis grá dá chéile mar gur ó
Dhia an grá agus an té a thugann grá is ó Dhia a
rugadh é, agus aithníonn sé Dia.
An té nach dtugann grá ní aithnid dó Dia, mar is é
Dia an Grá.
A chairde cléibh, ós fíor gur thug Dia grá dúinne
nach mithid dúinne grá a thabhairt dá chéile.
Ní fhaca aon duine Dia riamh. Má thugaimid grá
dá chéile maireann Dia ionainn agus is lánfhoirfe
ionainn a ghrá.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Céad Litir Naomh Pól chuig na Corantaigh 1 Cor 13:4-8

Bíonn an grá foighneach agus bíonn sé lách; ní
bhíonn éad air; ní dhéanann sé
maíomh ná mórtas; ní bhíonn sé mímhúinte ná
leithleasach, míchéadfach ná agrach. Ní áil leis an
éagóir ach is aoibhinn leis an mhaith. Bíonn sé lán
d'fhadhulaingt, lán de chreideamh, lán de dhóchas
agus lán d'fhoighne. Rachaidh an fháidheoireacht
ar ceal, rachaidh na teangacha dá dtost, agus
rachaidh an t-eolas ar neamhní, ach ní rachaidh an
grá i léig go deo.

Briathar an Tiarna.

SLEACHTA AS AN SOISCÉAL NAOFA

Eoin 13:34-35

[Dúirt Íosa] ‘Tá aithne nua á tabhairt agam daoibh, go dtabharfadh sibh grá dá chéile; faoi mar a thug mise grá daoibhse, go dtabharfadh sibhse grá dá chéile. As sin a bheidh a fhios ag cách gur deisceabail liomsa sibh má bhíonn grá agaibh dá chéile.’

Matha 18:12-14

[Dúirt Íosa] ‘Cad is dóigh libh? Má bhíonn céad caora ag duine agus aon chaora amháin díobh a dhul amú, nach bhfágfaidh sé an naoi nóchad ar na sléibhte agus dul ag lorg an tseachránai? Agus más rud é go bhfaigheann sé í, deirim libh go fírinneach, is mó is cúis áthais leis í ná an naoi nóchad a bhí gan dul amú. Mar an gcéanna, ní hé toil i láthair bhur nAthar atá ar neamh go gcaillfí aon duine amháin de na rudaí beaga seo.’

Lúcás 19:1-10

Agus ar theacht isteach in Ireachó dó, bhí sé ag gabháil tríd. Agus fear darbh ainm Zacháias a bhí ina cheannphoibleacánach agus é saibhir, bhí sé ag iarraidh radharc a fháil ar Íosa, cérbh é féin; ach ní fhéadfadh de dheasca an tslua, óir bhí sé íseal ina phearsa. Agus rith sé roimhe chun cinn agus chuaigh in airde i gcrann seiceamair chun go bhfeicfeadh sé é, óir is thairis sin a bhí sé le gabháil. Nuair a tháinig Íosa go dtí an áit, bhreathnaigh sé suas agus dúirt leis: ‘A Zacháias, déan deifir agus tar anuas, óir is i do theachsa nach foláir dom fanacht inniu.’ Agus tháinig sé anuas go deifreach agus chuir fáilte roimhe go háthasach. Ar a fheiceáil sin do chách, bhí siad ag monabhar á rá: ‘Tá sé tar éis dul ar lóistín ag peacach.’

Ach dúirt Zacháias go croíúil leis an Tiarna: ‘Is é a dhéanfaidh mé, a Thiarna, leath mo mhaoine a thabhairt do na boicht, agus má bhain mé aon ní go héagórach d’aon duine, déanfaidh mé aisíoc leis faoi cheathair.’

Dúirt Íosa leis: ‘Tá slánú tar éis teacht chun an tí seo inniu, mar is mac d’Abrahám an duine seo freisin: óir tháinig Mac an Duine chun an rud a bhí caillte a lorg agus a shlánú.’

Deasghnáth an Athmhuintearais

Áirítear ceiliúradh an Bhriathair i nDeasghnáth an Athmhuintearais. Toisc nach mbíonn sé seo ar siúl le linn Aifrin, ní gá go mbeadh ordú na léachtaí mar a bhíonn i Liotúirge an Bhriathair ag an Aifreann. Má tá raidhse léachtaí san áireamh, ba chóir salm, amhrán iomchuí eile nó tréimhse ciúnais a bheith idir eatarthu. Mura bhfuil ach léacht amháin i gceist, tá sé níos fearr an sliocht sin a bheith ón Soiscéal.

Tugtar na léachtaí seo a leanas mar áis do shagairt agus do dhaoine eile a bhfuil baint acu le roghnú na léachtaí. Chun éagsúlacht a bhaint amach, agus de réir riachtanais thréadacha an ghrúpa atá ag ceiliúradh, is féidir léachtaí eile a roghnú. Tá moltaí eile maidir le ceiliúradh an Bhriathair, le linn Deasghnáth an Athmhuintearais, ar fáil in eagrán an cheiliúraí.

LÉACHTAÍ ÓN SEAN-TIOMNA

1

Sliocht as Leabhar Gheineasas 3:1-19

Thóg sí cuid dá thoradh agus d'ith é.

Ba ghlice an nathair nimhe ná aon ainmhí allta dá ndearna an Tiarna Dia agus dúirt sí leis an mbean: 'An ndúirt Dia libh gan ithe de thoradh aon chrainn sa ghairdín?' Dúirt an bhean leis an nathair nimhe: 'Ní miste dúinn toradh na gcrann sa ghairdín a ithe: ach toradh an chrainn atá i lár an ghairdín, dúirt Dia faoi: 'ná hithigí é agus na bainigí leis le heagla go bhfaigheadh sibh bás.' Agus dúirt an nathair nimhe leis an mbean: 'Ní bhfaighidh sibh bás, ní bhfaighidh sin! Óir is eol do Dhia an lá a íosfaidh sibh dá thoradh sin, go n-osclofar bhur súile agus go mbeidh sibh cosúil le déithe agus fios na maitheasa agus an oilc agaibh.' Chonaic an bhean gur mhaith le hithe toradh an chrainn, agus gur gheal leis an tsúil é agus gur dhiol dúile é ar son an fheasa a thug sé. Thóg sí, más ea, cuid dá thoradh agus d'ith é; thug sí cuid de chomh maith dá fear a bhí ina teannta, agus d'ith sé é. Osclaíodh a súile araon agus chonaiceadar go rabhadar nocht agus d'fhíodar duilleoga fige lena chéile agus rinneadar brait íochtair dóibh féin.

Chualadar fuaim an Tiarna Dia agus é ag siúl sa ghairdín i bhfionnuaire an lae agus chuaigh an fear agus an bhean i bhfolach ón Tiarna Dia i measc na gcrann sa ghairdín. Ach ghlaoigh an Tiarna Dia ar an bhfear: 'Cá bhfuil tú?' ar sé leis. D'fhreagair sé: 'Chuala mé do ghuth sa ghairdín agus bhí eagla orm mar go raibh mé nocht, agus chuaigh mé i bhfolach.' 'Cé dúirt leat,' ar seisean, 'go raibh tú nocht? An ag ithe a bhí tú den chrann a d'aithin mé duit gan ithe de?'

'An bhean a thug tú dom mar chéile,' arsa an fear, 'ise a thug toradh as an gcrann dom, agus d'ith mé é.' Agus dúirt an Tiarna Dia leis an mbean: 'Cad é seo atá déanta agat?' D'fhreagair an bhean: 'Mheall an nathair mé agus d'ith mé.'

Dúirt an Tiarna Dia leis an nathair:

'De bhrí go ndearna tú an rud seo go raibh mallacht ort thar an eallach go léir, thar na hainmhithe allta go léir;

beidh tú ag sní ar do bholg

agus ag ithe cré,

gach lá de do shaol.

Cuirfidh mé naimhdeas

idir tú agus an bhean,

idir do shíolsa agus a síolsa.

Brúfaidh sé do cheann

agus brúfaidh tusa a sháil.'

Dúirt sé leis an mbean:

'Méadóidh mé go mór ar do thinneas ag breith clainne.

Béarfaidh tú clann agus tinneas ort.

Beidh mian chun do chéile ort

ach beidh sé i gceannas ort.'

Dúirt sé leis an bhfear:

'De bhrí gur thug tú cluas do ghuth do mhná,

agus gur ith tú de thoradh an chrainn

ar aithin mé duit gan a ithe:

Go raibh mallacht ar an talamh de do chionn.

Faoi dhoilíos a shaothróidh tú do chuid de,

gach lá de do shaol.

Sceacha agus feochadáin a thabharfaidh sé duit, agus íosfaidh tú luibheanna an bháin.

Le hallas do ghrua

is ea a íosfaidh tú do chuid aráin

go bhfillfidh tú ar an talamh

mar is as a tháinig tú.

Óir is luathreach thú,

agus ar an luathreach is ea a fhillfidh tú.'

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Gheineasas 4:1-15

D'iompaigh Cáin ar Áibil a dheartháir agus mharaigh sé é.

Luigh Ádhamh lena bhean Éabha agus ghabh sí gin agus rug mac, Cáin. 'Fuaireas mac,' ar sí, 'le cúnamh an Tiarna.' Agus rug sí an dara mac Áibil, deartháir Cháin. Aoire i bhfeighil caorach a ba ea Áibil, ach ag saothrú na talún a bhíodh Cáin. Faoi chionn tamaill thug Cáin cuid de thorthaí na talún mar íobairt don Tiarna, agus thug Áibil mar an gcéanna cuid de chéadghinte a thréada agus dá saill. D'fhéach an Tiarna le fabhar ar Áibil agus ar a íobairt ach níor fhéach sé le fabhar ar Cháin ná ar a íobairtsean. Lón Cáin le fearg agus chuir púic air féin. Chuir an Tiarna ceist ar Cháin: 'Cén fáth,' ar sé, 'a bhfuil fearg ort agus púic? Má dhéanann tú an mhaith, nach nglacfar leat? Mura ndéana tú an mhaith, nach shin é an peaca ar an tairseach agat agus craos air chugat ach go gcaithfir é a cheansú?'

'Téanam amach,' arsa Cáin le hÁibil a dheartháir. Fad bhí siad amuigh, d'iompaigh Cáin ar Áibil a dheartháir agus mharaigh sé é.

Ansin dúirt an Tiarna le Cáin: 'Cá bhfuil Áibil do dheartháir?' 'Níl a fhios agam,' ar sé. 'An mise coimeádaí mo dhearthár?' 'Cad tá déanta agat?' arsa an Tiarna. 'Tá guth fhuil do dhearthár ag glaoch orm as an talamh. Beidh mallacht ort feasta agus tú ar díbirt ón talamh seo a d'oscail a bhéal agus a ghlac fuil do dhearthár ó do láimh. Nuair a shaothróidh tú an talamh ní thabharfaidh sé feasta dá dhícheall duit. Beidh tú i do theifeach agus i d'fhánaí ar talamh.' Dúirt Cáin leis an Tiarna: 'Tá mo phionós thar mo chumas iompair. Seo thú inniu do mo dhíbirt ón talamh seo; rachaidh mé i bhfolach ó do ghnúis; beidh mé i mo theifeach agus i m'fhánaí ar talamh agus an té thiocfaidh orm maróidh sé mé.' 'Cibé más ea,' arsa an Tiarna leis, 'a mharóidh Cáin, déanfar é a dhíolt air faoi sheacht.' Agus chuir an Tiarna marc ar Cháin ionas nach maródh aon duine a thiocfadh air é.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Gheineasas 18:17-33

Dúirt an Tiarna: 'Ní scriosfaidh mé an chathair, ar son deichniúir.'

Dúirt an Tiarna leis féin: 'An gceilfidh mé ar Abrahám an ní atáim ar tí a dhéanamh, ós rud é go mbeidh Abrahám ina chine mór cumasach

agus ciníocha an domhain á mbeannú féin tríd? [Ní dhéanfaidh mé] óir thogh mé é d'fhonn go dtabharfadh sé aithne dá chlann agus dá theaghlach ina dhiaidh slí an Tiarna a choimeád ag déanamh an chirt agus na córa, i dtreo go dtabharfadh an Tiarna d'Abrahám a bhfuil geallta aige dó.' Ansin dúirt an Tiarna: 'Nach ard é an liú atá in aghaidh Shodom agus Ghomorá agus nach mór é a bpeaca agus nach trom! Rachaidh mé síos féachaint an ndearnadar de réir an liú a tháinig chugam ina n-aghaidh; agus mura ndearnadar, beidh a fhios agam.' D'imigh na fir leo i dtreo Shodom, ach d'fhan Abrahám ina sheasamh i láthair an Tiarna. Dhruid sé níos giorra dó agus dúirt: 'An scriosfaidh tú dáiríre an firéan mar aon leis an gciontach? Abair go bhfuil leathchéad firéan sa chathair, an scriosfaidh tú í mar sin agus gan í a chaomhnú ar son an leathchéad firéan atá inti? Go mba fhada uait a leithéid a dhéanamh, an firéan a chur chun báis mar aon leis an gciontach; d'fhágfadh sin an ide chéanna á tabhairt ar an bhfiréan agus ar an gciontach! I bhfad uait a leithéid! An amhlaidh nach ndéanfaidh breitheamh an domhain uile an ceart?' D'fhreagair an Tiarna: 'Má fhaighim leathchéad firéan i Sodom; sa chathair, ansin déanfaidh mé an áit go léir a chaomhnú ar a son.' 'Seo mé,' arsa Abrahám á fhreagairt, 'agus é de dhánaíocht ionam labhairt mar seo le mo Thiarna, agus gan ionam ach cré agus luaithreach. Abair go bhfuil cúigear in easnamh ar an leathchéad, an scriosfaidh tú an chathair go léir de dheasca cúigir?' 'Ní dhéanfaidh mé,' ar sé, 'ní scriosfaidh mé má fhaighim cúigear is daichead inti.'

Agus labhair sé leis arís: 'Abair,' ar sé, 'gur daichead a gheofar inti.' 'Ní dhéanfaidh mé,' ar seisean, 'ar son daichead.' 'Ná bíodh an Tiarna i bhfearg liom,' ar sé ansin, 'agus labhróidh mé arís. Abair gur tríocha a gheofar inti.' D'fhreagair seisean: 'Ní dhéanfaidh mé, má fhaighim tríocha ann.' 'Tá sé de dhánaíocht ionam,' arsa Abrahám ansin, 'labhairt leis an Tiarna. Abair gur fiche a gheofar inti.' 'Ní scriosfaidh mé í, ar son fichead.' Ansin dúirt sé: 'Ná bíodh an Tiarna i bhfearg liom agus labhróidh mé aon uair amháin eile. Abair gur deichniúr a gheofar ann.' D'fhreagair sé: 'Ní scriosfaidh mé í, ar son deichniúr.' Nuair a bhí deireadh ráite aige le hAbrahám, d'imigh an Tiarna leis, agus d'fhill Abrahám abhaile.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Eaxodus 17:1-7

Rinne siad promhadh ar an Tiarna á rá: 'An bhfuil an Tiarna farainn nó nach bhfuil.'

Bhog comhthionól uile chlann Iosrael leo ar aghaidh óna gcampa i bhfásach Shín, céim ar chéim

de réir mar d'ordaigh an Tiarna; shuíodar a gcampa i Reifidim, áit nach raibh aon uisce le hól ag an bpobal. Agus chrom an pobal ar chasaoide le Maois: 'Tabhair dúinn uisce le hól!' a deiridís. D'fhreagair Maois: 'Cad a b'áil libh ag casaoid liom? Cad ab áil libh ag promhadh an Tiarna?' Ach bhí íota tarta ar an bpobal agus rinneadar monabhar in aghaidh Mhaois. 'Cad chuige ar thug tú amach as an Éigipt sinn?' ar siad. 'An d'fhonn go gcuirfeá sinn féin agus ár gclann agus ár stoc chun báis le tart?' Ghlaigh Maois ar an Tiarna: 'Cad a dhéanfaidh mé leis an bpobal seo? Is beag nach bhfuil siad ag gabháil de chlocha ionam.' Agus dúirt an Tiarna le Maois: 'Tabhair leat cuid de sheanóirí Iosrael agus téigh ar thosach an phobail. Beir i do láimh ar an tslat lenár bhuail tú an abhainn, agus seo leat. Féach! beidh mé i mo sheasamh ansiúd ar an gcarraig romhat (i Horaeb). Buail an charraig agus snífidh uisce aisti le hól ag an bpobal.' Agus rinne Maois amhlaidh i láthair sheanóirí Iosrael. Thug sé Masá agus Miríbeá ar an áit de bharr chasaoide chlann Iosrael agus go ndearnadar promhadh ar an Tiarna á rá: 'An bhfuil an Tiarna farainn nó nach bhfuil?'

Briathar an Tiarna.

5

Sliocht as Leabhar Eaxodus 20:1-21

Mise an Tiarna do Dhia ... ná bíodh aon déithe eile agat i mo láthair.

Labhair Dia na briathra seo go léir. Dúirt sé: 'Mise an Tiarna do Dhia a thug thú amach as tír na hÉigipte agus as teach na daoirse. Ná bíodh aon déithe eile agat i mo láthair. Ná déan duit féin aon íomhá ghreanta, ná cosúlacht aon ní dá bhfuil ar neamh thuas, ná ar talamh thíos, ná sna huiscí atá faoin talamh. Ná sléacht rompu agus ná déan iad a adhradh. Óir is Dia éadmhar mise, an Tiarna do Dhia, agus déanaim coir an athar a agairt ar an gclann mhac, agus ar chlann a chlainne go dtí an ceathrú glúin díobh siúd ar fuath leo mé, ach déanaim cineáltais buan leis na mílte díobh siúd a thugann grá dom agus a choimeádann m'aitheanta. Ná luaigh ainm an Tiarna, do Dhia, le mí-úsáid a bhaint as. Óir an té a luafaidh ainm an Tiarna le mí-úsáid a bhaint as, ní fhágfaidh an Tiarna gan phionós é. Cuimhnigh ar an tsabóid agus coinnigh naofa í. Caithfidh tú sé lá ag obair agus déanfaidh tú do shaothar go léir, ach an seachtú lá, is sabóid é don Tiarna do Dhia. An lá sin ná déan scaob oibre – tú féin ná do mhac, ná d'iníon, ná do dhaor ná do dhaoirseach, ná do stoc ná an deoraí atá faoi do dhíon. Óir is i sé lá a rinne an Tiarna neamh agus talamh agus an fharraige, agus gach a bhfuil iontusan, ach ar an seachtú lá scoir sé ó obair. Uime sin bheannaigh an Tiarna lá na sabóide agus naomhaigh é. Tabhair

do d'athair agus do do mháthair onóir i dtreo go mba fada iad do laethanta ar an talamh a thug an Tiarna do Dhia duit. Ná déan marú. Ná déan adhaltranas. Ná déan goid. Ná tabhair fianaise bhréige in aghaidh do chomharsan. Ná santaigh teach do chomharsan; ná santaigh bean do chomharsan, ná a dhaor ná a dhaoirseach, ná a dhamh ná a asal, ná aon ní is leis.' Bhual scéin is critheagla an pobal go léir leis na toirneacha, agus na tintreacha, agus glór an trumpa, agus deatach an tsleibhe agus sheasadar i bhfad siar. 'Labhair féin linn,' a dúradar le Maois, 'agus éistfimid leat; ach ná labhraíodh Dia linn, nó caillfear sinn.' Agus dúirt Maois leis an bpobal: 'Ná bíodh eagla oraibh óir tháinig an Tiarna d'fhonn sibh a phromhadh, agus go mbeadh a eagla os comhair bhur súl agaibh agus nach ndéanfadh sibh peaca.' D'fhan an pobal i bhfad siar dá bhrí sin agus dhruid Maois leis an scamall tiubh dorch mar a raibh an Tiarna.

Briathar an Tiarna.

6

Sliocht as Leabhar Dheotranaimí 6:4-9

Gráigh an Tiarna do Dhia ó do chroí go hiomlán.

'Éist, a Iosrael: an Tiarna ár nDia, an t-aon Tiarna. Gráigh an Tiarna do Dhia ó do chroí go hiomlán, ó do anam go hiomlán, agus ó do neart go hiomlán. Na briathra seo a ordaím duit inniu, bídis greanta ar do chroí. Déan iad a theagasc go dúthrachtach do do chlann, agus iad a aithris dóibh i do shuí i do theach duit, nó ag siúl na slí, nó i do luí nó ag éirí duit. Ceangail iad mar chomhartha ar do láimh, agus mar lann ar d'éadan. Scríobh iad ar ursaineacha do thí agus ar do gheataí.

Briathar an Tiarna.

7

Sliocht as Leabhar Dheotranaimí 9:7-19

Ba bheag an mhoill orthu claonadh ón tslí a d'aithin mé dóibh.

'Cuimhnigh air agus ná déan dearmad de conas mar a ghriog tú an Tiarna do Dhia chun feirge san fhásach. Ón lá a tháinig tú amach as tír na hÉigipte go dtí gur tháinig tú chun na háite seo, bhí sibh i gceannairc in aghaidh an Tiarna. Fiú ag Horaeb, ghriog tú an Tiarna agus bhí an Tiarna i bhfearg leat chomh mór sin go raibh sé ullamh sibh a mhilleadh. Ghabh mé suas faoin sliabh chun na cláir chloiche, cláir an chonartha a bhí an Tiarna a dhéanamh libh, a fháil. D'fhan mé daichead lá agus daichead oíche ar an sliabh, gan greim bia a ithe

nó bolgam uisce a ól. Thug an Tiarna an dá chlár chloiche dom, agus inscríbhinn ó mhéar Dé orthu, agus na briathra go léir orthu a labhair an Tiarna libh ar an sliabh ó lár na tine lá an Tionóil. Agus ag deireadh an daichead lá agus an daichead oíche, tar éis dó an dá chlár chloiche, cláir an chonartha, a thabhairt dom, dúirt an Tiarna liom: ‘Fág an áit seo agus imigh leat síos go tapa, óir an pobal a thug tú amach as an Éigipt, tá feall déanta acu. Ba bheag an mhoill orthu claonadh ón tslí a d’aithin mé dóibh; tá íol de mhíotal leáite déanta acu dóibh féin.’ Ansin lean an Tiarna air agus dúirt liom: ‘Chonaic mé an pobal seo, agus cad é mar phobal ceandána iad! Lig dom iad a mhilleadh, agus a n-ainm a scrios ó faoi neamh, agus náisiún is treise agus is mó ná iad a dhéanamh díot.’

Chas mé agus síos liom ón sliabh arís agus bhí an sliabh faoi bharr lasrach agus bhí dhá chlár an chonartha i mo lámha. D’fhéach mé uaim, agus b’shiúd sibhse agus peaca déanta agaibh in aghaidh an Tiarna bhur nDia; bhí lao de mhíotal leáite déanta agaibh daoibh féin; níorbh fhada an mhoill oraibh claonadh ón tslí a d’aithin an Tiarna daoibh. Rug mé greim dá bhrí sin ar an dá chlár agus chaith mé síos le mo dhá lámh iad agus bhris os bhur gcomhair iad. Ansin thit mé ar mo bhéal agus ar mo fhiacra i láthair an Tiarna; dála na huair roimhe sin, chaith mé daichead lá agus daichead oíche mar sin gan greim bia a ithe, ná bolgam uisce a ól, ar son an pheaca go léir a rinne sibh ag déanamh cionta is fuath leis an Tiarna, agus á ghriogadh chun feirge. Ba eagal liom an cuthach agus an fraoch feirge a spreag an Tiarna chomh mór sin i bhur n-aghaidh, go raibh fonn air sibh a scrios. Ach d’éist an Tiarna liom an uair sin leis.

Briathar an Tiarna.

8

Sliocht as Leabhar Dheotranaimí 30:15-20

Seo beatha agus rath, bás agus urchóid á gcur agam romhat inniu

‘Seo beatha agus rath, bás agus urchóid á gcur agam romhat inniu. Má ghéileann tú d’aitheanta an Tiarna do Dhia a ordáimse duit inniu, má ghránn tú an Tiarna do Dhia agus siúl ina bhealaí, agus a aitheanta, a reachtanna agus a orduithe a choimeád, ansin beidh an bheatha agat, agus beidh síol ort, agus cuirfidh an Tiarna do Dhia a bheannacht ort sa tír a bhfuil tú ag dul ann lena shealbhú. Ach má chlaonann do chroí, má dhiúltaíonn tú éisteacht agus go mealltar thú chun adhradh do dhéithe eile agus seirbhís dóibh, fógraím daoibh inniu go scriosfar sibh, go scriosfar sin; is gearr é bhur seal sa tír a bhfuil tú ag dul thar Iordáin isteach ann á shealbhú. Glaoim ar neamh agus ar thalamh chun fianaise a bhreith in bhur n-aghaidh inniu: Chuir mé romhat bás nó beatha,

beannacht nó mallacht. Beir an bheatha de rogha dá bhrí sin, i dtreo go mairfidh tú féin agus do shliocht, i ngrá an Tiarna do Dhia, ag géilleadh dá ghlór agus ag cloí leis; óir sin é is beatha duit, agus is air a bhraitheann fad do ré sa tír a mhionnaigh an Tiarna do d’aithreacha, d’Abrahám, d’Íosác, agus do Iacób, a thabharfadh sé dóibh.’

Briathar an Tiarna.

9

Sliocht as Dara Leabhar Shamúéil 12:1-9, 13

Dúirt Dáiví le Nátán: ‘Pheacaigh mé in aghaidh an Tiarna.’ Ansin dúirt Nátán le Dáiví: ‘Chomh fada agus a bhaineann leis an Tiarna, tugann sé maithiúnas duit i do pheaca; ní chuirfear chun báis thú.’

Chuir an Tiarna Nátán fáidh chuig Dáiví. Tháinig sé chuige agus is é a dúirt sé:

Bhí beirt fhear san aon bhaile amháin, fear saibhir agus fear bocht. Bhí tréada agus táinte ag an bhfear saibhir, flúirse díobh. Ní raibh ag an bhfear bocht ach uan baineann, aon cheann beag amháin a cheannaigh sé. Bheathaigh sé í agus d’fhás sí suas leis féin agus lena chlann, ag ithe a chuid aráin, ag ól as a chupán, ag codladh ar a bhrollach; ba chuma nó a iníon féin leis í. Nuair a tháinig taistealaí ag lorg lóistín, níorbh áil leis an bhfear saibhir an strainséir a bhí tagtha chuige a chothú as a thréada agus as a tháinte féin, ach ina ionad sin rug sé ar uan an bhochtáin agus d’ullmhaigh é mar bhéile dá chuairteoir.’

Tháinig taom feirge ar Dháiví in aghaidh an fhir: ‘Dar an Tiarna beo,’ ar seisean le Nátán, ‘tá an bás tuillte ag an bhfear a rinne é sin. Caithfidh sé an t-uan a aisíoc faoi cheathair, as ucht a leithéid a dhéanamh agus sin gan trua gan taise.’

Ansin dúirt Nátán le Dáiví: ‘Is tusa an fear. Seo mar a deir an Tiarna Dia Iosrael: ‘D’ungaigh mé thú i do rí ar Iosrael, agus d’fhuascail mé thú as lámh Shóil. Thug mé teach do mháistir duit agus mná do mháistir i d’ucht duit; thug mé teaghlach Iosrael duit agus teaghlach Iúdá, agus dá mba nár leor sin, thabharfainn oiread eile duit. Cad ab áil leat ag maslú bhriathar an Tiarna, agus ag déanamh an ní is gráin leis? Threascair tú Úiríá an Hiteach leis an gclaíomh agus thóg tú a bhean chugat mar chéile agus chuir tú chun báis é le claíomh na nAmónach.

Dúirt Dáiví le Nátán: ‘Pheacaigh mé in aghaidh an Tiarna.’ Ansin dúirt Nátán le Dáiví: ‘Chomh fada agus a bhaineann leis an Tiarna, tugann sé

maithiúnas duit i do pheaca; ní chuirfear chun báis thú.

Briathar an Tiarna.

10

Sliocht as Leabhar Nihimiá fáidh 9:1-20

Chruinnigh clann Iosrael le chéile le troscadh a dhéanamh

Ar an gceathrú lá fichead den mhí seo chruinnigh clann Iosrael le chéile le troscadh a dhéanamh in éadach róin agus luaithreach ar a gceann. Rinne an pór Iosraelach iad féin a dheighilt ón muintir dheoranta go léir; sheasaíodar ansiúd ag admháil a bpeacaí agus coireanna a sinsear. Bhí cách ina seasamh i láthair chuí agus bhíodar ag léamh sleachta as leabhar dhlí an Tiarna a nDia ar feadh ceathrún den lá; bhíodar ag admháil a bpeacaí ar feadh ceathrún eile den lá, agus ag adhradh an Tiarna a nDia. Bhí Iéisiúa Bionúi, Caidmiéil, Seabainiá, Búiní, Séiribíá, Báiní agus Canáiní ag glaoch os ard chuig an Tiarna a nDia; agus dúirt na Léivítigh Iéisiúa, Caidmiéil, Báiní, Haisibniá, Séiribíá, Hóidiá, Seabainiá agus Patachiá: 'Éirígí agus beannaigí an Tiarna bhur nDia trí shaol na saol.

Moladh leat, a Thiarna ár nDia,
Trí shaol na saol!
Moladh le d'ainm glórmhar
A sháraíonn gach moladh agus móradh.

Tusa amháin is Tiarna;
Rinne tusa na flaithis, flaithis na bhflaitheas, lena gcóiriú go léir,
An talamh agus a torthaí go léir,
Na farraigí agus a bhfuil ina gcrioslach.
Chuir tú anam sna nithe sin go léir;
Agus cromann sluaite na bhflaitheas os do chomhair.

A Thiarna, is tú an Dia
A thogh Abrám,
A thug as Úr na gCaildéach amach é,
Agus a thug Abrahám mar ainm air.
Fuair tú dílis ó chroí os do chomhair é;
Rinne tú conradh leis
'Go dtabharfá dó tír an Chanánaigh,
An Hivigh agus an Amóraigh,
An Phirizigh, an Iabúsaigh, an Ghiorgáisigh,
Dó féin agus dá shliocht.
Chomhlíon tú do ghealltanas,
Óir is cóir é thú.

Chonaic tú cruachás ár sinsir san Éigipt;
Chuala tú a nglao le hais Mhuir na nGioldach;
Rinne tú éachtaí agus míorúiltí in aghaidh Fhorainn,

In aghaidh a shearbhóntaí go léir agus mhuintir uile a tíre;
Óir bhí a fhios agat a theanntásaí a bhí siad leo.
Thuill tú cáil duit féin a mhaireann fós inniu.
Dheighil tú an mhuir rompu;
Ghabh siad cosa tirime tríd an mórmhuir.
Chaith tú an dream a bhí ar a dtóir isteach sa duibheagán,
Mar a dhéanfaí cloch sa chuilithe.
Mar cholún néil threoraigh tú iad sa lá
Agus mar cholún tine san oíche,
Leis an mbealach rompu a shoilsiú,
An bealach a bhí acu le triall.

Tháinig tú anuas ar Chnoc Shíonái,
Agus labhair tú leo ó na flaithis.
Thug tú dóibh treoracha córa,
Dlíthe cinnte,
Reachtanna agus aitheanta maithe.
Thug tú eolas dóibh ar do shabóid naofa;
Shocraigh tú aitheanta (agus reachtanna) agus dlí dóibh,
Trí Mhaois do shearbhónta.
Thug tú arán ó neamh dóibh lena n-ocras a shásamh.
Agus thug tú na caisí uisce ón gcarraig dóibh dá dtart.
D'ordaigh tú dóibh gabháil isteach,
Agus seilbh a thógail ar an talamh
A mhionnaigh tú a thabharfá dóibh.
Ach d'éirigh siadsan agus ár sinsir uaibhreach,
Agus le barr ceanndáine chuir siad suas do d'aitheanta.
Dhiúltaíodar géilleadh, gan cuimhne acu ar na hiontais
A rinne tú dóibh.
D'éirigh siad ceanndána,
Agus [rith sé leo] fiú filleadh ar an Éigipt, agus ar a ndaoirse.
Ach is Dia maithiúnais thú,
Lán de chineáltas agus de thrócaire,
Mall chun feirge, gan teorainn le do bhuanghrá;
Níor thréig tú iad.

Nuair a rinne siad lao dóibh féin
De mhíotal leáite agus go ndúirt siad:
'Sin é bhur nDia a thug sibh aníos as an Éigipt,'
Agus gur thugadar diamhasla duit go mór,
Le barr trócaire ní dhearna tú iad a thréigean san fhásach;
An colún néil a threoraigh iad sa lá
Níor fhág sé iad,
Ná an colún tine san oíche,
Leis an mbealach a bhí rompu a shoilsiú dóibh.
Thug tú do dhea-spiorad dóibh lena dteagasc,
Agus níor dhiúltaigh tú manna dá mbéala.
Thug tú uisce lena dtart a mhúchadh.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar na hEagna 1:1-16

Bíodh grá agaibh don fhíréantacht, óir ní rachaidh an eagna isteach in anam cealgach, ná ní dhéanfaidh sí cónaí i gcorp atá faoi dhaorbhroid an pheaca.

A rialtóirí an domhain, bíodh grá agaibh don fhíréantacht; bíodh an-mheas agaibh freisin ar an Tiarna agus lorgaigí é le hintinn ghlan. Óir is iad na daoine nach mbaineann triail as a fhaigheann é; taispeánann sé é féin do na daoine nach ndiúltaíonn creidiúint ann. Is iad na smaointe mímhacánta a scarann an duine ó Dhia; agus nuair a chuirtear féachaint ar a Uilechumhacht bascann sí lucht na dícheille. Óir ní rachaidh an eagna isteach in anam cealgach, ná ní dhéanfaidh sí cónaí i gcorp atá faoi dhaorbhroid an pheaca. Teitheann spiorad naofa na dea-oiliúna ón gcamastaíl, agus tugann sé a chúl le smaointe gan chiall, agus baintear siar as le teacht na hurchóide. Spiorad daonnachtúil is ea an eagna ach ní mhaithfidh sé a bhriathra don diamhaslóir. Óir tá Dia ina fhinné ar na mianta is doimhne atá ann, agus breathnaíonn sé a chroí go fírinneach agus éisteanann sé lena chuid cainte.

Mar tá Spiorad an Tiarna tar éis an domhan go léir a líonadh; agus is eol dó siúd a choinníonn gach ní le chéile an uile fhocal a labhraítear. Ar an ábhar sin ní fhanfaidh duine ar bith i bhfolach a labhraíonn go héagórach, agus nuair a thabharfaidh an chóir breithiúnas, ní scaoilfidh sí thairsti é. Cuirfear fiafraí ghéar ar sheifteanna an duine aindiaga agus tabharfar tuairisc do Dhia ar a bhriathra chun go smachtófar é de dheasca a choireanna. Óir tá cluais chruinnireach ag éisteacht le gach uile ní agus níl cogarnaíl chnáimhseála ar bith a fhágfar faoi cheilt. Seachnaigí cnáimhseáil éadairbheach; coinnigí bhur dteanga ón mbéadán; óir an chaint a dhéantar faoi choim ní rachaidh sí saor ó phionós, agus milleann béal bréagach an t-anam. Ná cuir thú féin i mbaol báis trí dhul ar seachrán ó bhealach na beatha; ná tarraing léirscrios anuas ort féin le do mhíghníomhartha. Mar níorbh é Dia a rinne an bás, ná ní ábhar áthais dó bascadh na mbeo. Is amhlaidh a chruthaigh sé gach rud chun go mairfeadh sé go deo. Is folláin iad dúile an domhain; níl aon nimh mharfach iontu, ná níl aon tiarnas ag ifreann ar talamh. Is neamhbhásmhar í an fhíréantacht. Ach ghlaigh daoine aindiaga an bás chucu lena ngníomhartha agus lena mbriathra araon. Cheap siad gurbh é a gcara é agus bhíodh siad ag meath

le cumha ina dhiaidh; rinne siad conradh leis, ar is iad atá oiriúnach le bheith i bpáirt leis.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar na hEagna 5:1-16

Is cosúil dóchas an éagraífigh le lóchán a ardaíonn an ghaoth léi; agus le cáitheadh mín na farraige.

An uair úd seasfaidh an fíréan go mórmhuiníneach os comhair na ndaoine a d'imir géarleanúint air agus a rinne beag is fiú dá anró. Nuair a fheicfidh siad é, glacfaidh siad scanradh mór agus cuirfidh a shlánú alltacht orthu, toisc nach raibh súil ar bith acu leis. Déarfadh siad le chéile agus iad faoi bhráca an aithreachais agus ag osnail go léanmhar: 'Nach é seo an duine a ndéanaimis staicín áiféise agus ceap magaidh de? Le barr dícheille cheapamar nach raibh sa saol a chaith sé ach buile agus báiní agus gurbh easonórach é an bás a fuair sé. Cad é is cúis leis gur áiríodh ar chlann mhac Dé é agus go bhfuil a ionad féin aige i measc na naomh? Mar sin de, ní foláir nó go ndeachamar ar fán ó shlí na fírinne agus nár shoilsigh solas na fíréantachta dúinn agus nár éirigh an ghrian orainn. Bhí ár sáith againn de chásain na hurchóide agus an bhasctha; chuamar ar fán trí fhásaigh dhíbhealaigh agus níorbh eol dúinn slí an Tiarna. Cár bh fhearrde sinn an t-uabhar? Cén tairbhe a rinne an saibhreas agus an mórtas dúinn? D'imigh na nithe sin go léir ar ceal mar scáth agus mar scéal reatha, nó mar long a sheolann trí uisce treathnach – nuair atá sí imithe thart ní bhíonn rian di ar fáil ná lorg a cíle sna tonnta; nó faoi mar nach bhfaightear fianaise ar bith de chosán éin a eitlíonn tríd an aer – is amhlaidh a bhuaitear an t-aer éadrom le buillí a sciathán; scoiltear é le fuinneamh a ruathair, agus téitear tríd le corraí a eití ach ina dhiaidh sin ní bhfaightear comhartha dá laghad ann dá chúrsa; nó faoi mar a ghearrtar an t-aer nuair a chaitear saighead le sprioc, ach go ndlúthaítear le chéile arís é ar an toirt, sa chaoi nach léir a bealach tríd; sin mar a bhí an scéal againne – níor luaithe a rugadh sinn ná d'éagamar agus ní raibh comhartha ionracais le taispeáint againn. Óir is i lár ár n-urchóide féin a idíodh sinn.' Is cosúil dóchas an éagraífigh le lóchán a ardaíonn an ghaoth léi; agus le cáitheadh mín na farraige, a thiomáineann an stoirm roimpi, agus le deatach a scaiptear le hanfa agus leis an mearchuimhne a choimeádtar ar aoi aon lae.

Ach maireann na fíréin go deo; agus tá a luach saothair i lámha an Tiarna, agus déanann an Té is Airde cúram díobh.

Dá bhrí sin, gheobhaidh siad coróin thaibhseach agus ceannbheart niamhrach ó láimh an Tiarna; óir cumhdóidh sé lena dheasláimh iad agus cosnóidh sé iad lena ghéag láidir.

Briathar an Tiarna.

13

Sliocht as Leabhar Shíorach 28:1-7

Maith do do chomharsa an éagóir a dhéanann sé, agus nuair a dhéanfaidh tú guí, maithfear do pheacaí duit.

An té a imríonn díoltas, imreoidh an Tiarna díoltas air, mar coinníonn sé cuntas cruinn ar a pheacaí. Maith do do chomharsa an éagóir a dhéanann sé, agus nuair a dhéanfaidh tú guí, maithfear do pheacaí duit. Má choimeádann duine olc istigh do dhuine eile, conas is féidir leis leigheas a lorg ar an Tiarna? Mura ndéanann sé trócaire ar dhuine cosúil leis féin, conas is féidir leis maithiúnas a iarraidh ina pheacaí féin? Níl ann féin ach feoil agus cothaíonn sé fuath; cé a mhaithfidh a pheacaí dó? Cuimhnigh ar do chríoch dheireanach, agus scoir den fhuath; cuimhnigh ar an scrios agus an bás, agus mair de réir na n-aitheanta. Cuimhnigh ar na haitheanta agus ná bíodh olc agat do do chomharsa; cuimhnigh ar chonradh an Té is Airde, agus ná tóg ceann den aineolas.

Briathar an Tiarna.

14

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 1:2-6, 15-18.

Thóg mé agus d'oil mé clann mhac, ach d'éirigh siad amach i mo choinne.

Éistigí, a fhlaithéasa, agus cuir cluais ort, a thalaimh, óir tá an Tiarna ag labhairt: 'Thóg mé agus d'oil mé clann mhac, ach d'éirigh siad amach i mo choinne. Tá aithne ag an mart ar a úinéir, agus ag an asal ar chliabhán a mháistir, ach ní aithníonn Iosrael aon ní, ní thuigeann mo phobal dada.' Och, a phobal na bpeacaí, a chine atá crom le drochbhearta, a shliocht na míghníomh, a chlann thruaillithe! Thréig siad an Tiarna, thug tarcaisne do Neach Naofa Iosrael, d'iompáigh siad uaidh i leith.

Cá háit is féidir buille a bhualadh oraibh arís, agus an feall ar siúl agaibh fós? Tá an cloigeann uile breoite, an croí meata ar fad; ó bhonn na gcos go baithis, níl ball folláin ann: créachtaí, fearbacha, cneánna oscailte nach ndeachaigh bréid ná ceangal orthu, ná cógais ola.

Nuair a shíneann sibh amach bhur lámha, iompaím mo shúile uaibh.

A liacht paidreacha a deir sibh, níl mise ag éisteacht.

Tá bhur lámha lán fola.

Ní, glanaigí sibh féin.

Tógaigí bhur n-urchóid as mo radharc.

Éirigí as an olc a dhéanamh!

Foghlaímigí an mhaith a dhéanamh,

lorgaigí an rud cóir,

cuirigí in éadan ansmachta,

tugaigí a cheart don dílleachta,

agraigí cúis na baintrí.

Gabhaigí i leith ansin agus pléimis an scéal, a deir an Tiarna.

Má bheadh bhur bpeacaí ar nós craoraig,

déanfar níos gile iad ná sneachta;

má bheadh siad chomh dearg leis an gcorcra, amhail olann a dhéanfar iad.

Briathar an Tiarna.

15

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 5:1-7

Bhí fíonghort ag mo chara. Agus bhí sé ag dréim le caora fíona uaidh, ach thug sé fiachaora dó.

Canaim thar ceann mo chara

duan a ghrá dá fíonghort.

Bhí fíonghort ag mo chara

ar chnocán torthúil.

Rinne sé a romhar agus a ghlanadh ó chlocha,

agus chuir sé togha na bhfíniúnacha ann,

thóg sé túr faire ina lár,

agus thochail cantaoir ann leis.

Agus bhí sé ag dréim le caora fíona uaidh,

ach thug sé fiachaora dó.

Agus anois, a phobal Iarúsailéim

agus a mhuintir Iúdá,

tugaigí breithiúnas

idir mé féin agus an fíonghort seo liom.

Cad a d'fhéadfainn a dhéanamh ar

son m'fhíonghoirt nach bhfuil déanta agam?

Bhí mé ag dréim le caora fíona.

Cén fáth na fiachaora amháin?

Tá, cuirfidh mé in iúl daoibh anois

cad tá mé chun a dhéanamh le m'fhíonghort:

an clái a bhaint as chun go mbeidh sé ina fhéarach, an balla a leagan chun go satlófar air.

Déanfar slad air, agus beidh sé gan bearradh gan saothrú,

agus sceacha agus driseacha ag fás air.
Crosfaidh mé ar na néalta
an fheartainn a fhearadh air.
Óir, fíonghort Thiarna na slua,
is é teaghlach Iosrael é,
agus is iad muintir Iúda an planda is rogha leis ann.
Bhí sé ag dréim le riar ceart agus seo fuilbheart,
le fíréantacht agus seo caoi léanmhar.

Briathar an Tiarna.

16

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 43:22-28

*Ormsa, ormsa a bhí sé gach rud a
chur ar ceal.*

A Iacóib, ní tusa a ghlaigh ormsa,
ná [níor chuir tú aon stró ort féin] ar mo shonsa, a
Iosrael!
Níor thug tú tabhartas loiscithe chugam as do
thréada,
níor thug tú onóir dom le hÍobairtí.
Níor leag mise ofrálaigh ina ndaorsmacht ort,
níor thuirigh mé thú ag éileamh túise ort.
Níor cheannaigh tú gíolcach chumhra dom ar luach
airgid,
níor líon tú mé le saill do chuid Íobairtí.
Ach leag tú daoirse do chuid peacaí orm,
thuirigh tú mé le do choireanna.
Ormsa, ormsa a bhí sé gach
rud a chur ar ceal
agus gan do pheacaí a mheabhrú níos mó.
Cuimhnigh siar agus tugaimis breith ar an scéal le
chéile,
déan do chuntas tú féin le go saortar thú ó chion.
Rinne do chéad sinsear peaca,
agus do theangacha labhartha, d'éirigh siad amach
i mo choinne.
Thruailligh do phrionsaí mo shanctóir.
Dá bharr sin lig mé Iacób uaim faoi chrann smola
agus Iosrael faoi ainíde agus faoi achasán.

Briathar an Tiarna.

17

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 53:1-12

D'aifir an Tiarna airsean ár gcionta go léir.

'Cé a chreidfeadh an scéal is clos dúinn,
agus neart an Tiarna, cé dó a nochtadh é?'
Amhail bachlóg is ea a d'fhás sé os ár gcomhair
a mbeadh a fréamh i dtalamh tirim.
Níl cruth ná cumhacht air, dá bhfaca sinne
ná scéimh ar bith go mbeadh dúil againn ann;
ach é ina dhíol tarcaisne agus tréigthe ag daoine,
fear pianta agus seanaithne ag an mbreiteacht
air;
a ndála siúd a gclúdaímid ar n-aighthe ina
bhfianaise,
ba tháir agus ba tharcaisne linn é.
Ní hea! ach ár mbreiteachtaí a bhí sé a iompar
agus ár bpianta, ba iad a thromualach.
Sinne, áfach, dar linn gur milleadh é,
gur leag Dia lámh air agus go raibh sé cloíte.
Goineadh é as ucht ár gcoireanna,
bascadh é as ucht ár gcionta.
Airsean a cuireadh an pionós a thug sláinte dúinn
agus trína fhearbacha tháinig cneasú orainne.
Sinn uile, amhail caoirigh, bhíomar ar seachrán,
gach aon ag dul a bhealach féin.
Agus d'aifir an Tiarna airsean ár gcionta go léir.
Fuair sé ainíde agus rinne sé beag de féin,
agus níor oscail sé a bhéal.
Mar a bheadh uan á chinnireacht chuig an seamlas,
mar bheadh caora ina tost os comhair lucht a
lomtha,
níor oscail sé a bhéal.
Le barr éigin agus le breithiúnas tugadh ar shiúl é;
cé atá buartha faoina chríoch?
Sea! Teascadh é as tír na mbeo;
as ucht ár gcoireanna a ciorraíodh é.
Tugadh uaigh dó i measc na gcoirpeach
agus tuama i gcuideachta na saibhre,
cé nach ndearna sé éagóir ar aon duine
agus nach raibh cluain ná cealg ina bhéal.
Ba thoil leis an Tiarna é a bhascadh le breiteacht.
Má thugann sé a anam in éiric an pheaca,
feicfidh sé a shliocht, cuirfidh sé fad lena shaol,
agus rachaidh toil an Tiarna chun cinn ina lámha.
'Tar éis saothar a anama,
feicfidh sé an solas agus beidh sásamh air.
Lena phianta déanfaidh mo ghiolla fíréin de na
sluaite,
á luchtú féin le hualach a gcionta.
Is é sin an fáth a ndáilfidh mé na sluaite air
agus roinnfidh sé an chreach leis na tréana,
cionnas gur scaoil sé a anam leis an mbás
agus gur áiríodh é ar líon na bpeacach,
cé go raibh coireanna na sluaite ar iompar aige
agus é ag déanamh eadrána ar son na bpeacach.'

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 55:1-11

Fágadh an coirpeach a dhrochnós. Filleadh sé ar an Tiarna, a ghlacfaidh trua dó, agus ar ár nDia, atá fial faoi mhaithiúnas.

Hóigh, a lucht an íota, tagaigí faoi choinne uisce;
fiú mura bhfuil airgead agaibh, tagaigí;
Ceannaigí cruithneacht agus ithigí gan díol as,
agus fíon agus bainne gan íoc.
Cén fáth a gcaitheann sibh airgead ar rud nach arán é,
agus luach bhur saothair ar rud nach bhfuil sásamh ann?
Éistigí liomsa agus beidh sólaistí le hithe agaibh
agus beidh taitneamh á bhaint agaibh as togha an bhia.
Tugaigí cluas agus tagaigí chugam,
éistigí agus beidh bhur n-anam saolach.
Déanfaidh mé conradh libh, conradh buan an uair seo,
an chomaoín cheanúil a chur oraibh a ba mhinic ag Dáiví.
Is amhlaidh atá tú mar fhinné agam do na ciníocha,
i do cheannaire agus i do cheann comhairle ar na náisiúin.
Seo, glaofaidh tú ar chiníocha nárbh aithin duit
agus tiocfaidh ciníocha gan aithne ort chugat ina rith.
Toisc an Tiarna, do Dhia,
agus Neach Naofa Iosrael, ós é a chuir maise ort.
Lorgaigí an Tiarna, fad a chuireann sé é féin air fáil;
glaoigí air, fad atá sé i ngar.
Fágadh an coirpeach a dhrochnós
agus fear na hurchóide a bhearta.
Filleadh sé ar an Tiarna, a ghlacfaidh trua dó,
agus ar ár nDia, atá fial faoi mhaithiúnas.
Óir ní hiad mo bhearta bhur mbearta,
ná ní hiad bhur mbealaíse mo bhealaíse, briathar an Tiarna.
Is ard iad na spéartha os cionn na talún,
agus is comh-ard mo bhealaí os cionn bhur mbealaí
agus mo bhearta os cionn bhur mbearta.
Óir mar a thagann báisteach agus sneachta anuas
ó na spéartha agus nach bhfilleann suas ar ais gan
an talamh a fhliuchadh, gan fás agus eascar a chur
ann, chun go dtuga sé siol don sioladóir agus arán le hithe,
is amhlaidh don bhriathar a théann as mo bhéal, ní
fhilleann orm gan toradh, gan an rud a b'áil liom a
dhéanamh agus mo bheart a chur i gcrích.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 58:1-12

Má thugann tú do chuid aráin don ocrach agus a sháith don duine dearóil, éireoidh do sholas sa dorchadas agus beidh do ghruaim ina loinnir mheán lae.

Glaigh amach in ard do chinn, ná coinneigh siar é,
ardaigh do ghlór mar a bheadh adharc á séideadh.
Taispeáin do mo phobal a gcoireanna
agus do theaghlach Iacóib a bpeacaí.

Lá in aghaidh an lae tá siad do mo thaithí,
ag maíomh toil a bheith acu agus tuiscint do mo shlite,
amhail pobal a bheadh ag cleachtadh fíréantachta,
in áit a bheith ag tabhairt cúl le dleacht a nDé.
Bíonn siad ag cur tuairisc orm faoi dhlíthe córa;
is áil leo, más fíor dóibh, druidim le Dia:

‘Cad chuige ár dtroscadh mura bhfeiceann tusa é,
ár gcrá anama, mura dtugann tú aird air?’
Ach bhur laethanta troscadh bíonn gnóthaí ar siúl
agaibh,
bíonn sibh ag tromaíocht ar bhur n-oibrithe go léir.

Déanann sibh troscadh agus sibh ag bruíon agus ag troid
agus ag bualadh dorn ar a chéile le binb.
Troscadh mar atá ar siúl agaibh faoi láthair, ní hé a leithéid
a gheobhaidh éisteacht thuas do bhur nglór.

An é sin an troscadh is rogha liom,
lá cránais den chineál seo i láthair?
Duine ag cromadh a chinn mar a bheadh giolcach ann,
agus é sínte ar éadach róin agus ar luaithreach,
an air seo a thabharfá troscadh,
agus lá taitneamhach i láthair an Tiarna?

An troscadh is áil liom, nach é seo é?
dar briathar an Tiarna Dia:
Geimhleacha na héagóra a scaoileadh,
an ceangal a bhaint den chuing;
an dream a smachtaíodh a scaoileadh saor amach,
an uile chuing a bhriseadh;

do chuid aráin a roinnt le lucht ocrais,
dídean a thabhairt do bhochtáin gan teach gan treabh,
éadach a chur ar an té a fheiceann tú noch
agus gan faillí a dhéanamh i do dhualgas i leith do mhuintire.

Ansin scallfaidh do sholas amach mar an maidneachan
agus is gearr go dtaga cneasú ar do chréachtaí.
Rachaidh d'fhíréantacht romhat amach
agus glóir an Tiarna i do dhiaidh.

Ansin, má ghlaonn tú, tabharfaidh an Tiarna freagra ort; nuair a scairtfidh tú, déarfaidh sé: 'Seo anseo mé.' Má dhíbríonn tú an leatrom as do chúrsaí, bagairt na méire agus an chaint urchóideach,

má thugann tú do chuid aráin don ocrach agus a sháith don duine dearóil, éireoidh do sholas sa dorchadas agus beidh do ghruaim ina loinnir mheán lae.

Beidh an Tiarna do do threorú de shíor agus ag riar do ghá faoi loscadh na gréine. Cuirfidh sé smior i do chnámha agus beidh tú mar ghairdín a fuair riar uisce, ar nós tobair nach dtéann a chuid uisce i ndísc.

Agus beidh tú ag tógáil arís ar na fothracha ársa agus ag foirgníú ar dhúshraith na seanaimsire. Tabharfar ort fear líonta na bearna, fear cóirithe na n-áitreabh scriosta.

Briathar an Tiarna.

20

Sliocht as Leabhar Íseáia, fáidh 59:1-4, 9-15

Is iad bhur gcionta atá ina nduibheagán idir sibh agus bhur nDia.

Ní hé go bhfuil lámh an Tiarna chomh giorraithe sin nach bhfuasclaíonn, ná a chluas chomh mall nach gcloiseann.

Ach is iad bhur gcionta atá ina nduibheagán idir sibh agus bhur nDia. Thug bhur bpeacaí air a aghaidh a chlúdach ionas nach gcloiseann sé sibh.

Óir tá bhur lámha truaillithe le fuil agus bhur méara le cionta. Tá an bhréag ar bhur mbeola agus monabhar an éigirt ar bhur dteanga.

Éileamh ar cheart ní dhéantar sa chúirt, ná ní théitear chun dlí go hionraic. Cuirtear muinín sa díomhaointeas agus cantar bréaga; gabhtar an míghníomh sa bhroinn agus saolaítear buaireamh.

Dá thairbhe sin is fada an ceart uainn agus ní thagann an fhíríantacht suas linn. Bímid ag dréim leis an solas, agus seo dorchadas, le gealán gréine, agus tá muid ag siúl faoi ghruaim.

Tá muid ag gliúmáil romhainn inár ndaill cois balla; mar a dhéanadh daoine gan súile atá ár nglíumáil.

Tá muid ag tuisliú um nóin mar bheadh sa chlapsholas, tá cónaí orainn sa dorchadas ar nós na marbh.

Tá muid uile ag gnúsacht mar bheadh béir ionainn, ag ochlán agus ag éagaoín ar nós colúr. Tá ár súil leis an gceart – ach ní ann dó, le fuascailt, ach is fada uainn í.

Óir is líonmhar ár bpeacaí i do láthair, agus tá ár gcionta ag tabhairt fianaise inár n-aghaidh. Mar is feasach sinn ar bpeacaí, agus is eol dúinn go maith ár gcoireanna:

an Tiarna a thréigean agus a shéanadh agus imeacht ar shiúl ónár nDia, a bheith ag beartú ansmachta agus ceannairce, agus ag monabhar bréaga inár gcroí.

Caitear an ceart i leataobh agus seasann an fhíríantacht siar. Mar baineadh leagan as an iontaoibh ar fhaiche na cathrach, agus níl cead isteach ag an macántacht.

Tá an t-ionracas in easnamh agus déantar slad ar fhear seachanta an oilc. Chonaic an Tiarna sin agus níor thaitin sé leis nach raibh ceart le fáil os a chomhair.

Briathar an Tiarna.

21

Sliocht as Leabhar Irimia, fáidh 2:1-13

Rinne mo phobalsa coir dhúbalta: thréig siad mise, foinse an uisce bheo, agus thochail siad dabhcha dóibh féin, dabhcha pollta nach gcoinníonn uisce.

Tháinig briathar an Tiarna chugam:

'Imigh agus fógair é seo in éisteacht Iarúsailéim: Seo mar a deir an Tiarna: 'Cuimhním ar dhíograis d'óige, do ghean brídeoige an t-am ar shiúl tú i mo dhiaidh san fhásach, i bhfearann nár cuireadh.

Bhí Iosrael coisricthe don Tiarna, céadtorthaí a fhómhair; Ní raibh aon duine, dár bhlaís de, nár íoc as; tháinig an anachain orthu, is é an Tiarna a labhraíonn."

Éistigí le briathar an Tiarna, a theach Iacóib, agus sibhse, a mhuintir uile theach Iosrael.

Seo mar a deir an Tiarna: 'Cén t-easnamh a bhraith bhur n-aithreacha ormsa

a thug orthu mise a thréigean?
Shiúladar ar lorg díomhaointis,
agus rinneadh díomhaoin iad.

Ní dúirt siad riamh: 'Cá bhfuil an Tiarna,
a thug aníos sinn as tír na hÉigipte,
a threoraigh sinn tríd an bhfiántas,
trí fhearann lom fásaigh,
tír thriomaigh dhorchá,
tír nach siúlann aon taistealái
agus nach bhfuil cónaí duine ann?'

Thug mé sibh go tír thorthúil,
a ithe a torthaí agus a maitheasa;
ach níor luaith sibh ann ná gur thruailligh sibh mo
dhúiche
go ndearna sibh m'oidhreacht fuafar.

Níor fhiafraigh na sagairt riamh: 'Cá bhfuil an
Tiarna?'
Lucht riartha an dlí ní eol dóibh mé.
D'éirigh na tréadaithe amach i m'aghaidh;
rinne na fáithe tairngreacht trí Bhál,
ag leanúint nithe nach dtairbhíonn.

Ar an ábhar sin cuirfidh mé triail arís oraibh
an Tiarna a labhraíonn –
agus ar chlann bhur gclainne cuirfidh mé triail.

Seolaigí go hoileáin Chitím nó cuirigí fios go
Céadár.
Meabhraigí go cúramach
féachaint ar tharla a leithéid seo riamh.

An malartaíonn cine a ndéithe?
– agus ní déithe in aon chor iad seo!
Ach mhalartaigh mo phobalsa a nglóir
ar rud gan mhaith.

Bíodh uafás oraibh, a neamha;
faoin ní seo bíodh uamhan oraibh
crithigí le heagla
– an Tiarna a labhraíonn.

Mar rinne mo phobalsa coir dhúbalta:
thréig siad mise, foinse an uisce bheo,
agus thochail siad dabhcha dóibh féin,
dabhcha pollta nach gcoinníonn uisce.

Briathar an Tiarna.

22

Sliocht as Leabhar Irimia, fáidh 7:21-26

*Éistigí le mo ghlór, agus beidh mise i mo Dhia
agaibhse, agus beidh sibhse in bhur bpobal agamsa.*

Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael:
'Cuirigí bhur n-ofrálacha loiscthe i
gcionn bhur n-íobairtí agus ithigí an fheoil ar fad.

Óir níor labhair mise ná níor thug mise aon ordú
dóibh i dtaobh ofrálacha ná íobairtí an t-am ar
thug mé bhur
n-aithreacha as talamh na hÉigipte.

Is mar seo a d'ordaigh mé dóibh: Éistigí le mo
ghlór, agus beidh mise i mo Dhia agaibhse, agus
beidh sibhse in bhur bpobal agamsa. Siúlaigí ar
feadh na slí
a ordaím daoibh, agus beidh an rath oraibh.

Ach níor éist siad liom ná níor thug siad aird orm;
ach lean siad i gcomhairlí a ndrochchroí féin,
dhiúltaigh aghaidh a thabhairt orm ach thug liom
a gcúl.

Ón lá a tháinig bhur n-aithreacha amach as críoch
na hÉigipte go dtí inniu chuir mé chugaibh gan scor,
lá i ndiaidh lae, mo sheirbhísigh uile, na fáithe.

Ina dhiaidh sin níor éist siad liom, ná níor thug siad
aon aird orm, ach chruaigh siad a muineál. Rinne
siad níos measa ná a n-aithreacha.

Briathar an Tiarna.

23

Sliocht as Leabhar Eizicéil, fáidh 11:14-21

*Aistreoidh mé an croí cloiche óna gcorp agus
tabharfaidh mé croí feola dóibh, ionas go
siúlfaidh siad de réir mo reachtanna*

Tháinig briathar an Tiarna chugam ansin:

'A mhic an duine, do bhráithre – is é sin do
dheartháireacha, fir do chine, muintir iomlán
Iosrael – dúirt muintir Iarúsailéim leo:
'D'imigh sibhse i bhfad ón Tiarna; is dúinne a
tugadh an tír seo mar oidhreacht.'

Abair, dá bhrí sin: 'Seo mar a deir an Tiarna Dia:
Cé gur theilg mé i bhfad uaim iad i measc na
gciníocha agus gur scaip mé iad ar fud na dtíortha,
ba shanctóir dóibh mé ar feadh tamaill sa tír ina
ndeachaigh siad.'

Abair, dá bhrí sin: 'Seo mar a deir an Tiarna Dia:
Cruinneoidh mé sibh ó na ciníocha, cruinneoidh
mé sibh as na tíortha inar scaipeadh sibh agus
bronnfaidh mé fearann Iosrael oraibh.'

Ar theacht ansin dóibh ruaigfidh siad glan idir
uafáis agus imeachtaí gránna aisti.

Tabharfaidh mé aon chroí amháin dóibh, cuirfidh
mé spiorad úr isteach iontu: aistreoidh mé an croí
cloiche óna gcorp agus tabharfaidh mé croí feola
dóibh,

ionas go siúlfaidh siad de réir mo reachtanna agus go gcomhlíonfaidh siad mo dheasghnátha gan faillí a dhéanamh; agus beidh siad ina bpobal agamsa agus mise i mo Dhia acusan.

Ach i dtaobh an dreama a dtéann a gcroí sa tóir ar uafáis agus ar imeachtaí gránna, cúiteoidh mé a ngníomhartha leo féin – an Tiarna Dia a labhraíonn.'

Briathar an Tiarna.

24

Sliocht as Leabhar Eizicéil, fáidh 18:20-32

Ach má thréigean an drochdhuine na peacaí go léir a rinne sé, mairfidh sé go deimhin; ní éagfaidh sé..

An duine a pheacaíonn, éagfaidh sé. Ní bheidh an mac freagrach i bpeacaí an athar ná an t-athair i bpeacaí an mhic; gheobhaidh an fíréan creidiúint as a fhíréantacht féin amháin agus an drochdhuine as a urchóid. 'Ach má thréigean an drochdhuine na peacaí go léir a rinne sé, má chomhlíonann sé mo dheasghnátha uile agus géilleadh don dlí agus don cheart, mairfidh sé go deimhin; ní éagfaidh sé. Na peacaí go léir a rinne sé ní labhrófar leis arís orthu; as an bhfíréantacht a chleacht sé mairfidh sé. An mbainim sult as bás an drochdhuine? – an Tiarna Dia a labhraíonn. Nach é mo mhian go dtréigfeadh sé a bhealaí agus go mairfeadh sé? Ach má thréigean an fíréan a fhíréantacht, agus olc a dhéanamh, agus imeachtaí gránna an drochdhuine a bheith ar siúl aige, an mairfidh sé? Ní bheidh aon trácht ar an bhfíréantacht a chleacht sé; de bhrí gur fheall sé agus gur pheacaigh sé, gheobhaidh sé bás.

'Ach deir sibhse: 'Ní cóir iad gníomhartha an Tiarna.' Éistigi liom, a mhuintir Iosrael; nach cóir iad mo ghníomhartha? Nach iad bhur ngníomhartha féin atá míchóir? Má thréigean an fíréan a fhíréantacht agus peacú, éagfaidh sé dá bharr; éagfaidh sé de bharr an oilc atá déanta aige. Arís, má thréigean an drochdhuine a pheacaí agus déanamh mar is ceart agus mar is cóir, tabharfaidh sé a bheatha slán. De bhrí gur mhachnadh sé agus gur thréig sé a pheacaí go léir mairfidh sé go deimhin; ní bhfaighidh sé bás. Ach deir muintir Iosrael: 'Ní cóir iad gníomhartha an Tiarna.' A mhuintir Iosrael, nach cóir iad mo ghníomhartha? Nach iad bhur ngníomhartha féin atá míchóir? Dá bhrí sin, tabharfaidh mé breithiúnas ort, a mhuintir Iosrael; ar gach duine de réir a ghníomhartha – an Tiarna Dia a labhraíonn. Déanaigí aithrí agus tréigigí bhur bpeacaí go léir; seachnaigí gach ócáid scannail agaibh. Teilgigí uaibh na peacaí uile a rinne sibh orm; agus cothaigí ionaibh féin croí nua agus

spiorad nua. Cad chuige gur toil libh bás a fháil, a mhuintir Iosrael? Ní bhainimse sult as bás aon duine – an Tiarna Dia a labhraíonn. Ar an ábhar sin guím aithrí daoibh agus beatha.'

Briathar an Tiarna.

25

Sliocht as Leabhar Eizicéil, fáidh 36:23-28

Croithfidh mé uisce glan oraibh; Cuirfidh mé mo spiorad ionaibh agus tabharfaidh oraibh siúl de réir mo reachtanna..

Seo mar a deir an Tiarna Dia:

Naomhóidh mé m'ainm mór a truaillíodh i measc na gciníocha, a thruailligh sibhse ina measc. Agus tuigfidh na ciníocha gur mise an Tiarna – an Tiarna Dia a labhraíonn – nuair a naomhóidh mé mé féin ionaibh os comhair a súl. Bainfidh mé amach sibh as na ciníocha agus baileoidh sibh le chéile ó na coigríocha go léir agus tabharfaidh mé sibh abhaile chuig bhur dtír dhúchais. Croithfidh mé uisce glan oraibh agus beidh sibh glan; scagfaidh mé sibh ó bhur salachar uile agus ó bhur n-íola uile. Tabharfaidh mé croí nua daoibh fosta agus cuirfidh spiorad nua ionaibh; bainfidh mé an croí cloiche as bhur gcorp agus tabharfaidh croí feola daoibh ina áit. Cuirfidh mé mo spiorad ionaibh agus tabharfaidh oraibh siúl de réir mo reachtanna agus mo dheasghnátha a chomhlíonadh go beacht. Cónóidh sibh sa tír a bhronn mé ar bhur n-aithreacha; beidh sibh in bhur bpobal agam agus beidh mise i mo Dhia agaibh.

Briathar an Tiarna.

26

Sliocht as Leabhar Hóisé, fáidh 2:18-25

An lá sin déanfaidh mé Conradh thar do cheann.

An lá sin – an Tiarna a labhraíonn – is é 'a fhir liom' a thabharfaidh tú orm; choíche arís ní ghairfidh tú díom 'a Bhál'.

Glanfaidh mé ainmneacha na mBálaím dá béal, agus ní luafar a n-ainmneacha arís go deo.

An lá sin déanfaidh mé Conradh thar do cheann, le beithigh an mhachaire agus le héanlaith an aeir, agus le péisteanna na talún. Brisfidh mé bogha agus claíomh agus gléas cogaidh, agus scuabfaidh mé iad as an tír, chun go gcodlóidh tú go suaimhneach sámh.

Snaidhmfidh mé liom féin thú i gcleamhnas go brách; Snaidhmfidh mé liom féin thú le ceart agus le cóir, le buanhrá agus le cineáltacht.

Snaidhmfidh mé liom féin thú le dílse, agus beidh aithne agat ar an Tiarna.

An lá sin – an Tiarna a labhraíonn – éistfidh mise le guí na spéartha agus éistfidh siadsan leis an talamh;

éistfidh an talamh leis an arbhar agus an úrfhíon agus an ola nua, agus éistfidh siad sin le hIzréil.

Cuirfidh mé dom féin é ina shíol sa tír; beidh grá agam arís do Neamh -Mhuirneach; déarfaidh mé le Coimhthíoch: 'A phobal liom', agus déarfaidh seisean liom: 'Is tú mo Dhia.'

Briathar an Tiarna.

27

Sliocht as Leabhar Hóisé, fáidh 11:1-11

Thógainn suas i mo bhaclainn iad, ach níor aithin siad gur mise a bhí ag tabhairt aire dóibh.

Nuair a bhí Iosrael ina naíonán, bhí grá agam dó, agus ghlaigh mé mo mhac as an Éigipt.

Ach dá mhéad dá nglaoití orthu, is amhlaidh is faide a d'éalaidís [uaim]; d'ofráladís íobairtí do na Bálaím, agus dhóidís túis i láthair íol.

Ach ina dhiaidh sin féin is mise a mhúin siúl d'Eafráim; thógainn suas i mo bhaclainn iad, ach níor aithin siad gur mise a bhí ag tabhairt aire dóibh.

Bhínn á dtarraingt chugam féin le srianta daonna, le téada grá chun iad a mhuirniú, mar a dhéanfadh duine a d'ardódh naíonán chun a leicinn; agus chromainn síos chucu chun rud le hithe a thabhairt dóibh.

Ach rachaidh siad ar ais go dtí críocha na hÉigipte, agus beidh an Asaír ina rí orthu de bhrí gur dhiúltaigh siad fillleadh ormsa.

Réabfaidh an claíomh roimhe trína gcathracha; scriosfaidh sé a gcuid scaothairí, agus díisceoidh sé iad mar gheall ar a ndroch-chomhairle.

Tá claonadh i mo phobal chun iompú uaim; [nuair a ghlaotar orthu] éirí in airde, níl duine díobh a dhíríonn aniar.

Cad é mar a thabharfainn suas thú, a Eafráim! Cad é mar a thréigfinn thú, a Iosrael! Nach beag a thabharfadh orm íde Admá a imirt ort, agus tú a dhéanamh cosúil le Zabóim! Ach ní bhfaighinn ó mo chroí a dhéanamh, mar gur ghabh trua duit mé.

Ní ligfidh mé amach ort mo racht feirge; ní scriosfaidh mé Eafráim go deo, óir ní duine mé ach Dia. In bhur measc is mé an Té is naofa, agus ní thiocfadh mé chugaibh le teann feirge.

Gluaisfidh siad i ndiaidh an Tiarna. Búirfidh seisean mar leon, agus nuair a bhúirfidh, rithfidh a chlann mhac chuige ón iarthar agus a gcroí ag preabadh.

Tiocfadh siad ón Éigipt mar ealta éan, agus ó chríocha na hAsaíre mar scata colm, agus treoróidh mé abhaile iad chun a dtithe féin – an Tiarna a labhraíonn.

Briathar an Tiarna.

28

Sliocht as Leabhar Hóisé, fáidh 14:2-10

Fill, a Iosrael, ar an Tiarna, do Dhia.

Fill, a Iosrael, ar an Tiarna, do Dhia, óir baineadh tuisle asat de dheasca do chuid urchóide.

Bíodh riar bhur gcáis de bhriathra agaibh, agus filligí ar an Tiarna agus abraigi leis: Maith dúinn ár gcionta uile, le go bhfaighimid uait rud is fóna, i ndíol ar na briathra a chanaimid duit.

Ní lorgóimid cúnamh ón Asaír, ná ní rachaimid i muinín eachra; go deo arís ní chanfaimid: 'A Dhia linn' do dhéantús ár lámh; (óir is tú a ghlacann trua don dílleachta).

Leigheasfadh mé a mídhílseacht, tabharfadh mé grá dóibh go fonnmhar, mar ní díol feirge liom iad níos mó.

Silfidh mé ar Iosrael mar an drúcht. Bláthóidh sí ar nós na lile, agus cuirfidh sí uaithi a fréamhacha mar a dhéanann an stórac.

Caithreoidh a géagáin; áilleacht na holóige agus cumhracht an stóraics a dháilfear uirthi.

Lonnóidh siad faoi mo scáth arís; saothróidh siad arbhar, agus beidh fíniúna ag fás acu, a mbeidh cáil orthu mar atá ar fhíon na Liobáine.

Cad ab áil le hEafráim d'íola feasta? Is mise a thugann éisteacht dó, agus a bheidh ag faire air. Táimse cosúil le crann úrghlas cufróige; más torthúil thusa, tá a bhuíochas sin ormsa.

Tuigeadh an t-eagnaí na briathra sin: bíodh grinneolas ag an saoi orthu. Óir is díreach iad bealaí an Tiarna agus gluaiseann na fíréin dá réir, ach bíonn siad ina gceap tuisle do lucht na heasumhlaíochta.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Ióeil, fáidh 2:12-19*Filligí ormsa le lándúthracht bhur gcroí.*

‘Ach anois féin,’ a deir an Tiarna, ‘filligí ormsa le lándúthracht bhur gcroí agus sibh ar troscadh agus ag gol agus ag olagón;

Agus réabaigí bhur gcroí in ionad bhur mball éadaigh.’ Filligí chun an Tiarna, bhur nDia, mar tá sé truachróch agus trócaireach, mall chun feirge agus lán de bhuanghrá agus is aithreachas dó an t-olc.

Cá bhfios ná go dtiocfaidh aithreachas air arís agus go bhfágfaidh sé a bheannacht ina dhiaidh sa chaoi go mbeidh ofráil arbhair agus íobairt dí agaibh le haghaidh an Tiarna bhur nDia.

Séidigí an stoc i Sión! Ordaigí troscadh! Fógraigí comóradh sollúnta!

Cruinnigí an pobal, ordaigí tionól, bailigí na seanóirí, tugaigí na leanaí i gceann a chéile, fiú na naíonáin chéile féin. Imíodh an nuachéile as a sheomra agus an nuachar as a cailleadh.

Idir an póirse agus an altóir goileadh na sagairt, lucht friotháilte an Tiarna, agus abraidís: ‘Coigil do phobal, a Thiarna; ná déan ceap magaidh de d’oidhreacht, í ina staicín aiféise i measc na náisiún. Cén fáth a mbeadh sé le rá ag na náisiúin: ‘Cá bhfuil a nDia siúd?’

Tháinig tocht díograise ar an Tiarna dá thír agus ghlac sé trua dá phobal.

D’fhreagair an Tiarna a phobal agus dúirt: ‘Féach, tá arbhar agus úrfhion agus ola nua á gcur chugaibh agam agus beidh bhur ndóthain díobh agaibh agus ní dhéanfaidh mé ceap magaidh díbh arís go deo os comhair na náisiún.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Leabhar Míocá, fáidh 6:1-15*Níl uaidh ach seo: an ceart a dhéanamh, buanghrá a chothú agus siúl go humhal i bhfochair do Dhé.*

Éistigí anois lena bhfuil le rá ag an Tiarna: Éirigh agus agair do chúis i bhfianaise na sléibhte; cloiseadh na cnoic do ghuth.

Éistigí, a shléibhte, leis an gcúiseamh a dhéanann an Tiarna; tugaigí cluas, a bhunsraitheanna an domhain. Óir tá cúis dlí ar bun ag an Tiarna in

aghaidh a phobail agus tá sé ag aighneas le hIosrael.

‘A phobal liom, céard a rinne mé ort? Cén chaoi ar chuir mé tuirse ort? Tabhair freagra orm.

Óir is mise a thug suas as críocha na hÉigipte thú; mise a d’fhuascail thú as teach na daoirse. Chuir mé Maois os do chionn agus Árón agus Miriám in éineacht leis.

Cuimhnigh ansin ar a raibh beartaithe ag Bálac, rí Mhóáb, agus ar an bhfreagra a thug Balám mac Bheór air agus tú ag gluaiseacht ó Shitím go Gilgeál chun go dtuigfidh tú na gníomhartha slánaitheacha a rinne mé.’

‘Créad leis a dtiocfaidh mé os comhair an Tiarna nó a sléachtfaidh mé do Dhia neimhe? An dtiocfaidh mé os a chomhair le híobartaigh lándóite nó le laonna aon bhliana?

Ar mhaith leis na mílte reithe nó deich míle de shruthanna ola? An ofrálfaidh mé dó an mac is sine liom mar chúiteamh i mo chionta, toradh mo choir in éiric peacaí m’anama?’

Míníodh duit, a dhuine, céard is maith agus céard a iarrann an Tiarna ort. Níl uaidh ach seo: an ceart a dhéanamh, buanghrá a chothú agus siúl go humhal i bhfochair do Dhé.

Éist! Tá an Tiarna ag glaoch ar an gcathair (is den chríonnacht d’ainm a eaglá). Éistigí, a threibh agus a chomhairle na cathrach sin,

a bhfuil a lucht saibhris lán den fhoréigean agus a mbíonn a háitritheoirí ag insint bréag (is mealltach í an teanga atá ina mbéal acu).

An amhlaidh a chaithfidh mé an taisceadh éagórach agus an buiséal gann mallaithe a cheadú freisin?

An amhlaidh a chaithfidh mé saorbhreith a thabhairt ar lucht na scálaí héagothroime agus an mhála de mheáchain mhealltacha?

Ní amhlaidh go deimhin! Ach tosóidh mé ar thú a bhualadh agus ar scaoll a chur ionat de dheasca do pheacaí.

Íosfaidh tú ach ní bheidh do dhóthain agat agus beidh sceimhle ocrais i do ghoile. Cuirfidh tú nithe i dtaisce ach ní shábhálfaidh tú dada agus fiú má éiríonn leat rud éigin a shábháil fágfaidh mise ag an gclaíomh é.

Cuirfidh tú síol ach ní bhainfidh tú fómhar; satlóidh tú caora olóige ach ní ungfaidh tú thú féin leis an

ola choíche; pasálfaidh tú caora finíúna ach ní ólfaidh tú braon den fhíon.

Briathar an Tiarna.

31

Sliocht as Leabhar Míocá, fáidh 7:2-7, 18-20

Déanfaidh tú trócaire orainn arís; gabhfaidh tú de chosa inár bpeacaí agus caithfidh tú ár gcionta go léir isteach i nduibheagán na farraige.

Tá an dea-dhuine imithe ar ceal ón tír; níl aon fhear ionraic i measc an phobail; bíonn siad go léir in oirchill na fola agus téann gach duine díobh ar thóir a bhráthar.

Tá a lámha oilte ar an olc a dhéanamh; bíonn síntiús éigin á lorg ag an ardfeidhmeannach agus is féidir an breitheamh a cheannach le breab agus labhraíonn an fear tiarnais de réir a mhéine féin. Mo chreach! Camann siad an dlí.

Is cosúil le dris fhiáin an chuid is fearr acu; is cuma nó fál sceach na daoine is ionraice orthu. Ach tá lá [a] bhfiosraithe ag teacht agus is ansin is ea a bheidh mearbhall orthu.

Ná cuirigí muinín as bhur gcomharsana; ná téigí ar iontaoibh bhur gcairde. Cosain doirse do bhéil ar do bhean chéile.

Óir tugann an mac easonóir dá athair agus éiríonn an iníon suas in aghaidh a máthar agus an banchliamhain in aghaidh máthar a céile agus is lucht a theaghlaigh féin is naimhde do dhuine.

Ach i dtaca liom féin de is ar an Tiarna a bhím ag brath; cuirim mo dhóchas i nDia mo Shlánaitheoir agus éistfidh mo Dhia liom.

Cén Dia atá cosúil leatsa? Óir tógann tú peacaí chun siúil agus maitheann tú a gcionta d'fhuilleach d'oidhreacht; ní buan í do chuid feirge agus is áil leat an buanghrá.

Déanfaidh tú trócaire orainn arís; gabhfaidh tú de chosa inár bpeacaí agus caithfidh tú ár gcionta go léir isteach i nduibheagán na farraige.

Léirigh do dhílseacht do Iacób agus do bhuanghrá d'Abrahám faoi mar a mhionnaigh tú dár sinsir riamh anall.

Briathar an Tiarna.

32

Sliocht as Leabhar Zacairia, fáidh 1:1-6

Filligí orm, a deir Tiarna na Slua, agus fillfidh mise oraibhse.

San ochtú mí den dara bliain de réimeas Dháire labhraíodh briathar an Tiarna leis an bhfáidh Zacairia, mac Bharaicia, mhic Ideo, mar a leanas:

‘Bhí fearg mhór ar an Tiarna le bhur n-aithreacha.

Dá bhrí sin abair leis an bpobal: ‘Mar seo a labhraíonn Tiarna na Slua. Filligí orm, a deir Tiarna na Slua, agus fillfidh mise oraibhse, a deir Tiarna na Slua.

Ná bígí cosúil le bhur n-aithreacha ar thug na fáithe tosaigh foláireamh dóibh, á rá: Mar seo a labhraíonn Tiarna na Slua: Filligí ó bhur ndrochbhealaí agus ó bhur ndrochghníomhartha. Ach níor éist siad liom ná níor thug siad aird ar bith orm, a deir an Tiarna.

Cá bhfuil bhur n-aithreacha anois? Agus na fáithe, an bhfanann siadsan beo i gcónaí?

Ach na rabhaidh agus na reachtanna ar chuir mé a gcúram ar mo sheirbhísigh, na fáithe, nár cuireadh i gcrích ar bhur n-aithreacha iad? Dá thoradh sin rinne siad aithrí agus dúirt siad: Thug Tiarna na Slua íde orainn de dheasca ár mbealaí agus ár ngníomhartha faoi mar a bhí beartaithe aige a dhéanamh.”

Briathar an Tiarna.

SALM LE FREAGRA

1

Salm 12. Fr v.6

Feagra Chuir mise mo dhóchas i do bhuanghrá daingean.

Cá fhad, a Thiarna, a fhágfaidh tú i ndíchuimhne mé?
Cá fhad a choinneoidh tú d'aghaidh i bhfolach orm?
Cá fhad a mhairfidh m'anam á bhuaireamh agus cathú i mo chroí i gcaitheamh an lae?
Cá fhad a choimeádfaidh mo namhaid faoina réir mé? **Fr**

Féach orm agus freagair mé a Thiarna, a Dhia liom.
Soilsigh mo shúile sula dtitfidh codladh an bháis orm,
sula ndéarfaidh mo namhaid go bhfuair sé an bua orm,
sula ndéanfaidh m'eascairde lúcháir toisc gur thit mé. **Fr**

Chuir mise mo dhóchas i do bhuanghrá daingean,
beidh áthas ar mo chroí de bharr do shlánaithe,
agus molfaidh mé an Tiarna, mar go raibh sé fial liom. **Fr**

2

Salm 24. Fr. v.16

Freagra Iompaigh i leith orm, a Thiarna, le trócaire.

Is chugat a thógaim m'anam, a Thiarna:
Is ionat a chuirim mo dhóchas,
nár dhéantar mo náiriú, a Dhia;
ná maíodh mo naimhde a mbua orm.
Ní náireofar a gcuireann a ndóchas ionat
ach an dream a fheallann gan ábhar ar iontaoibh. **Fr**

Taispeáin do shlí dom, a Thiarna,
agus déan do chosáin a mhúineadh dom.
Déan mo threorú i d'fhírinne, tabhair teagasc dom,
óir is tú mo Dhia agus mo shlánaitheoir. **Fr**

Is ortsa a bhím ag feitheamh feadh an lae
mar gheall ar do chineáltas, a Thiarna.
Bí ag cuimhneamh, a Thiarna, ar do thrócaire
agus ar an ngrá a thaispeáin tú riamh.
Ná cuimhnigh ar chionta m'óige
ach amháin ar do bhuanghrá féin. **Fr**

Is grásmhar agus is ionraic é an Tiarna,
taispeánann sé an tslí do na peacaigh.

Díríonn sé dream na huiríslé san fhíréantacht
agus múineann a shlí don duine cneasta. **Fr**

Buanghrá is dílse cosáin uile an Tiarna
dá gcomhlíonann a chonradh agus a aithne.
Ar mhaithe le d'ainmse, a Thiarna,
maith dom mo pheaca, óir is mór é. **Fr**

Cé hé an fear lenarb eagal an Tiarna?
Déanfaidh sé eolas na slí is tofa dó.
Mairfidh a anam faoi shéan agus faoi shonas
agus gheobhaidh a shliocht an talamh.
Tá gean an Tiarna ar lucht a eaglaithe
agus is dóibh a fhoilsíonn sé a chonradh. **Fr**

Bíonn mo shúile ar an Tiarna de shíor
óir scaoilfidh seisean mo chosa as an líon.
Iompaigh i leith orm le trócaire,
óir táimse i m'aonarán angarach. **Fr**

Tabhair faoiseamh don chroí atá cráite
agus beir mé slán ón anacair.
Tabhair do d'aire mo bhrón is mo bhuairt
agus maith dom mo pheacaí go léir. **Fr**

Féach a líonmhaire atá mo naimhde,
a bhfuil fuath thar fóir acu dom.
Déan m'anam a chosaint, agus fuascail mé;
nár náirítear mé toisc mo thriall a bheith ort. **Fr**

Go gcumhdaí an neamhurchóid is an t-ionracas mé,
óir is ionat atá mo dhóchas, a Thiarna.
A Dhia, saor Iosrael ar a chungaigh go léir! **Fr**

3

Salm 30:1-6. Fr. v.6

Freagra Do do láimhse a thiomnaím m'anam.

Is chugat, a Thiarna, a thagaim ag lorg tearmainn;
nár dhéantar mo náiriú go brách.
Saor mé de réir d'fhíréantachta,
éist liom agus brostaigh chun m'fhuascailte! **Fr**

Bí i do charraig choimirce dom:
i do dhaingean do mo chosaint is do mo tharrtháil.
Óir is tú mo charraig agus mo chaiseal;
seol mé agus treoraigh mé as ucht d'ainm. **Fr**

Scaoil mé ón ngaiste a cuireadh i bhfearas
romham,
óir is tú mo dhídean, a Thiarna.
Do do láimhse a thiomnaím m'anam,
óir is tú a cheannaigh mé a Thiarna. **Fr**

Salm 31. Fr. v.5

Freagra Admhóidh mé anois mo choir don Tiarna.

Is méanar dár maitheadh a choir;
dár foláíodh a pheaca;
an té nach gcuireann an Tiarna cion ina leith,
's nach bhfuil cealg ina chroí. **Fr**

Bhí mé i mo thost, agus chríon mo chnámha;
bhínn ag osnail gach lá,
Óir gach uile lá agus oíche
ba throm orm do lámh.
Go deimhin, bhí mo neart á thrá
mar a bheadh le teas an tsamhraidh. **Fr**

Ach cheana, d'admhaíos mo pheaca duit
agus níor cheil mé m'urchóid.
Dúirt mé: 'Admhóidh mé anois
mo choir don Tiarna.'
Agus thug tú maithiúnas dom ansin:
mhaith tú mo pheaca dom. **Fr**

Guífidh gach neach diaga thú, dá bhrí sin,
in am an éigin.
Nuair a bhrúctfaidh na tuilte móra
ní thiocfaidh siad i ngar dó. **Fr**

Is tú m'áit fholaigh, a Thiarna,
do m'fhuascailt ó m'anacair;
cuireann tú gartha fuascailte thart timpeall orm.
Fr

Tabharfaidh mé teagasc agus múinfidh mé
an tslí is triallta duit.
Tabharfaidh mé comhairle agus eolas duit;
coimeádfaidh mé súil ort. **Fr**

Ná bígí mar an each ná an mhiúil,
gan chiall gan tuiscint.
Mura gcoisctear le béalbhach agus srian iad
ní thiocfaidh siad i do chongar.
Is líonmhar iad dóláis na n-éagraífeach,
ach tá trócaire agus grá
ag an té a mbíonn a dhóchas sa Tiarna. **Fr**

Déanaigí lúcháir agus gairdeas sa Tiarna,
a fhíréana uile.
Déanaigí aoibhneas agus áthas
a lucht an chroí dhírig. **Fr**

Salm 35. Fr. v.8

Freagra A Thiarna, nach luachmhar é do bhuanghrá.

Labhraíonn an urchóid leis an bpeacach
i ndiamhair a chroí.
Ní choimeádann sé eagla Dé
os comhair a shúl. **Fr**

Cuireann sé ina luí ar a aigne
nach eol do dhaoine
an choir atá déanta aige
agus nach fuath leo í.
Tá urchóid agus cealg ina bhéal
níl ciall aige don mhaith. **Fr**

Meabhraíonn sé mioscais agus mallaitheacht
ina luí ar a leaba dó.
Gabhann sé i slí nach maith
agus ní shéanann sé an t-olc. **Fr**

Sroicheann do bhuanghrá na flaithis, a Thiarna,
agus do dhílse na néalta.
Tá d'fhíréantacht mar shléibhte Dé:
do bhreithiúnas mar an duibheagán. **Fr**

Tugann tú dídean don duine is don bheithíoch.
A Thiarna, nach luachmhar é do bhuanghrá!
Agus tagann an Ádhamhchlann ag triall ort
go ngabhann faoi scáth do sciathán. **Fr**

Líontar le méitheas do thí iad
tugann tú deoch dóibh as abhainn d'aoibhneas,
óir is leatsa atá foinse na beatha;
agus i do sholas-sa a fheicimid an solas. **Fr**

Bíodh grá agat de shíor do lucht d'adhartha,
agus cothromas do lucht an chroí dhírig.
Ná gabhadh an díomasach de chosa orm:
ná caitheadh lámh an drochdhuine amach mé. **Fr**

Féach mar a leagadh lucht déanta na hurchóide;
tá siad ar lár agus ní fhéadann éirí. **Fr**

Salm 49:7-8, 14-23. Fr. V.23

Freagra Taispeánfaidh mé slánú Dé don té a mhaireann gan cháim.

'Éistigí, a phobal liom, labhróidh mé,
tabharfaidh mé fianaise i do choinne, a Iosrael;
óir is mise is Dia ann – do Dhiasa.
Ní de bharr d'íobairtí a cháinim thú:
bíonn do loiscíobairtí i mo láthair de shíor. **Fr**

Toirbhir íobairt an bhuíochais do Dhia
díol do mhóideanna leis an Té is Airde.
Glaigh orm ansin in am na hanacra;
saorfaidh mé thú agus tabharfaidh tú urraim dom.' **Fr**

Ach is é a deir Dia leis an bpeacach:
'Cén ceart atá agatsa mo dhlí a fhógairt
agus lán béil a dhéanamh de mo chonradh?
Ó tharla gur fuath leat mo dhlí
agus go ndéanann tú neamhní de mo bhriathra? **Fr**

Nuair a fheiceann tú gadaí téann tú i bpáirt leis
agus gabhann tú i gcomhar le lucht adhaltranais.
Tugann tú do bhéal don olc
agus cumann tú bréaga le do theanga. **Fr**

Tugann tú míchlú do bhráthar i do shuí duit,
tromaíonn tú ar mhac do mháthar féin.
Déanann tú amhlaidh, agus an mbeidh mise i mo
thost?

An dóigh leat gurb é do dhálasa agamsa é?
Táim do do cheartú agus do do chúisiú. **Fr**

Aire daoibh, a lucht dearmadta Dé;
sula mbéarfainn oraibh is gan fear bhur dtarrthála
ann;
an té a ghabhann buíochas mar íobairt,
is é sin an té a thugann urraim dom;
agus don té a mhaireann gan cháim
taispeánfaidh mé slánú Dé.' **Fr**

7

Salm 50. Fr. v.14

Freagra Tabhair spiorad na díograise mar thaca
dom.

Déan trócaire orm, a Dhia, de réir do bhuanghrá:
cealaigh mo choir as iomad do thrua.
Nigh go huile mé ó mo chion,
agus déan mo pheaca a ghlanadh díom. **Fr**

Óir aithním mo chionta go maith
agus tá mo pheaca os mo chomhair i gcónaí.
Is ortsa amháin a pheacaigh mé;
an ní is olc i do láthair a rinne mé. **Fr**

Ionas go mba léir gur ceart é do bhreith
agus go dtugann tú breithiúnas gan locht.
Ach féach gur rugadh faoi chion mé
agus gur gineadh i mbroinn mo mháthar faoi
pheaca mé. **Fr**

Féach, is geal leat an croí dílis,
agus i mo lár istigh múineann tú eagna dom.
Croith orm hiosóip agus glanfar mé;
nigh mé agus is gile mé ná an sneachta. **Fr**

Lig dom an gairdeas agus an t-áthas a chloisteáil,
agus beidh lúcháir ar na cnámha a bhrúigh tú.
Iompaigh do ghnúis ó mo pheacaí
agus cealaigh mo chionta go léir. **Fr**

Cruthaigh ionam croí glan, a Dhia,
agus cruthaigh spiorad daingean as an nua ionam.
Ná díbir amach as do radharc mé
agus ná beir do naomhspiorad uaim. **Fr**

Tabhair ar ais dom áthas do shlánaithe
agus tabhair spiorad na díograise mar thaca dom.
Múinfidh mé do shlite do lucht na hurchóide
agus fillfidh na peacaigh ar ais chugat. **Fr**

Saor mé ó choir na fola,
a Dhia, a Dhia mo shlánaitheoir,
agus mórfaidh mé le mo theanga do cheartas.
A Thiarna, oscail mo bheola,
agus fógróidh mo bhéal do mholadh. **Fr**

Óir ní bhfaigheann tú taitneamh in íobairt
agus an loisciobairt a dhéanfainn ní ghlacfaí.
M'íobairtse, a Dhia, an croí aithríoch;
ní eiteoidh tú, a Dhia, croí brúite uiriseal. **Fr**

Bí fial le Sión, as ucht do mhaitheasa, a Thiarna,
ionas go dtógfaí ballaí Iarúsailéim as an nua.
Glacfaidh tú ansin le híobairtí na firéantachta,
le hofrálaigh agus le híobairtí uileloiscthe:
ansin ofrálfar mairt chugat ar d'altóir. **Fr**

8

Salm 72. Fr. v.28.

Freagra Is fearr liomsa bheith i ngar do Dhia.

Nach maith atá Dia don dream díreach;
an Tiarna dá bhfuil glan ó chroí.
Ach is beag nár sciarr mo chosa uaim;
is beag nár shleamhnaigh mo chéimeanna;
Óir bhíos ag éad le lucht éirí in airde,
ag faire dom ar shéan na n-éagraífeach. **Fr**

Ní bhíonn siad siúd á gcrá ná á gciapadh;
is slán a gcorp agus is sleamhain.
Níl páirt acu in anacraí na so-mharaithe
ná ní dhéantar a sciúrsáil mar dhaoine eile. **Fr**

Uime sin, is é an t-uabhar a muince,
agus folaíonn an foréigean iad amhail éadach.
Bíonn a gcroí ag cur thar maoil le mioscais;
brúchtann smaointe a n-intinne amach. **Fr**

Bíonn siad ag fonóid is ag labhairt go mailíseach
agus beartaíonn siad an t-ansmacht go
huaibhreach.
Tugann siad fogha faoi na flaitheis lena mbéal
agus triallann a dteanga ar fud an talaimh. **Fr**

Dá bhrí sin bíonn an pobal á moladh
agus slogann siad a mbíonn á rá acu.
Agus deir siad: 'Cá bhfios do Dhia?
An amhlaidh is eol don Té is Airde?'
Féach! sin é dála na bpeacach;
téann siad i saibhreas agus iad ar a sástacht. **Fr**

Nach díomhaoin dom mo chroí a bheith glan agam
agus mo lámha a ní san ionracas,
agus mé bheith do mo chrá ar feadh an lae
agus do mo smachtú gach aon ré solais!
Dá ndéarfainn: 'Labhróidh mé mar iad siúd,'
bheinn ag tréigean dúchas do chlainne. **Fr**

Rinne mé machnamh d'fhonn go dtuigfinn an ní
seo,
ach chuaigh sé thar m'acmhainn a dhéanamh,
nó go ndeachaigh mé i sanctóir Dé
is gur thugas do m'aire a gcríoch dhéanach. **Fr**

Chuir tú i slí shleamhain iad go dearfa
agus thug orthu titim chun a n-aimhleasa.
Féach mar a thit siad le halt na haon uaire;
chuaigh siad ar ceal arna scriosadh le scanradh.
Amhail taibhreamh a scaiptear le dúiseacht
cuirfidh tú a samhailtí ar ceal, a Thiarna. **Fr**

Toisc go raibh m'aigne á spreagadh chun feirge
le linn do mo chroí bheith á chiapadh,
bhí mé amaideach, baoth, neamhthuisceanach;
ba chuma nó beithíoch mé i d'fhianaise. **Fr**

Mar sin féin bím i d'fhochair de shíor
agus beireann tú ar dheasláimh orm.
Déanfaidh tú mo threorú le do chomhairle
agus glacfaidh tú chun na glóire faoi dheoidh mé.
Fr

Cé atá agam ar neamh ach tú;
agus má bhím leatsa ní áil liom a bhfuil ar talamh.
Bíodh go gcliseann mo cholainn is mo chroí
rinne carraig mo chléibh de Dhia;
is é mo chuid é go síoraí suthain. **Fr**

An drong a thréigeann thú rachaidh siad ar ceal;
scriosann tú a n-imíonn uait le striapachas.
Is fearr liomsa bheith i ngar do Dhia
agus mo dhóchas a chur sa Tiarna, mo Dhia,
ionas go n-inseoinn d'éachtaí go léir
i ndoirse iníon Shíón. **Fr**

9

Salm 89. Fr. v.14

Freagra Tabhair ár sáith de do bhuanghrá dúinn,
go mbeidh áthas orainn.

A Thiarna, is tú ba thearmann dúinn,
ár ndídean ó ghlúin go glúin.

Ó thosach sular saolaíodh na sléibhte,
sular rugadh an talamh agus an chruinne,
is tú Dia gan tús gan deireadh. **Fr**

Déanann tú deannach arís den duine
á rá: 'Ar ais libh, a Ádhamhchlan.'
Óir níl míle bliain i d'fhianaise
ach mar an lá a d'imigh tharainn inné,
nó mar a bheadh faire na hoíche. **Fr**

Sciobann tú chun siúil iad amhail aisling,
nó mar fhéar úrghlas na maidine.
Eascraíonn sé ar maidin agus bláthaíonn sé
baintear é agus feonn sé um thráthnóna. **Fr**

Táimid dár gcnaí go dearfa le d'fhearg;
scanraítear sinn le dásacht do dhíbheirge.
Chuir tú ár n-urchóidí os do choinne,
ár bpeacaí folaithe faoi sholas do ghnúise. **Fr**

Gabhann ár laethanta tharainn is tú i bhfeirg linn;
cuirtear deireadh lenár mblianta amhail osna.
Seachtó bliain suim ár saolré;
nó ceithre fichid má fhaighimid ár sláinte. **Fr**

Saothar agus stró a sealsan;
imíonn siad ar luas agus bíonn deireadh linn.
Cé a chuimhníonn ar chumhacht do chuid feirge;
cé a mbíonn eagla air roimh neart do bhuile? **Fr**

Múin dúinn giorra shaoil an duine
chun go bhfaighimid críonnacht inár gcroí.
Fill orainn; cá fhad a bheidh tú feargach?
Déan trócaire ar do shearbhóntaí, a Thiarna. **Fr**

Tabhair ár sáith de do bhuanghrá ar maidin dúinn,
go mbeidh áthas orainn agus gairdeas go deo.
Déan lúcháireach sinn i ndíol ar imir tú de bhuairt
orainn;
i ndíol na mblianta ina bhfacamar an t-olc. **Fr**

Taispeáin do bhearta do do sheirbhísigh;
agus do chlú is do chumhacht do do chlann.
Go dtaga grásta ár dTiarna Dia anuas orainn
agus go soirbhí tú saothar ár lámh;
sea, go soirbhí tú saothar ár lámh! **Fr**

10

Salm 94. Fr. v.8

Freagra Á, dá n-eistfeadh sibh inniu lena ghlór; ná
cruaigí bhur gcroí.

Téanam agus canaimis don Tiarna;
déanaimis gairdeas do charraig ár slánaithe.
Druidimis ina láthair le haltú buíochais;
déanaimis pléaráca dó le hamhráin mholta. **Fr**

Óir is Dia mór é go dearfa an Tiarna;
is rí mór é os cionn na ndéithe go léir.
Is ina lámha atá duibheagáin na cruinne,
agus is leis mar an gcéanna na hardsléibhte.
Is leis an fharraige, óir is é a chruthaigh í;
agus is iad a lámha a dhealbhaigh an talamh tirim.
Fr

Téanam, go n-adharfaimis agus go sléachtfaimis;
feacam ár nglúine i láthair an Tiarna a chruthaigh
sinn.
Óir is é ár nDia é, agus is sinne
pobal a pháirce agus caoirigh a láimhe. **Fr**

Á, dá n-eistfeadh sibh inniu lena ghlór:
'Ná cruaiagí bhur gcroí mar a tharla i Miribeá,
nó an lá úd ag Masá san fhásach
mar a ndearna bhur n-aithreacha mo phromhadh,
do mo thriail cé go bhfacadar mo bhearta. **Fr**

Ar feadh daichead bliain ba ghráin liom an ghlúin
sin
agus dúirt mé: 'Is seachránach a gcroí siúd;
is pobal iad nach eol dóibh mo shlíte.'
Ar an ábhar sin mhionnaigh mé i m'fhearg
nach rachaidís i mo shuaimhneas isteach go brách.'
Fr

11

Salm 118:1, 10-13, 15-16. Fr. v.1

Freagra Is aoibhinn iad siúd a shiúlann i ndlí an
Tiarna.

Is aoibhinn a mbíonn a slí gan mháchail,
a shiúlann i ndlí an Tiarna. **Fr**

Iarraim thú le mo chroí go hiomlán;
nár imí mé ó d'aitheanta.
Cuirim do bhriathar i bhfolach i mo chroí;
sula ndéanfainn peaca ort. **Fr**

Is beannaithe atá tú, a Thiarna;
múin do reachtanna dom.
Is amhlaidh a d'admhaigh mé le mo bhrúasa
foraitheanta uile do bhéil. **Fr**

Déanfaidh mé machnamh ar do theagasc;
agus breithneoidh mé do shlíte.
Tabharfaidh mé taitneamh do do reachtanna;
ní dhéanfad dearmad ar do bhriathra. **Fr**

12

Salm 122. Fr. v.3

Freagra Bíonn ár súile ag faire an Tiarna.

Chugat a thógaim mo shúile;
chugatsa a chónaíonn ar neamh.
Mar shúile na ndaor ag faire
ar lámha a dtiarna. **Fr**

Mar shúile an chailín aimsire ag faire
ar lámha a máistreása,
bíonn ár súile ag faire an Tiarna, ár nDia,
nó go ndéana sé trócaire. **Fr**

Déan trócaire orainn, a Thiarna, déan trócaire;
óir fuaireamar ár ndóthain den dímheas.
De dhímheas lucht an díomais agus an tsaibhris
is dóthanach ár n-anam. **Fr**

13

Salm 129. Fr. v.7

Freagra Ag an Tiarna atá an trócaire, agus an
fhuascailt fhairsing.

As na duibheagáin a ghlaom ort, a Thiarna;
éist, a Thiarna, le mo ghuí.
Go n-éiste do chluasa go haireach
le mo ghlór ag impí ort. **Fr**

Má fhéachann tú ár gcionta, a Thiarna,
a Thiarna, cé rachaidh slán?
Ach is leat na peacaí a mhaitheamh;
ionas go riarfaí go humhal duit. **Fr**

Tá muinín ag m'anam as an Tiarna;
ar a bhriathar atá mo sheasamh.
Is foighní m'anam ag feitheamh leis an Tiarna,
ná lucht faire leis an maidin. **Fr**

Bíonn lucht faire ag faire leis an maidin,
agus Iosrael leis an Tiarna,
de bhrí gur ag an Tiarna atá an trócaire,
agus an fhuascailt fhairsing.
Agus is é a dhéanfaidh Iosrael a fhuascailt
óna gcionta go léir. **Fr**

14

Salm 138:1-18, 23-24. Fr. v.1 nó v.23

Freagra Scrúdaíonn tú mé, a Thiarna, agus is eol
duit mé.

Nó

Freagra Scrúdaigh mé, a Dhia, agus féach mo
chroí.

Scrúdaíonn tú mé, a Thiarna, agus is eol duit mé.
más luí dom, más suí dom, is eol duit é;
is eol duit mo rún is mé i bhfad uait.
Más siúl dom, más suan dom, feiceann tú;
is eol duit mo shlí go léir. **Fr**

Sula gcluintear focal ar mo theanga,
a Thiarna, is eol duit ar fad é.
Imdhruideann tú ar chúl is ar bhéal mé;
agus leagann tú do lámh orm de shíor.
Is ró-íontach, ró-uasal liom an t-eolas seo;
agus téann sé thar m'acmhainn a thuiscint. **Fr**

Cá háit a rachaidh mé ó do spiorad?
ná cá háit a dteithfidh mé ó do láthair?
Má ghabhaim in airde neimhe beidh tú ann
romham;
má luím san uaigh, beidh tú ansin romham freisin.
Fr

Má ghabhaim umam sciatháin na maidine,
agus cónaí i gcríocha imchiana na farraige,
ansin féin beidh do lámh do mo sheoladh;
agus béarfaidh tú orm le do dheasláimh. **Fr**

Má deirim go bhfolóidh an dorchacht mé,
agus go mbeidh solas an lae ina oíche umam,
ní dorch leatsa an dorchacht:
is comhsholas duit lá agus oíche. **Fr**

Óir is tú a dheilbhígh go hiomlán mé;
agus a d'fhuaigh i mbroinn mo mháthar mé.
Tugaim buíochas duit de bharr iontas mo
dhéantúis;
de bhrí gurb éachtach iad d'oibreacha. **Fr**

B'eol duit go hiomlán m'anamsa;
níor ceileadh ort fiú amháin mo chreat,
nuair a cumadh os íseal mé,
gur múnlaíodh i mbroinn na talún mé. **Fr**

Chonaic do shúile mo ghníomhartha;
óir scríobhadh iad uile i do leabhar;
agus cinneadh dom mo laethanta go léir,
sular tháinig ceann amháin acu ann. **Fr**

Nach diamhrach liom do chomhairlí, a Thiarna;
má dhéanaim a gcomhaireamh ní thig liom a
n-áireamh;
ní lia gaineamh na trá ná iad;
dá mbeinn réidh leo bheinn farat go fóill. **Fr**

Scrúdaigh mé, a Dhia, agus féach mo chroí;
déan mo thástáil, agus féach mo smaointe.
Féach an bhfuil drochslí á siúl agam;
agus seol mé ar shlí na síoraíochta. **Fr**

Salm 142:1-11. Fr. v.10

Freagra A Dhia, múin dom do thoil a dhéanamh.

Éist le m'urnaí, a Thiarna;
éist le m'achainí as ucht do dhílse,
freagair mé as ucht d'fhíréantachta.
Ná glaoigh ar do ghiolla chun breithiúnais;
óir níl aon neach fíréanta i d'fhianaise. **Fr**

Óir chuaigh an namhaid sa tóir orm;
threascair sé m'anam go huir;
thug sé orm fanacht sa dorchacht
ar nós daoine atá marbh le fada.
Dá bhrí sin tháinig meath ar mo mheanma;
agus chalcaigh mo chroí istigh ionam. **Fr**

Is cuimhin liom na laethanta fadó;
déanaim machnamh ar d'oibreacha go léir.
Bím ag smaoineamh ar shaothar do lámh
agus sínim mo sciatháin amach chugat;
mar thalamh spalptha bíonn m'anam ag tnúth
leat. **Fr**

Éist liom gan mhoill, a Thiarna,
óir tá mo mheanma á cloí.
Ná cuir d'aghaidh i bhfolach orm,
sula mbeinn cosúil leis an dream a ghabhann san
uaigh. **Fr**

Cuir do bhuanghrá in iúl dom ar maidin,
óir is ionat a chuirim mo dhóchas.
Tabhair dom eolas na slí atá le triall agam,
óir is chugatsa a thógaim m'anam. **Fr**

Fuascail mé ó m'eascairde, a Thiarna;
óir chuir mé mé féin faoi do choimirce.
Múin dom do thoil a dhéanamh,
óir is tú mo Dhia, a Thiarna. **Fr**

Go ndéana do dhea-spiorad mé a sheoladh,
isteach sa talamh comhréidh.
Cosain mo bheo as ucht d'ainm, a Thiarna;
i d'fhíréantacht saor m'anam ón anacair. **Fr**

LÉACHTAÍ ÓN TIOMNA NUA

1

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 3:22-26

Trí chreideamh in Íosa Críost téann an fhiréantacht seo Dé i gcion ar an uile dhuine.

Trí chreideamh in Íosa Críost téann an fhiréantacht seo Dé i gcion ar an uile dhuine a bhfuil an creideamh aige. Níl aon dealú ann, mar tá an peaca déanta acu uile agus iad uile in uireasa ghlóire Dé; firéanaítear in aisce lena ghrásta iad de bharr na fuascailte atá in Íosa Críost, an té ar leag Dia amach dó a bheith in shás peacaí a ghlanadh lena chuid fola ach creideamh a bheith ann, chun fíréantacht Dé a thaispeáint agus a rá gur lig sé thairis le barr a fhoighne na seanpheacaí a bhí déanta; agus lena thaispeáint san am i láthair chomh maith go bhfuil sé fíréanta ann féin agus go bhfíréanaíonn sé gach duine a bhfuil a chreideamh in Íosa aige.

Briathar an Tiarna.

2

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 5:6-11

Tá ár gcroí líonta de ghrá Dé tríd an Spiorad Naomh a tugadh dúinn.

Nuair a bhíomar fós lag, fuair Críost bás i dtráth ar son drochdhaoine. Is ar éigean a gheobhadh fear bás ar son duine chóir féin – is ea, b'fhéidir go mbeadh sé de chroí aige bás a fháil ar son dea-dhuine. Ach cruthaíonn Dia an grá atá aige dúinn trí Chríost a fháil bháis ar ár son agus sinn fós inár bpeacaigh. Ó táimid fíréanaíthe anois trína chuid fola, nach móide go mór go saorfar sinn tríd ó fhearg Dé? Agus má rinneadh athmhuintearas idir sinn agus Dia trí bhás a Mhic agus sinn inár naimhde dó, nach móide go mór anois agus an t-athmhuintearas déanta go saorfar sinn trína bheatha? Agus ní hé sin amháin é, ach táimid mórálach as Dia trínár dTiarna Íosa Críost, an té a ghnóthaigh an t-athmhuintearas sin anois dúinn.

Briathar an Tiarna.

3

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 6:2-13

Is daoine sibh atá marbh don pheaca agus beo do Dhia in Íosa Críost.

Nár lige Dia sin! Sinne a fuair bás mar leis an bpeaca, conas a mhairfimid fós ann? Nó an é nach dtuigeann sibh, gach duine againn a baisteadh in Íosa Críost, gur ina bhás a baisteadh é. Go deimhin comhadhlacadh sinn sa bhás leis tríd an mbaisteadh i dtreo go siúlóimisne freisin i mbeatha úrnua, faoi mar a tógadh Críost ó mhairbh trí ghlóir an Athar. Mar má táimid aontaithe leis trí mhacasamhail a bháis beimid aontaithe leis freisin trí mhacasamhail a aiséirí.

Tá a fhios againn é seo, gur comhchéasadh ár seannádúr mar aon leis ar an gcrois d'fhonn ár gcolainn pheacúil a chur ó rath, i dtreo nach mbeimis ag seirbhís don pheaca níos mó. Mar an té atá tar éis bháis, tá sé saor ón bpeaca. Ach má fuaireamar bás mar aon le Críost, creidimid go mbeimid beo mar aon leis chomh maith. Tá a fhios againn ó tógadh Críost ó mhairbh nach bhfaighidh sé bás níos mó. Níl aon cheannas ag an mbás air feasta, mar an bás a fuair sé, ba bhás mar leis an bpeaca é, don aon uair amháin go deo, ach is beatha do Dhia a bheatha feasta. Ar an gcuma chéanná ní mór daoibhse a mheas gur daoine sibh chomh maith atá marbh don pheaca agus beo do Dhia in Íosa Críost. Dá réir sin, ná bíodh an peaca i réim in bhur gcolainn bhásmhar le go mbeadh sibh ag géilleadh dá hainmhianta. Agus ná tugaigí bhur mbaill bheatha suas don pheaca le bheith ina n-uirlisí urchóide ach, mar dhaoine a bheadh éiríthe beo ó mhairbh, déanaigí sibh féin a thabhairt suas do Dhia agus bíodh bhur mbaill bheatha ina n-uirlisí fíréantachta ag Dia.

Briathar an Tiarna.

4

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 6:16-23

Mar pá ón bpeaca is ea an bás, ach tabhartas ó Dhia is ea an bheatha shíoraí in Íosa Críost ár dTiarna.

Nach bhfuil a fhios agaibh, má thugann sibh sibh féin suas do dhuine chun umhlú dó mar sheirbhísigh, gur seirbhísigh sibh don mháistir sin a n-umhlaíonn sibh dó, cibé acu don pheaca chun báis, nó don umhlaíocht chun fíréantachta. Bhí sibh tráth ag seirbhís don pheaca, ach a bhuí le Dia, ghéill sibh ó chroí do riail an teagaisc ar

cuireadh sibh faoina threoir, fuasclaíodh sibh ó chuing an pheaca agus chuaigh sibh faoi chuing na fíréantachta. De dheasca bhur laige nádúrtha – is i dtéarmaí daonna atáim ag labhairt anois – faoi mar a thug sibh suas bhur mbaill bheatha tráth mar sclábhaithe don salachar agus don urchóid chun na hurchóide, tugaigí suas bhur mbaill anois mar sclábhaithe don fhíréantacht chun na naofachta. Fad a bhí sibh in bhur sclábhaithe ag an bpeaca bhí sibh saor ón bhfíréantacht. Agus cad é an toradh a bhíodh agaibh an uair sin ar nithe ar náir libh anois iad? Mar is é an bás a ndéireadh siúd. Anois, áfach, ó tá sibh fuascailte ón bpeaca agus dulta i seirbhís Dé, is i an naofacht atá mar thoradh agaibh agus is í an bheatha shíoraí a deireadh siúd. Mar pá ón bpeaca is ea an bás, ach tabhartas ó Dhia is ea an bheatha shíoraí in Íosa Críost ár dTiarna.

Briathar an Tiarna.

5

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 7:14-25

Mar is aoibhinn liom dlí Dé i mo chroí istigh ach tugaim dlí eile faoi deara i mo bhaill bheatha.

Tá a fhios againn gur rud spioradálta é an dlí; táimse collaí, áfach, agus díolta leis an bpeaca. Go deimhin ní thuigim mo chuid iompair féin, mar ní hé an ní is áil liom a dhéanam, ach an ní is fuath liom, is é a bhíonn ar siúl agam. Ach más é an ní nach áil liom a dhéanam aontaím dá réir go bhfuil an dlí go fónta. Go deimhin féin ní mise a chuireann an beart i gcrích feasta ach an peaca atá lonnaithe ionam. Tá a fhios agam nach aon ní ar fónamh atá lonnaithe ionam, is é sin le rá sa chuid chollaí díom, mar bíonn fonn an dea-ghnímh orm ach ní bhfaighim ionam é a chur i gcrích. An mhaith is áil liom ní dhéanam í, ach an t-olc nach áil liom is é a dhéanam. Ach más é an ní nach áil liom a dhéanam ní mise a chuireann i gcrích é feasta ach an peaca atá lonnaithe ionam. Aithním mar sin an prionsabal seo a bheith ann: nuair is áil liom an mhaith a dhéanamh is é an t-olc a bhíonn i mo ghaobhar. Mar is aoibhinn liom dlí Dé i mo chroí istigh ach tugaim dlí eile faoi deara i mo bhaill bheatha agus é i ngleic leis an dlí atá i m'aigne agus ag déanamh cime díom ag dlí an pheaca atá lonnaithe i mo bhaill. Ó nach mise an díol trua! Cé a fhuasclóidh ón trú seo coirp mé? A bhuí le Dia go bhfuasclófar mé trí Íosa Críost ár dTiarna. Má fhágtar fúm féin mé, mar sin, is amhlaidh a bhím ag fónamh do dhlí Dé le m'aigne agus ag fónamh do dhlí an pheaca le mo cholainn.

Briathar an Tiarna.

6

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 12:1-2, 9-19

Ná leanaigí patrún an tsaoil seo ach cuirigí malairt meoin oraibh féin.

Ar an ábhar sin, a bhráithre, táim á iarraidh oraibh as ucht trócaire Dé, bhur gcoirp a thoirbhirt ina n-íobairt bheo naofa thaitneamhach do Dhia; sin é bhur n-adhradh spioradálta. Ná leanaigí patrún an tsaoil seo ach cuirigí malairt meoin oraibh féin trí athnuachan aigne ar shlí go n-aithneodh sibh cad é is toil le Dia, cad é atá maith agus taitneamhach agus foirfe. Bíodh bhur ngrá saor ón gcur i gcéill; bíodh fuath agaibh don olc agus cloígí leis an maith. Bíodh grá bráthar agaibh dá chéile agus tugaigí tús urraime dá chéile; bígí dúthrachtach gan leisce, ar lasadh leis an Spiorad, agus ag seirbhís don Tiarna. Bígí suairc le dóchas, seasmhach faoi thrioblóid, ag guí gan staonadh, ag tabhairt riar a gcáis do na naoimh, agus ag cleachtadh na féile. Beannaigí bhur ngéarleantóirí – is ea, bíodh an bheannacht agaibh dóibh in áit na mallachta. Bígí lúcháireach le lucht na lúcháire agus dobrónach le lucht an dobróin. Bígí báúil le cách agus in ionad a bheith ardnósach déanaigí caidreamh leis na daoine ísle. Ná héirigí teann as bhur gcuid gaoise féin. Ná himrígí cor in aghaidh an chaim ar aon duine ach an rud uasal a bheith mar aidhm agaibh os comhair an tsaoil. Más féidir é, chomh fada le bhur ndícheall, mairigí go síochánta le cách uile. Agus, a mhuintir na páirte, ná hagraigí díoltas ar dhuine ar bith; fágaigí an agairt faoi fhearg Dé de réir mar atá scríofa: 'Fúmsa an díoltas,' a deir an Tiarna, 'mise a chúiteoidh.'

Briathar an Tiarna.

7

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Rómhánaigh 13:8-14

Caithimis oibreacha an dorchadais uainn, mar sin, agus cuirimis orainn cathéide an tsolais.

Ná bíodh fiacha ar bith ag aon duine oraibh ach amháin fiacha an ghrá a thabhairt dá chéile. Mar an té a thugann grá dá chomharsa tá an dlí comhlíonta aige. Na haitheanta 'ná déan drúise,' 'ná déan marú,' 'ná déan goid,' 'ná santaigh,' agus aon aithne eile dá bhfuil ann, tá coimriú déanta orthu go léir san abairt seo: 'Gráigh do chomharsa mar thú féin.' Ní dhéanann an grá aon olc ar an gcomharsa, agus, dá bhrí sin, is é an grá comhlíonadh an dlí. Agus de bhrí go dtuigeann sibh an uair atá ann, is mithid daoibh dúiseacht as bhur gcodladh, mar is gaire dúinn ár slánú anois ná nuair a ghlacamar leis an gcreideamh. Tá sé i bhfad amach san oíche agus ní fada uainn an lá.

Caithimis oibreacha an dorchadais uainn, mar sin, agus cuirimis orainn cathéide an tsolais. Mairimis go béasach mar dhaoine atá faoi sholas an lae, gan ragairne gan meisce, gan striapachas gan drúise, gan achrann gan éad. Agus cuirigí oraibh an Tiarna Íosa Críost mar éide agus ná bigí ag déanamh cúraim den cholainn d'fhonn a hainmhianta a shásamh.

Briathar an Tiarna.

8

Sliocht as dara litir Naomh Pól chuig na Corantaigh 5:17-21

Bhí Dia i gCríost ag tabhairt an domhain chun athmhuintearais leis féin.

Mar, aon duine atá i gCríost, is duine é atá cruthaithe as an nua; tá an sean i léig, féach, agus tá an nua tagtha. Is é Dia a thug an t-iomlán i gcrích, mar is é a thug sinne chun athmhuintearais leis féin trí Chríost agus a d'fhág an t-athmhuintearas ina chúram orainne. Is é sin le rá go raibh Dia i gCríost ag tabhairt an domhain chun athmhuintearais leis féin, gan cionta na ndaoine a agairt orthu, agus gur fúinne a d'fhág sé fógairt an athmhuintearais sin. Dá réir sin is ambasadóirí thar ceann Chríost sinne mar gur trínne atá Dia ag achainí. Is é a impimid oraibh in ainm Chríost athmhuintearas a dhéanamh le Dia. Mar an té úd nárbh eol dó an peaca, rinne Dia peaca de ar mhaithe linne, d'fhonn go ndéanfaí dínné fíréantacht Dé ann.

Briathar an Tiarna.

9

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Galataigh 5:16-24

Iad siúd a bhaineann le Críost Íosa tá siad tar éis a gcolainn agus a cuid paisean agus mianta a chéasadh ar an gcrois.

Is é a mheasaim a rá: mairigí faoi luí an Spioraid, agus níl aon bhaol go ngéillfidh sibh d'ainmhianta na colainne. Tá mianta na colainne bunoscionn le mianta an Spioraid agus tá mianta an Spioraid bunoscionn le mianta na colainne. Téann siad glan in éadan a chéile agus sin é an fáth nach ndéanann sibhse na nithe is áil libh a dhéanamh. Más é an Spiorad atá do bhur stiúradh níl sibh faoi smacht ag an dlí. Is follas iad gníomhartha na colainne, mar atá drúis gáirsiúlacht agus graostacht; íoladhradh agus asarlaíocht; eascairdeas, achrann, agus formad; fearg, bruíonta, clampar agus faicsin, éad, (murdail,) meisce, ragairne, agus a leithéid eile. Táim ag tabhairt foláirimh anois daoibh faoi mar a thug mé cheana: an mhuintir a dhéanann nithe den sórt sin ní bhfaighidh siad

ríocht Dé mar oidhreacht. Is é toradh a thugann an Spiorad uaidh, áfach, grá, lúcháir, síocháin, foighne, cineáltas, dea-chroí, dílseacht, láchas agus measarthacht. Agus níl aon reacht in aghaidh a leithéidí sin! Agus iad siúd a bhaineann le Críost Íosa tá siad tar éis a gcolainn agus a cuid paisean agus mianta a chéasadh ar an gcrois.

Briathar an Tiarna.

10

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na hEifisigh 2:1-10

Nuair a bhíomar marbh de dheasca ár gcionta, athbheoigh Dia sinn in éineacht le Críost.

Lá den saol bhí sibhse marbh de bharr na gcionta agus na bpeacaí a chleacht sibh nuair a leanadh sibh bealaí an tsaoil seo agus nuair a ghéilleadh sibh do phrionsa ríocht an aeir, don spiorad úd atá ag gníomhú inniu féin i lucht na míréire. Bhíomarna uile ar an mbuíon sin tráth, nuair a ghéillimis d'ainmhianta na colainne agus nuair a dhéanaimis riar na colainne agus a cuid smaointe. Bhí fearg Dé anuas orainne ó dhúchas chomh maith le cách eile. Ach bhí Dia lán de thrócaire agus thug sé grá chomh mór sin dúinn fiú amháin nuair a bhíomar marbh de dheasca ár gcionta, gur athbheoigh sé sinn in éineacht le Críost – is in aisce a slánaíodh sibh – gur thóg sé sinn ó mhairbh in éineacht leis agus gur chuir inár suí sinn sna flaithe in Íosa Críost, d'fhonn a léiriú do na haoiseanna a bhí le teacht chomh hollmhór is a bhí stór a ghrásta agus a fhlaithiúlacht a bhí sé linne i gCríost Íosa. Mar is le grásta a slánaíodh sibh, trí chreideamh. Ní uaibh féin é; is tabhartas é ó Dhia. Agus ní de bharr oibreacha i dtreo nach bhfuil cúis mhaíte ag duine ar bith. Is dá dhéantús sinn mar gur cruthaíodh i gCríost Íosa sinn chun ár saol a thabhairt i mbun na ndea-oibreacha a bhí ullamh roimh ré dúinn ag Dia.

Briathar an Tiarna.

11

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na hEifisigh 4:1-3, 17-32

Cuirigí suas go carthanach le chéile agus déanaigí bhur ndícheall chun an aontacht a thagann ón Spiorad a choimeád faoi cheangal na síochána.

Táim ag impí oraibh, dá bhrí sin, agus mé i mo ghéibheannach ag an Tiarna, bhur saol a thabhairt go cuí de réir na gairme atá faighte agaibh agus sibh a bheith lán d'uirisle, de láchas agus d'fhoighne. Cuirigí suas go carthanach le chéile agus déanaigí bhur ndícheall chun an aontacht

a thagann ón Spiorad a choimeád faoi cheangal na síochána. Is é a deirim libh, mar sin, in ainm an Tiarna, gan bhur saol a chaitheamh ar nós na bpágánach a mbíonn a n-aird ar nithe baotha, a bhfuil scamall ar a n-aigne, agus iad dealaithe amach ó bheatha Dé de dheasca a gcuid aineolais agus chruas a gcroí. Le barr patuaire tá siad tugtha suas don drabhlás agus do gach sórt graostachta a chleachtadh gan srianadh. Ní mar sin a chuir sibhse eolas ar Chríost, áfach, má éist sibh leis i gceart agus más í an fhirinne atá in Íosa a múineadh daoibh. Agus is é teagasc a fuair sibh bhur seansaol a chaitheamh uaibh, an sean-nadúr a bhíonn á thruailliú ag ainmhianta claona; athnuachan a dhéanamh ar bhur meon agus ar bhur n-aigne agus an nadúr úrnua a ghabháil chugaibh, an nádúr a cruthaíodh in íomhá Dé ar fhiréantacht agus ar naofacht fhíor. Cuirigí uaibh an t-éitheach, dá bhrí sin, agus labhraigí an fhirinne lena chéile, gach duine agaibh, mar is baill dá chéile sinn. Más ea féin go dtagann fearg oraibh, ná déanaigí an peaca dá bharr, agus ná maireadh an racht thar luí na gréine le heagla go dtabharfadh sibh áiméar don diabhal. An té a bhíonn ag goid, ná déanadh sé goid níos mó ach bíodh sé ag obair go macánta lena dhá láimh féin ionas go mbeadh rud aige le roinnt ar an té atá ar an ngannchuid. Ná tagadh oiread agus drochfhocal amháin as bhur mbéal ach an dea-fhocal fóinteach a oirfidh don ócáid agus a rachaidh chun sochair don lucht éisteachta. Ná cuirigí brón ar Spiorad Naofa Dé a bhfuil a stampa buailte oraibh i gcomhair lá na fuascailte. Cuirigí uaibh ar fad an ghangaid, an ghoimh, an fhearg, an callán, an t-achasán mar aon le gach mioscais. Bígí muinteartha le chéile agus atruach, ag maitheamh dá chéile faoi mar mhaith Dia daoibh féin i gCríost.

Briathar an Tiarna.

12

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na hEifisigh 5:1-14

Ní raibh ionaibh tráth ach dorchadas, ach is solas anois sibh sa Tiarna.

Déanaigí aithris ar Dhia mar gur sibh a chlann mhuirneach, agus mairigí de réir an ghrá faoi mar a ghráigh Críost sinne agus a thug é féin suas ina ofráil chun Dé agus ina íobairt chumhra ar ár son. Maidir le drúise nó graostacht d'aon sórt nó saint, ná luaitear in bhur measc iad fiú amháin, mar ní healaí do na naoimh iad. Ná bíodh agaibh ach oiread an drochchaint ná an tseafóid ná an magadh, nithe nach n-oireann; ag gabháil buíochais do Dhia ba chóra daoibh a bheith. Bíodh a fhios seo agaibh: duine ar bith atá tugtha don drúis nó don mhígheanmnaíocht nó don tsaint – rud is ionann agus íoladhradh – níl aon pháirt aige i ríocht Chríost agus Dé.

Ná mealladh aon duine sibh le hargóintí baotha, mar sin iad na peacaí a tharraingíonn fearg Dé anuas ar lucht na míréire. Ná bíodh aon bhaint agaibhse lena leithéidí; mar ní raibh ionaibh tráth ach dorchadas, ach is solas anois sibh sa Tiarna. Iompraigí sibh féin, más ea, ar nós clann an tsolais – bíonn toradh an tsolais le feiceáil san uile shórt maitheasa agus fíréantachta agus fírinne. Aimsigí cad é an ní is áil leis an Tiarna agus ná bíodh aon pháirt agaibh i ngnóthaí seasca an dorchadais ach iad a cháineadh. Mar is náireach le lua féin na nithe a dhéanann siad faoi choim. Gach uile ní a nochtar faoin solas, áfach, éiríonn sé follasach agus gach ní a bhíonn follasach, bíonn sé ina sholas. Sin é an fáth a ndeirtear:

‘Dúisigh a chodlatáin!
Éirigh ó na mairbh
agus lonróidh Críost ort.’

Briathar an Tiarna.

13

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na hEifisigh 6:10-18

Téigí i neart sa Tiarna le fuinneamh a chumhachta.

Mar bhuille scoir, téigí i neart sa Tiarna le fuinneamh a chumhachta. Cuirigí iomaibh cathéide Dé chun bheith in ann seasamh in aghaidh chealgá an diabhair. Mar ní le naimhde daonna atáimid i ngleic ach le tiarnais agus cumhachtaí agus rialtóirí domhain seo an dorchadais, le hainspridí na bhflaitheas. Gabhaigí cathéide Dé chugaibh, dá bhrí sin, i dtreo nuair a thiocfaidh lá an oilc, go bhféadfaidh sibh an fód a sheasamh, agus go mbeidh sibh fós in bhur seasamh tar éis daoibh an cath a bhaint ar an iomlán. Seasaigí go daingean, dá bhrí sin, agus an fhirinne fáiscthe faoi bhur gcoim agaibh mar chríos, an fhiréantacht mar lúireach ar bhur n-ucht agus fonn leata dea-scéal na síochána mar bhróga ar bhur gcosa agaibh. Gabhaigí chugaibh i gcónaí an creideamh mar sciath lena bhféadfaidh sibh gach diúracán dearg de chuid an namhad mhallaithe a mhúchadh. Glacaigí an slánú mar chlogad agus briathar Dé mar chlaíomh ón Spiorad. Agus bígí ag guí le hurnaí agus le himpí gach uair faoi luí an Spioraid. Fanaigí in bhur ndúiseacht chuige sin ag guí go buanseasmhach ar na naoimh uile.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na Colosaigh 3:1-10, 12-17

Bíodh bhur n-aire ar na nithe atá thuas agus ní ar na nithe atá ar talamh.

Agus ós rud é go bhfuil sibh éirithe ó mhairbh mar aon le Críost, bíodh lorg agaibh ar na nithe atá thuas mar a bhfuil Críost ina shuí ar dheis Dé. Bíodh bhur n-aire ar na nithe atá thuas agus ní ar na nithe atá ar talamh. Mar tá sibh tar éis bháis agus tá bhur mbeatha folaithe i nDia i bpáirt le Críost. Is é Críost bhur mbeatha, agus nuair a nochtfaidh seisean chugainn nochtfaidh sibhse chomh maith faoi ghlóir in éineacht leis.

Básaigí dá bhrí sin an taobh saolta díbh féin: an drúise, an neamhghlaine, an paisean, an ainmhián agus an tsaint úd nach bhfuil inti ach íoladhradh. Is nithe iad sin a tharraingíonn fearg Dé anuas [ar dhaoine]. Bhí sibhse tugtha do na nithe sin tráth mhair sibh ina measc. Ach ní mór daoibh iad go léir a chaitheamh uaibh anois: caithigí uaibh an fhearg, an cuthach agus an mhailís; agus ná bíodh achasán ná caint ghraosta in bhur mbéal agaibh. Agus ná hinsigí bréaga dá chéile mar go bhfuil bhur sean-nádúr bainte díbh agaibh mar aon lena chuid gníomhartha agus nádúr nua curtha umaibh – nádúr a bhíonn á shíornuachan ar dheilbh an té a chruthaigh é go dtí go mbeidh fíoraithne agaibh air. Dá bhrí sin, ós sibhse an pobal tofa, pobal naofa muirneach Dé, cuirigí umaibh trua croí, cineáltas, uirisle, ceansacht agus foighne. Cuirigí suas le chéile agus cibé locht a bhíonn ag duine agaibh ar dhuine eile maithigí dá chéile é; faoi mar a mhaith an Tiarna daoibh, déanaigí-se mar an gcéanna. Agus mar bharr ar gach ní acu sin cuirigí umaibh an grá mar is é a chuirfidh bail agus críoch ar an iomlán. Agus bíodh síocháin Chríost i réim in bhur gcroí mar is chun síocháin a bheith agaibh a glaodh sibh le chéile in aon chorp amháin. Agus bígí buíoch. Bíodh briathar Chríost ina chónaí faoi rath in bhur measc. Déanaigí a chéile a chomhairliú agus a theagasc le barr eagna. Canaigí sailm agus iomainn agus laoihe spioradálta in ómós do Dhia agus buíochas in bhur gcroí. Agus gach ní dá ndéanann sibh le briathar nó le gníomh, déanaigí an t-iomlán in ainm an Tiarna Íosa ag gabháil buíochais le Dia an tAthair tríd.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as litir Naomh Pól chuig na hEabhraigh 12:1-5

Ag troid in aghaidh an pheaca daoibh ní raibh oraibh seasamh go doirteadh fola fós.

Ar an ábhar sin, ós rud é go bhfuil slua chomh mór sin d'fhinnéithe thart timpeall orainn mar scamall, caithimis uainn gach ualach mar aon leis an bpeaca sin a ghreamaíonn dínn agus rithimis go buanseasmhach an rás atá leagtha amach dúinn. Bímis ag féachaint romhainn amach ar Íosa, ar cheannródaí ár gcreidimh, a thabharfaidh chun foirfeachta é. Ar son an aoibhnis a bhí leagtha amach dó d'fhulaing sé céasadh na croise mar rinne sé neamhní den mhasla sin, agus tá sé ina shuí anois ar an taobh deas de ríchathaoir Dé. Déanaigí machnamh, mar sin, ar an té a chuir suas leis na peacaigh a bhí ag cur chomh mór sin ina aghaidh ionas nach dtiocfaidh tuirse ná laghmhisneach oraibhse choíche. Ag troid in aghaidh an pheaca daoibh ní raibh oraibh seasamh go doirteadh fola fós. Agus tá dearmad déanta agaibh ar na briathra spreagúla a labhraítear libh mar chlann mhac Dé: 'A mhic liom, ná déan neamhní den smacht a chuireann Dia ort, ná bíodh laghmhisneach ort nuair a cheartaíonn sé thú.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as litir Naomh Séamas 1:22-27

Ní hé amháin go gcaithfidh sibh éisteacht leis an mbriathar, caithfidh sibh é a chur i ngníomh chomh maith.

Ná cuirigí dallamullóg oraibh féin; ní hé amháin go gcaithfidh sibh éisteacht leis an mbriathar, caithfidh sibh é a chur i ngníomh chomh maith. Mar an té a éistean leis an mbriathar agus nach ndéanann dá réir, tá sé cosúil le duine a bhreathnaíonn ar a cheannaithe i scáthán; feiceann sé é féin agus imíonn sé agus gan mhoill déanann dearmad glan céard leis ba chosúil é. Ach an té a scrúdaíonn an dlí foirfe, dlí na saoirse, agus atá buanseasmhach, nach ndéanann dearmad ar an rud a chloiseann sé, ach a dhéanann beart, beidh sé sona ina chuid oibre. An té nach gcoinníonn guaim ar a theanga níl sé ach ag cur dallamullóg air féin más dóigh leis go bhfuil sé ag cleachtadh an chreidimh; is fánach é a chleachtadh creidimh. Seo é fíorchleachtadh an chreidimh atá glan agus gan smál i láthair Dé agus an Athar: cuairt a thabhairt ar na dílleachtaí agus ar na baintreacha in am a ngátair agus gan ligean don saol thú féin a thruailliú.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as litir Naomh Séamas 2:14-26

Cén tairbhe é, a bhráithre liom, má deir duine go bhfuil creideamh aige, ach é gan dea-oibreacha?

Cén tairbhe é, a bhráithre liom, má deir duine go bhfuil creideamh aige, ach é gan dea-oibreacha? An féidir don chreideamh é a shábháil? Má tá deartháir nó deirfiúr gan éadach agus gan cuid an lae de bhia acu, agus go ndeir duine agaibhse leo: 'Imígi faoi shíocháin; faighigí goradh agus ithigí bhur saith,' agus nach dtugann sibh riachtanais na beatha dóibh, cén tairbhe é? Sé a fhearacht sin ag an gcreideamh é. Tá sé marbh leis féin gan dea-oibreacha. Ach déarfaidh duine éigin: 'Tá creideamh agatsa agus tá dea-oibreacha agamsa.' Taispeáin dom do chreideamh in éagmais do dheaoibreacha, agus taispeánfaidh mise mo chreideamh duitse trí mo dheaoibreacha. Creideann tú gurb aon é Dia, agus is maith mar a dhéanann tú; ach creideann na deamhain chomh maith, agus bíonn siad ar crith. An mian leat a fhios a bheith agat, a ghliogaire, nach bhfuil aon mhaith sa chreideamh gan dea-oibreacha? Nár fíréanaíodh Abrahám ár n-athair trína dheaoibreacha nuair a d'ofráil sé a mhac Íosác ar an altóir? Feiceann tú go raibh an creideamh i gcomhar lena dheaoibreacha agus gur cuireadh críoch ar an gcreideamh trína dheaoibreacha. Agus comhlíonadh an scríoptúr a deir: 'Chreid Abrahám i nDia, agus áiríodh é sin ina leith mar fhiréantacht' agus tugadh cara Dé air. Is léir daoibh gur le dea-oibreacha a fhiréanaítear duine agus nach le creideamh amháin. Ba é an dála céanna é ag Rácháb an mheirdreach, nach trí dheaoibreacha a fíréanaíodh í nuair a ghlac sí leis na teachtairí agus gur sheol amach iad ar mhalairt bealaigh? Tá an corp marbh gan an t-anam agus ar an gcuma chéanna tá an creideamh marbh gan dea-oibreacha.

Briathar an Tiarna.

18**Sliocht as litir Naomh Séamas 3:1-12**

An té nach bpeacaíonn ó bhriathar is duine foirfe eisean.

A bhráithre liom, ná bíodh mórán agaibh in bhur dteagascóirí, mar tá a fhios agaibh go dtabharfar breith níos déine orainne. Is iomaí slí ina bpeacaímid go léir agus an té nach bpeacaíonn ó bhriathar is duine foirfe eisean, agus é ar a chumas an cholainn ar fad a shríonadh. Má chuirimid béalbhach i mbéal na gcapall d'fhonn go ngéillfidís dúinn, bíonn a dtoirt go léir faoinár stiúir. Tóg na báid féin, dá mhéid iad, agus fiú má bhíonn siad

á séideadh ag na gálaí, déantar iad a stiúradh le stiúir bhídeach cibé áit is mian leis an bpíolóta de réir mar bhuaileann an fonn é. Níl sa teanga ach oiread ach ball beag, ach tá bearta móra á maíomh aici. Féach nach beag an lasair a chuireann foraois mhór trí thine! Lasair an teanga chomh maith; is domhan coirpeachta í an teanga i measc ár mball, agus í ag truailliú an choirp ar fad, ag cur cúrsa an tsaoil trí thine, agus ifreann á cur féin ar lasadh. Is féidir don chineál daonna gach cineál ainmhí agus éin agus nathrach agus míol farraige a cheansú, agus tá sin déanta acu, ach ní féidir d'aon duine daonna an teanga a cheansú; plá í atá ag réabadh léi agus í lán de nimh mharfach. Is léi a bheannaímid an Tiarna agus ár nAthair; agus is léi chomh maith a mhallaimid daoine cé go bhfuil siad déanta ar dheilbh Dé. Tagann an bheannacht agus an mhallacht as an mbéal céanna. Níor cheart go mbeadh sin amhlaidh, a bhráithre liom. An ndéanann an tobar idir fhíoruisce agus uisce goirt a sceitheadh as an aon súil? An féidir, a bhráithre liom, don chrann figí ológa a iompar nó don fhiniúin figí a iompar? Ní mó ná sin is féidir don saile fíoruisce a iompar.

Briathar an Tiarna.

19**Sliocht as Céad Litir Naomh Peadar 1:13-23.**

Óir is feasach sibh nach le nithe sothruaillithe mar ór nó airgead a fuasclaíodh sibh ó bhur n-iompar baoth a fuair sibh mar oidhreacht ó bhur n-aithreacha, ach le fuil luachmhar Chríost.

Dá bhrí sin cuirigí bhur n-aighe i gcóir chun oibre, bígí stuama, agus bíodh bhur muinín go hiomlán as an ngrásta a dháilfear oraibh nuair a fhoilseofar Íosa Críost. Dála leanaí géilliúla, ná téigí i gcosúlacht ainmhianta an aineolais ina raibh sibh cheana, ach amhail is naofa eisean a ghlaigh oraibh, bígí-se naofa in bhur n-iompar go léir, mar tá scríofa: 'Bígí naofa mar go bhfuilimse naofa.' Má thugann sibh Athair ar an té sin a thugann breith gan leathchuma ar gach duine de réir a bhirt, ní foláir daoibh sibh féin a iompar go heaglach le linn bhur ndeoraíochta. Óir is feasach sibh nach le nithe sothruaillithe mar ór nó airgead a fuasclaíodh sibh ó bhur n-iompar baoth a fuair sibh mar oidhreacht ó bhur n-aithreacha, ach le fuil luachmhar Chríost, amhail fuil uain gan mháchail gan cháim. Bhí aithne air cheana féin roimh chruthú an domhain, ach foilsíodh é i ndeireadh ré ar bhur sonsa a chreideann trídsean i nDia, a thóg ó mhairbh é, agus a thug glóir dó, le go mbeadh creideamh agus dóchas agaibhse i nDia.

Rinne sibh bhur n-anam a íonghlanadh trí umhlú don fhírinne le haghaidh grá gan cur i gcéill do na bráithre; tugaigí grá díograiseach dá chéile,

más ea, ó chroí glan. Ní ó aon síol sothruaillithe a gineadh as an nua sibh, ach ó shíol dothruaillithe trí bhriathar Dé bheo shíoraí.

Briathar an Tiarna.

20

Sliocht as Dara Litir Naomh Peadar 1:3-11

Déanaigí bhur lándícheall an tsuáilce a chur mar bhreis le bhur gcreideamh.

Dháil a chumhacht dhiaga orainn gach a mbaineann leis an mbeatha agus leis an gcráifeacht de bharr aithne a chur airsean a ghlaoigh orainn chun a ghlóire agus a mhórgachta; dá bhrí sin, thug sé a ghealltanais luachmhara rómhóra dúinn lenarbh fhéidir daoibh an truaillitheacht atá sa saol de bharr na n-ainmhianta a sheachaint agus a bheith páirteach sa nádúr diaga. Uime sin déanaigí bhur lándícheall an tsuáilce a chur mar bhreis le bhur gcreideamh, agus an eagna le bhur suáilce, agus an smacht leis an eagna, agus an fhoighne leis an smacht agus an chráifeacht leis an bhfoighne, agus grá bráthar leis an gcráifeacht agus an charthanacht leis an ngrá bráthar. Má tá na nithe seo agaibh agus agaibh go flúirseach, ní fhágfaidh siad gan éifeacht gan toradh sibh de bharr bhur n-aithne ar ár dTiarna Íosa Críost. An té a bhfuil na nithe sin de dhíth air, tá sé dallta caoch agus dearmad déanta aige air gur glanadh é óna sheanpheacaí. Dá bhrí sin, a bhráithre, bígí níos dícheallaí fós ag daingniú bhur ngairme agus na rogha a rinneadh díbh; má dhéanann sibh amhlaidh ní baol go dtitfidh sibh choíche. Ar an tslí sin déanfar bealach isteach i ríocht shíoraí ár dTiarna, agus ár Slánaitheora, a sholáthar go fial flaithiúil daoibh.

Briathar an Tiarna.

21

Sliocht as Céad Litir Naomh Eoin 1:5-10; 2:1-2

Má admhaímid ár bpeacaí, tá seisean dílis cóir agus maithfidh sé dúinn ár bpeacaí agus glanfaidh sinn ón uile olc.

Agus seo é an scéala a chualamar uaidh agus a fhógraímid daoibhse: gur solas é Dia, agus gan aon dorchacht ann. Má deirimid go bhfuilimid i bpáirt leis agus sinn ag siúl sa dorchacht, déanaímid an bhréag agus ní hí an fhírinne a chleachtaímid. Más sa solas, áfach, a shiúlaimid, faoi mar atá seisean sa solas, tá páirt againn lena chéile, agus glanann fuil Íosa Críost a Mhac ón uile pheaca sinn. Má deirimid nach bhfuil aon pheaca orainn meallaimid sinn féin agus níl an fhírinne ionainn. Má admhaímid ár bpeacaí, tá seisean dílis cóir agus maithfidh sé dúinn ár bpeacaí agus glanfaidh

sinn ón uile olc. Má deirimid nach ndearnamar aon pheaca bréagnaímid é agus níl a fhocal ionainn. A chlann liom, scríobhaim na nithe seo chugaibh le nach ndéana sibh aon pheaca; ach má dhéanann éinne peaca, tá abhcóide againn fara an Athair, Íosa Críost atá cóir. Is é an íobairt sásaimh ar ár bpeacaí é, agus ní ar ár bpeacaíne amháin ach ar pheacaí an tsaoil uile.

Briathar an Tiarna.

22

Sliocht as Céad Litir Naomh Eoin 2:3-11

An té ar fuath leis a bhráthair tá sé sa dorchacht.

Agus is mar seo atá fhios againn go n-aithnímid é, a aitheanta a choinneáil. An té a deir go n-aithníonn é agus nach gcoinníonn a aitheanta is bréagach é agus níl an fhírinne sa duine sin. Ach an té a choinníonn a fhocalsan go deimhin tá grá Dé lánfhoirfe ann; agus is mar sin a thuigimid go mairimid ann. An té a deir go maireann ann ní foláir dó siúl faoi mar a shiúl seisean. A chairde cléibh, ní aon nua-aithne a scríobhaim chugaibh ach an tseanaithne atá agaibh ó thús, agus sí an tseanaithne sin an focal a chuala sibh. Ach anois is mar nua-aithne a scríobhaim chugaibh arís é, agus is fíor sin ina leithsean agus in bhur leithse, óir go bhfuil an dorchacht ag glanadh agus an fíorsholas ag taitneamh cheana féin. An té a deir go bhfuil sa solas agus gur fuath leis a bhráthair tá sé sin sa dorchacht i gcónaí. An té a thugann grá dá bhráthair maireann sa solas mar nach mbaintear aon tuisle as. Ach an té ar fuath leis a bhráthair tá sé sa dorchacht agus siúlann ann, agus ní fios dó cá bhfuil a thriall mar gur dhall an dorchacht a shúile.

Briathar an Tiarna.

23

Sliocht as Céad Litir Naomh Eoin 3:1-24

A chlann liom, ná tugaimis grá briathair ná cainte amháin, ach grá gnímh agus fírinne.

Breathnaígid cad é mar ghrá a thug an tAthair dúinn! go nglaofaí clann Dé orainn, agus is amhlaidh sinn. Sé an fáth nach n-aithníonn an saol sinne mar nár aithin sé eisean. A chairde cléibh, is clann Dé cheana féin sinn, agus níor foilsíodh fós cé mar a bheimid; ach nuair a fhoilseofar é, is feasach sinn go mbeimid ina chosúlachtsan, mar go bhfeicfidh é mar atá sé. Agus gach duine a chothaíonn an dóchas diaga seo ann féin naomhaíonn é féin faoi mar atá seisean naofa. Gach duine a dhéanann an peaca sáraíonn dlí freisin mar gur sárú dlí gach peaca. Agus tá a fhios agaibh gur foilsíodh eisean le go dtógadh na

peacaí, agus gan an peaca air féin. Gach duine a mhaireann ann ní dhéanann peaca, agus an té a dhéanann, ní fhaca sé é ná níor chuir sé aithne air. A chlann liom, ná cuireadh éinne amú sibh. An té a shaothraíonn an fhiréantacht, is fíréan é amhail is fíréan eisean. An té a dhéanann an peaca is den diabhal é mar gur peacach an diabhal ó thús. Is chuige seo a foilsíodh Mac Dé, go scriosfadh sé saothar an diabhal. Gach duine a shíolraigh ó Dhia, ní dhéanann peaca mar go maireann a shíolsan ann agus ní féidir dó peacú mar gur ó Dhia a shíolraigh. Mar seo a léirítear cé hiad clann Dé agus cé hiad clann an diabhal; gach duine nach saothraíonn an fhiréantacht ní ó Dhia dó, agus is é a fhearacht sin ag an té nach dtugann grá dá bhráthair. Mar gurb é seo an teagasc a chuala sibh ó thús, grá a bheith againn dá chéile. Ná bígí fearacht Cháin, ar den mhac mallachta é, agus a mharaigh a dheartháir féin. Agus cad chuige ar mharaigh sé é? Mar gurb éagórach a shaothar féin; ba shaothar cóir áfach saothar a dhearthár. Ná bíodh aon ionadh oraibh, a bhráithre, más fuath leis an saol sibh. Is eol dúinne gur aistríodh ón mbás go beatha sinne mar go dtugaimid grá do na bráithre. An té nach dtugann grá fanann sa bhás. Gach duine ar fuath leis a bhráthair féin is dúnmharfóir é. Agus tá a fhios agaibh nach sealbhaíonn aon dúnmharfóir an bheatha shíoraí go buan ann féin. Uaidh seo a aithnímid an grá, mar gur thug seisean a anam ar ár son; agus is mithid dúinne ár n-anam a thabhairt ar son na mbráithre. Duine a bhfuil maoin an tsaoil aige agus go n-airíonn a bhráthair ar an gcaolchuid, agus go gcrúann a chroí air, conas a bheadh grá Dé go buan sa duine sin? A chlann liom, ná tugaimis grá briathair ná cainte amháin, ach grá gnímh agus fírinne. Is mar sin a aithneoidimid gur de chlann na fírinne sinn, agus is mar sin a shuaimhneoidimid ár gcoinsias ina láthairsean, má chiontaíonn ár gcroí sinn. Óir gur treise é Dia ná ár gcroí-ne agus is feasach dó an uile ní. A chairde cléibh, mura gciontaíonn ár gcroí sinn táimid lánmhuinéach as Dia. Agus cibé ní a agraímid air, gheobhaimid uaidh é, ó tharla go gcoinnímid a aitheanta agus go ndéanaimid beart de réir a thaitnimh. Agus seo í an aithne a thug sé: go gcreidfimis in ainm a Mhic Íosa Críost agus go dtabharfaimis grá dá chéile, de réir mar a d'ordaigh seisean dúinn. An té a choinníonn a aitheanta, maireann i nDia, agus maireann seisean ann. Agus is mar seo a aithnímid go maireann sé ionainn, tríd an Spiorad a thug sé dúinn.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Céad Litir Naomh Eoin 4:16-21

Is grá é Dia agus an té a mhaireann sa ghrá maireann i nDia agus maireann Dia ann.

Agus is feasach dúinn agus creidimid an grá atá ag Dia dúinn. Is grá é Dia agus an té a mhaireann sa ghrá maireann i nDia agus maireann Dia ann. Seo mar atá an grá lánfhoirfe ionainn, go mbeimis lánmhuinéach in aghaidh lá an bhreithiúnais, óir faoi mar atá seisean is amhlaidh atáimidne sa saol seo. Ní bhaineann eagla le grá, ach ruaigeann an grá foirfe an eagla amach; ionann a bheith eaglach agus a bheith ag súil le pionós agus an té a bhfuil eagla air ní lánfhoirfe a ghrá. Tugaimisne grá, mar gur thug seisean grá dúinne ar dtús. Má deir duine: 'Mo ghrá-sa Dia' agus gur fuath leis a bhráthair, is bréagach é, mar an té nach dtugann grá don bhráthair ar léir dó é, ní féidir leis grá a thabhairt do Dhia nach bhfaca sé riamh. Agus tá an aithne seo againn uaidh: an té a thugann grá do Dhia tugadh sé grá dá bhráthair chomh maith.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Apacailipsis Eoin 2:1-5

Déan aithrí agus déan na hoibreacha a rinne tú ar dtús.

Scríobh go dtí aingeal na heaglaise in Eifeasas: 'Mar seo a deir an té a bhfuil greim aige ar na seacht n-eaglaisí ina dheasláimh, agus a shíúlann i measc na seacht gcoinnleoirí óir: Is eol dom d'uibreacha, agus do shaothar, agus d'fhoighne, agus mar nach féidir duit lucht an oilc a fhulaingt, agus mar a phromhaigh tú an dream a thug aspail orthu féin agus nach amhlaidh dóibh, agus mar a fuair tú bréagach iad. Is eol dom go bhfuil foighne agat, gur fhulaing tú ar son m'ainm gan traochadh. Ach tá seo agam i d'aghaidh: gur thréig tú an grá a bhí agat a chéaduair. Cuimhnigh, más ea, ar cad as ar thit tú, agus déan aithrí agus déan na hoibreacha a rinne tú ar dtús. Mura ndéana tú, tiocfaidh mé chugat agus tógfaidh mé do choinnleoir óna ionad, mura ndéana tú aithrí.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Apacailipsis Eoin 3:14-22

*De bhrí go bhfuil tú alabhog, gan a bheith
fuar ná te, táim chun tú a sceitheadh as mo
bhéal amach.*

‘Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i Láoidicéa:
‘Mar seo a deir an tAmen, an finné dílis firinneach,
céadtús chruthúnas Dé. Is eol dom d’oibreacha,
nach fuar thú agus nach te. Uch nach fuar nó te
thú! De bhrí go bhfuil tú alabhog, gan a bheith
fuar ná te, táim chun tú a sceitheadh as mo bhéal
amach. Óir deir tú: ‘Táim saibhir, táim faoi chonách,
níl aon easpa orm’; agus gan a fhios agat go
bhfuil tú dearóil, truamhéileach, bocht, dall, gan
éadach. Comhairlím duit ór a cheannach uaim
atá profa sa tine, chun go mbeifeá saibhir; agus
éidí geala le cur ort chun nár léir náire do bhall
nocht; agus uinnimint le do shúile a ungadh chun
go mbeadh radharc agat. An lucht dá dtugaim
grá, ceartaím agus smachtaím; bí díograiseach,
uime sin, agus déan aithrí. Seo mé i mo sheasamh
ag an doras, agus ag bualadh air; má chloiseann
aon duine mo ghuth agus an doras a oscailt dom,
tiocfaidh mé isteach chuige agus beidh bia agam
fairis agus aigesean faramsa. An té a bheireann
bua, tabharfaidh mé cead dó suí taobh liom i mo
ríchathaoir, faoi mar a bhí an bua agamsa agus gur
shuigh mé taobh le m’athair ina ríchathaoir. An té
a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an
Spiorad leis na heaglaisí.”

Briathar an Tiarna.

27**Sliocht as Apacailipsis Eoin 20:11-15**

*Agus tugadh breith ar na mairbh óna raibh
scríofa sna leabhair, de réir a n-oibreacha.*

Ansin chonaic mé ríchathaoir mhór gheal agus
neach ina shuí inti ar theith an talamh agus an
spéir óna láthair agus nach raibh fáil ar a n-ionad
níos mó. Agus chonaic mé na mairbh, idir mhór is
mhion, ina seasamh os comhair na ríchathaoireach.
Agus osclaíodh na leabhair, agus osclaíodh leabhar
eile, leabhar na beatha is é sin. Agus tugadh breith
ar na mairbh óna raibh scríofa sna leabhair, de
réir a n-oibreacha. Agus thug an fharraige uaithi a
raibh de mhairbh aici, agus an Bás agus Ifreann a
raibh do mhairbh iontu; tugadh breith orthu, gach
duine de réir a n-oibreacha. Agus teilgeadh an Bás
agus Ifreann isteach sa linn tine. An linn tine sin an
dara bás. Agus má bhí aon duine nach bhfuarthas a
ainm i leabhar na beatha teilgeadh é sa linn tine.

Briathar an Tiarna.

Sliocht as Apacailipsis Eoin 21:1-8

*Féach, tá áitreabh Dé fara daoine, agus
cónóidh sé ina measc, agus beidh siad ina
bpobal aige, agus beidh Dia féin faru.*

Ansin chonaic mé neamh nua agus talamh nua. Bhí
an chéad neamh agus an chéad talamh bailithe
leo agus gan an fharraige ann feasta. Agus chonaic
mé an chathair naofa, an Iarúsailéim nua, ag
teacht anuas ó na flaithis, ó Dhia agus í ullamh
maisithe mar nuachair i gcomhair a fir chéile. Agus
chuala mé guth tréan ón ríchathaoir á rá: ‘Féach,
tá áitreabh Dé fara daoine, agus cónóidh sé ina
measc, agus beidh siad ina bpobal aige, agus beidh
Dia féin faru. Glanfaidh sé gach deoir óna súile,
agus ní bheidh an bás ann feasta, ná ní bheidh
caoineadh ná olagón ná pian ann a thuilleadh,
óir tá an seansaol thart.’ Ansin dúirt an té a bhí
ina shuí sa ríchathaoir: ‘Féach, tá gach aon ní á
dhéanamh nua agam.’ Agus ar sé: ‘Scríobh. Óir
is dílis agus is firinneach iad na focail seo.’ Agus
dúirt sé liom: ‘Tá sé curtha i gcrích. Mise Alfa agus
Óimige, an tús agus an deireadh. An té a bhfuil tart
air tabharfaidh mé rud le hól dó in aisce ó thobar
uisce na beatha. An té a bhéarfaidh bua, beidh na
nithe seo mar oidhreacht aige, agus beidh mise i
mo Dhia aige, agus beidh seisean ina mhac agam.
Ach na meatacháin, agus na mídhílsigh, lucht
na truaillitheachta, agus na dúnmharfóirí, agus
lucht an adhaltranais, na hasarlaíochta agus an
íoladharta, agus lucht an éithigh go léir, is é atá i
ndán dóibh, a bheith sa linn tine agus ruibhe. É sin
an dara bás.’

Briathar an Tiarna.

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 3:1-12

‘Déanaigí aithrí,’ deireadh sé, ‘mar tá ríocht na bhflaitheas in achmaireacht.’

Sna laethanta sin, tháinig Eoin Baiste i láthair agus é ag seanmóir i bhfásach Iúdáia: ‘Déanaigí aithrí,’ deireadh sé, ‘mar tá ríocht na bhflaitheas in achmaireacht.’ Ag tagairt dó seo a bhí an chaint a dúirt Íseáia fáidh:

‘Glór duine ag éamh san fhásach:
‘Réitigí bóthar an Tiarna,
déanaigí díreach a chasáin.’”

Agus Eoin féin, bhí éadach de rón camail air, agus crios leathair faoina choim, agus is é bia a bhíodh aige, lócaistí agus mil fhiáin. Ansin, bhí na daoine ag teacht amach chuige ó Iarúsailéim agus ó Iúdáia go léir agus ó cheantar uile na hIordáine, agus iad ag fáil bhaiste uaidh in abhainn na hIordáine ag admháil a bpeacaí. Nuair a chonaic sé mórán de na Fairisínigh agus de na Sadúcaigh ag teacht chun baisteadh chuige, dúirt sé leo: ‘A sceith na bpéisteanna, cé thug leid daoibhse teitheadh ón díbheirg atá le teacht? Tugaigí, más ea, toradh uaibh is dual don aithrí, agus nárab áil libh a rá libh féin: ‘Tá Abrahám mar athair againn,’ óir deirim libh gur féidir le Dia clann a thógáil d’Abrahám as na clocha seo. Anois féin, tá an tua le fréamh na gcrann, agus gach crann nach dtugann toradh fóna uaidh, gearrfar anuas agus caithfear sa tine é. Táimse do bhur mbaisteadh le huisce, i gcomhair na haithrí; ach an té atá ag teacht i mo dhiaidh is treise é ná mise, agus ní fiú mé a bhróga a bhaint de: baistfidh seisean sibh leis an Spiorad Naomh agus le tine. Tá a cháiteog ina láimh aige agus déanfaidh sé a láithreán buailte a léirghlanadh; cruinneoidh sé a chuid arbhair isteach sa scioból, ach dófaidh sé an lóchán le tine dhomhúchta.’

Soiscéal an Tiarna.

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 4:12-17

Déanaigí aithrí, mar tá ríocht na bhflaitheas in achmaireacht.

Nuair a chuala sé go raibh Eoin tugtha ar láimh, chuaigh sé i leataobh go dtí an Ghailíl. D’fhág sé Nazarat agus chuir faoi i gCafarnáum cois na farraige, i gcríocha Zabúlun agus Naftáilim chun go gcomhlíonfaí a ndúradh trí Íseáia fáidh:

‘Talamh Zabúlun, talamh Naftáilim, bóthar na farraige, an taobh eile den Iordáin, Gailíl na gciníocha, an pobal a bhí ina suí sa dorchadas, chonaic siad solas mór, an mhuintir a chónaigh i dtír scáilmhear an bháis, d’éirigh solas chucu.’

Ón am sin amach, thosaigh Íosa ag seanmóir agus ag rá: ‘Déanaigí aithrí, mar tá ríocht na bhflaitheas in achmaireacht.’

Soiscéal an Tiarna.

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 5:1-12

Nuair a chonaic sé na sluaite, chuaigh sé an sliabh suas agus thosaigh sé á dteagasc.

Nuair a chonaic sé na sluaite, chuaigh sé an sliabh suas. Shuigh sé síos agus tháinig a dheisceabail chuige. Thosaigh sé ag caint leo á dteagasc agus dúirt:

‘Is méanar dóibh seo atá bocht ó spiorad, óir is leo ríocht na bhflaitheas.

‘Is méanar do lucht an dobróin, óir sólásófar iad.

‘Is méanar dóibh seo atá ceansa, óir gheobhaidh siad an talamh mar oidhreacht.

‘Is méanar dóibh seo a bhfuil ocraas agus tart chun na fíréantachta orthu, óir sásófar iad.

‘Is méanar do lucht na trócaire, óir déanfar trócaire orthu.

‘Is méanar dóibh seo atá glan ó chroí, óir feicfidh siad Dia.

‘Is méanar do lucht síochána a dhéanamh, óir glaofar clann Dé orthu.

‘Is méanar dóibh seo a d’fhulaing géarleanúint mar gheall ar an bhfíréantacht, óir is leo ríocht na bhflaitheas.

‘Is méanar daoibh féin nuair a thabharfar aithis daoibh agus a ghéarleanfar sibh, agus nuair a chuirfear gach sórt drochrud in bhur leith go bréagach mar gheall ormsa.

‘Bíodh áthas oraibh agus gairdeas, mar is mór é

bhur dtuarastal ar neamh; óir is mar sin a rinneadh gearleanúint ar na fáithe a chuaigh romhaibh.

Soiscéal an Tiarna.

4

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 5:13-16

Bíodh bhur solas ag taitneamh os comhair daoine chun go bhfeicfidís bhur ndeaghníomhartha.

‘Is sibhse salann na talún. Ach má éiríonn an salann leamh, cad a dhéanfaidh goirt arís é? Níl tairbhe ann feasta chun rud ar bith, ach é a chaitheamh amach mar a ngabhtar de chosa ann. Is sibhse solas an domhain. Cathair ar mhullach cnoic ní féidir í a cheilt. Ná ní lastar lampa chun é a chur faoi bhéal na peice, ach in airde ar an gcrann solais mar a dtugann sé solas dá mbíonn sa teach. Sibhse mar an gcéanna, bíodh bhur solas ag taitneamh os comhair daoine chun go bhfeicfidís bhur ndeaghníomhartha agus go nglóireoidís bhur nAthair atá ar neamh.’

Soiscéal an Tiarna.

5

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 5:17-47

Ach is é a deirimse libh.

‘Ná bigí ag ceapadh gur chun an dlí agus na fáithe a chur ar ceal a tháinig mé. Ní á gcur ar ceal a tháinig mé ach á gcur i gcrích. Óir deirim libh go fírinneach, is túisce a imeoidh neamh agus talamh ná mar a imeoidh aon litir ná aon ghiota den dlí gan gach aon ní a bheith tagtha i gcrích. Dá bhrí sin, an té a chuirfidh aon aithne ar ceal den chuid is lú de na haitheanta seo, agus a mhúinfidh do dhaoine eile an rud céanna a dhéanamh, measfar é sin ar an té is lú i ríocht na bhflaitheas. Ach an té a choimeádfaidh iad agus a mhúinfidh, measfar eisean ina dhuine mór i ríocht na bhflaitheas. Óir deirim libh, mura mbíonn barr fíréantachta agaibh ar a mbíonn ag na scríobhaithe agus ag na Fairisinigh, is cinnte nach rachaidh sibh isteach i ríocht na bhflaitheas.

‘Chuala sibh go ndúradh leis na sinsir: ‘Ná déan marú; agus má dhéanann duine marú beidh air freagairt ann don bhreithiúnas.’ Ach is é a deirimse libh, duine ar bith a bhíonn i bhfeirg lena bhráthair, beidh air freagairt ann don bhreithiúnas, agus má deir aon duine lena bhráthair ‘Ceann baoth’, beidh air freagairt ann don tsainidrí; agus má deir sé ‘Amadán’ leis, beidh air freagairt ann i dtine ifrinn. Dá réir sin, má bhíonn tú ag tabhairt d’ofrála chun

na haltóra agus go gcuimhneoidh tú ansin go bhfuil cúis ghearáin éigin ag do bhráthair ort, fág d’ofráil ansiúd os comhair na haltóra, imigh leat ar dtús agus déan síocháin le do bhráthair, agus tar ansin ag déanamh na hofrála. An duine a chúisíonn thú, tar chun réitigh leis gan mhoill agus tú ag gabháil na slí leis, le heagla go dtabharfadh fear do chúisithe suas don bhreitheamh thú, agus an breitheamh don phóilín, agus go gcuirfí i bpriosún thú. Deirim leat go fírinneach, ní thiocfaidh tú amach as sin go mbeidh an cianóigin deireanach díolta agat.

‘Chuala sibh go ndúradh: ‘Ná déan adhaltranas.’ Ach is é a deirimse libh, duine ar bith a bhreathnaíonn ar bhean le dúil inti, tá adhaltranas déanta aige léi cheana féin ina chroí. Más siocair pheaca duit do shúil dheas, srac amach í agus caith uait í, óir is fearr duit ball de do chorp a chailleadh ná do chorp ar fad a chaitheamh isteach in ifreann. Agus más siocair pheaca duit do lámh dheas, gearr anuas í agus caith uait í, óir is fearr duit ball de do chorp a chailleadh ná go rachadh do chorp ar fad isteach in ifreann.

‘Dúradh fós: ‘Má scaoileann duine a bhean uaidh tugadh sé litir idirscartha di.’

Ach is é a deirimse libh, gach aon duine a scaoileann uaidh a bhean, taobh amuigh de chás an striapachais, ligeann sé le hadhaltranas í, agus duine ar bith a phósann bean a scaoileadh, déanann sé adhaltranas.

‘Chuala sibh freisin go ndúradh leis na sinsir:

‘Ná sáraigh do mhionn; déan do mhionna a chomhlíonadh don Tiarna.’ Ach is é a deirimse libh, gan mionn ar bith a thabhairt: gan a thabhairt dar neamh, óir is é ríchathaoir Dé é; ná dar an talamh, óir is é stól a chos é; ná dar Iarúsailéim, óir is í cathair an Rí mhóir í; ná mionnaigh dar do cheann ach chomh beag, mar ní féidir duit aon ribe amháin de a dhéanamh geal ná dubh. Is é amháin is ráite daoibh: ‘Is ea, is ea.’ ‘Ní hea, ní hea.’ Focal thar an méid sin, is ón Olc é!

‘Chuala sibh go ndúradh: ‘Súil ar shúil, fiacail ar fhiacail.’ Ach is é a deirimse libh gan seasamh in aghaidh an drochdhuine: ina ionad sin, an té a thugann buille sa leiceann dheas duit, iompaigh chuige an leiceann eile freisin; agus an té a chuirfeadh an dlí ort chun do léine a bhreith uait, scaoil leis do bhrat chomh maith. An té a chuireann d’fhiacha ort dul aon mhíle amháin leis, gabh leis an dá mhíle. An té a iarrann rud ort, tabhair dó é, agus an té arb áil leis iasacht uait, ná tabhair leis do chúl.

‘Chuala sibh go ndúradh: ‘Bíodh grá agat do do chomharsa agus fuath agat do do namhaid.’ Ach is é a deirimse libh, bíodh grá agaibh do bhur

naimhde agus guígí ar son bhur ngéarleantóirí; sin mar a bheidh sibh in bhur gclann ag bhur nAthair atá ar neamh, a chuireann faoi deara dá ghrian éirí ar olc agus ar mhaith, agus a fhearann báisteach ar chóir agus ar mhíchóir. Óir, má thugann sibh grá dóibh seo a thugann grá daoibh, cad é an tuarastal atá ag dul daoibh? Nach ndéanann na poibleacánaigh féin an rud céanna? Agus mura mbeannaíonn sibh ach do bhur mbráithre amháin, an ndéanann sibh aon ní thar na bearta? Nach ndéanann na págánaigh féin an rud céanna?

Soiscéal an Tiarna.

6

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 9:1-8

‘Bíodh misneach agat, a mhic! tá do pheacaí maite.’

Ar dhul ar bord dó, chuaigh sé trasna agus tháinig isteach ina chathair féin. Tugadh pairiliseach chuige ina luí ar leaba. Nuair a chonaic Íosa an creideamh a bhí acu, dúirt sé leis an bpairiliseach: ‘Bíodh misneach agat, a mhic! tá do pheacaí maite.’ Leis sin, dúirt cuid de na scríobhaithe leo féin: ‘Sin diamhasla dó.’ Ach bhí a fhios ag Íosa cad a bhí ina gcroí agus dúirt: ‘Cén fáth a bhfuil na smaointe mallaithe seo in bhur gcroí? Cé acu is fusa a rá, más ea: ‘Tá do pheacaí maite’; nó a rá: ‘Éirigh agus siúil’? Ach chun go mbeadh a fhios agaibh go bhfuil údarás ag Mac an Duine ar an talamh chun peacaí a mhaitheamh’ – dúirt sé ansin leis an bpairiliseach: ‘Éirigh, tóg leat do leaba agus gabh abhaile.’ D’éirigh seisean agus chuaigh abhaile. Nuair a chonaic na sluaite é, tháinig uamhan orthu agus thug siad glóir do Dhia a thug a leithéid sin d’údarás do dhaoine.

Soiscéal an Tiarna.

7

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 9:9-13

Ní hiad na firéin ach na peacaigh a tháinig mé a ghlaoch.

Bhí Íosa ag imeacht leis ón áit sin, agus chonaic sé duine darbh ainm Matha ina shuí i dteach an chustaim agus dúirt leis: ‘Lean mise.’ D’éirigh seisean agus lean sé é. Ina shuí chun boird dó sa teach, tháinig mórán de na poibleacánaigh agus de na peacaigh agus shuigh siad isteach le hÍosa agus lena dheisceabail.

Nuair a chonaic na Fairisínigh é sin, dúirt siad lena dheisceabail: ‘Cén fáth a mbíonn bhur máistir ag ithe leis na poibleacánaigh agus na peacaigh?’

Chuala sé iad agus dúirt: ‘Ní ag na daoine slána a bhíonn gá le lia ach ag na daoine tinne. Ní miste daoibh a chiall siúd a fhoghlaím: ‘Trócaire is áil liom agus ní íobairt.’ Ní hiad na firéin ach na peacaigh a tháinig mé a ghlaoch.’

Soiscéal an Tiarna.

8

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 18:15-20

Tá tú tar éis do bhráthair a thabhairt leat.

‘Má dhéanann do bhráthair peaca i d’aghaidh, gabh chuige á áiteamh air is gan ann ach é agus tú. Má éistean sé leat, tá tú tar éis do bhráthair a thabhairt leat; ach mura n-éistean, beir leat duine nó beirt eile, chun go mbeadh focal a dó nó a trí d’fhinnéithe ag deimhniú gach scéil. Má dhiúltaíonn sé éisteacht leo sin, inis don eaglais é; agus má dhiúltaíonn éisteacht leis an eaglais féin, bíodh sé ina pháigánach agus ina phoibleacánach agat. ‘Deirim libh go fírinneach, gach uile ní a cheanglaíonn sibh ar talamh beidh siad ceangailte ar neamh, agus nithe ar bith a scaoilfidh sibh ar talamh beidh siad scaoilte ar neamh. ‘Agus deirim go fírinneach rud eile libh má bhíonn beirt agaibh ar talamh ar aon aigne faoi rud ar bith a bhíonn le hiarraidh acu, beidh sé le fáil acu ó m’Athair atá ar neamh. Óir, mar a mbíonn beirt nó tríúr tagtha i gceann a chéile i m’ainmse, bím féin ansin ina measc.’

Soiscéal an Tiarna.

9

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 18:21-35

Sin é freisin mar a dhéanfaidh m’Athair neamhaí libhse ach mura maitheann gach duine agaibh dá bhráthair féin ó chroí.

Tháinig Peadar chuige ansin agus dúirt leis: ‘A Thiarna, cé mhéad uair ba cheart dom pardún a thabhairt do mo bhráthair nuair a chiontaíonn i m’aghaidh? Go dtí seacht n-uaire?’ Dúirt Íosa leis: ‘Ní go dtí seacht n-uaire a deirimse leat ach go dtí seacht n-uaire seachtód. ‘Agus dá réir sin is iad dála ríocht na bhflaitheas mar a bhí ag rí arbh áil leis cuntais a réiteach lena chuid seirbhíseach. Agus i dtosach an réitigh dó, tugadh chuige duine a raibh deich míle tallann amuigh air. Agus ó tharla gan an t-íoc a bheith aige, d’ordaigh an máistir é a dhíol, agus a bhean agus a chlann agus a raibh aige, agus an t-íoc a dhéanamh. Mar sin, chaith an seirbhíseach é féin ar lár, agus ag umhlú dó dúirt: ‘Bíodh foighne agat liom a mháistir, agus íocfaidh mé an t-iomlán leat.’

Agus le barr trua, scaoil máistir an tseirbhísigh sin uaidh é agus mhaith na fiacha dó. Ag dul amach don seirbhíseach sin, casadh air duine dá chomhsheirbhísigh a raibh céad déanar aige féin air, agus rug sé greim scóige air ag rá: ‘Íoc a bhfuil amuigh ort!’ Mar sin, chaith a chomhsheirbhíseach é féin ar lár ag achainí air: ‘Bíodh foighne agat liom,’ ar seisean, ‘agus íocfaidh mé leat é.’ Ach níorbh áil leis siúd é gan dul agus é theilgean i bpríosún nó go n-íocfadh sé na fiacha. Nuair a chonaic a chomhsheirbhísigh an méid sin, ghabh buaireamh mór iad, agus chuaigh siad ag insint an scéil ar fad dá máistir. Chuir an máistir fios air: ‘A sheirbhísigh mhallaithe,’ ar seisean, ‘mhaith mé féin duitse na fiacha úd ar fad mar go ndearna tú achainí orm. Nár cheart go ndéanfása mar an gcéanna trócaire ar do chomhsheirbhíseach faoi mar a rinne mise trócaire ort?’ Agus le barr feirge thug a mháistir suas do na céastúnaigh é nó go n-íocfadh sé na fiacha leis go hiomlán. Sin é freisin mar a dhéanfaidh m’Athair neamhaí libhse ach mura maitheann gach duine agaibh dá bhráthair féin ó chroí.’

Soiscéal an Tiarna.

10

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 25:31-46

Sa mhéid go ndearna sibh é do dhuine den chuid is lú de na bráithre seo agamsa, is domsa a rinne sibh é.

‘Nuair a thiochfaidh Mac an Duine ina ghlóir agus na haingil uile in éineacht leis, rachaidh sé ina shuí an uair sin i ríchathaoir a ghlóire. Beidh na náisiúin uile cruinnithe os a chomhair, agus déanfaidh sé na daoine a scaradh ó chéile, mar a scarann an t-aoire na caoirigh ó na gabhair. Cuirfidh sé na caoirigh ar a láimh dheis agus na gabhair ar a láimh chlé. Ansin déarfadh an rí le lucht na láimhe deise: ‘Tagaigí, a lucht bheannaithe m’Athar, glacaigí mar oidhreacht an ríocht a ullmhaíodh daoibh ó thúis an domhain. Óir bhí ocras orm agus thug sibh rud le hithe dom, bhí tart orm agus thug sibh rud le hól dom, bhí mé i mo strainséir agus thug sibh aíocht dom, bhí mé nocht agus chuir sibh éadach orm, bhí mé tinn agus tháinig sibh do m’fheiceáil, bhí mé i bpríosún agus thug sibh cuairt orm.’ Freagróidh na firéin é ansin: ‘A Thiarna, cén uair a chonaiceamar thú agus ocras ort go dtabharfaimis bia duit, nó tart ort go dtabharfaimis deoch duit? Cén uair a chonaiceamar i do strainséir thú go dtabharfaimis aíocht duit, nó nocht go gcuirfimis éadach ort? Nó cén uair a chonaiceamar tinn thú, nó i bpríosún, go dtabharfaimis cuairt ort?’ Agus déarfadh an rí á bhfreagairt: ‘Deirim libh go firinneach, sa mhéid go ndearna sibh é do dhuine den chuid is lú de na bráithre seo agamsa, is domsa a rinne sibh é.’ Ansin

déarfadh sé le lucht na láimhe clé ar a seal: ‘Imigí uaim, a dhream mhallaithe, isteach sa tine shíoraí a ullmhaíodh don diabhal agus dá chuid aingeal. Óir bhí ocras orm agus níor thug sibh aon rud le hithe dom, bhí tart orm agus níor thug sibh aon rud le hól dom, bhí mé i mo strainséir agus níor thug sibh aíocht dom, bhí mé nocht agus níor chuir sibh aon éadach orm, bhí mé tinn agus i bpríosún agus níor tháinig sibh do m’fheiceáil.’ Agus freagróidh siad sin é ansin: ‘A Thiarna, cén uair a bhí tú le feiceáil againn agus ocras nó tart ort, nó i do strainséir, nó nocht nó tinn nó i bpríosún agus nach ndearnamar freastal ort?’ Ansin freagróidh sé iad: ‘Deirim libh go firinneach, sa mhéid nach ndearna sibh é do dhuine den chuid is lú díobh seo, ní dhearna sibh domsa é ach oiread.’ Agus imeoidh siad leo, iad seo isteach i bpionós síoraí, ach na firéin i mbeatha shíoraí.’

Soiscéal an Tiarna.

11

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Matha 26:69-75

Chuaigh Peadar amach agus ghoil sé go goirt.

Bhí Peadar ina shuí amuigh, sa chúirt. Tháinig cailín aimsire chuige agus dúirt: ‘Bhí tusa freisin in éineacht le hÍosa an Gailíleach.’ Ach shéan seisean é os comhair cách: ‘Níl a fhios agam cad tá tú a rá,’ ar seisean. Ar dhul amach sa phóirse dó, chonaic cailín eile é agus dúirt sí leis na daoine a bhí ann: ‘Bhí sé seo in éineacht le hÍosa an Nazórach.’ Agus shéan sé arís é le mionn: ‘Níl aithne agam ar an duine.’ Tamall ina dhiaidh sin, tháinig na daoine a bhí i láthair agus dúirt siad le Peadar: ‘Go dearfa, is duine díobh sin tusa freisin, mar sceitheadh do chaint ort.’ Ansin a thosaigh sé ag eascaine agus ag tabhairt na mionn: ‘Níl aithne agam ar an duine.’ Agus ghlaigh an coileach láithreach. Agus ba chuimhin le Peadar an focal a dúirt Íosa ‘Roimh ghlaoch don choileach, séanfaidh tú mé faoi thrí.’ Agus chuaigh amach agus ghoil sé go goirt.

Soiscéal an Tiarna.

12

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Marcas 12:28-34

An chéad aithne de na haitheanta go léir.

Duine de na scríobhaithe, a bhí ag éisteach leo ag aighneas, nuair a thug sé faoi deara a fheabhas a fhreagair Íosa iad, tháinig sé chuige agus chuir sé ceist air: ‘Cén chéad aithne de na haitheanta go léir?’ D’fhreagair Íosa: ‘Seo í an chéad cheann: ‘Cluin, a Iosrael, an Tiarna ár nDia is aon Tiarna

ann agus gráoidh tú do Thiarna Dia ó do chroí go hiomlán, agus ó d'anam go hiomlán agus ó d'aighe go hiomlán agus ó do neart go hiomlán.' Seo í an dara ceann: 'Gráoidh tú do chomharsa mar thú féin.' Níl aithne eile is mó ná iadsan.' Dúirt an scríobhaí leis: 'Maith mar a labhair tú, a Mháistir. Dúirt tú le fírinne gur aon é agus nach bhfuil aon neach eile ann ach é. É a ghráú ón gcroí go hiomlán, ón tuiscint go hiomlán, agus ón neart go hiomlán, agus an chomharsa a ghráú mar an duine féin, is mó sin go mór ná na hÍobairtí dóite agus na hofrálacha go léir.'

Nuair a chonaic Íosa gur labhair sé go ciallmhar, dúirt sé leis: 'Ní fada thú ó ríocht Dé.' Ní raibh sé de mhisneach ag aon duine ceist a chur air as sin amach.

Soiscéal an Tiarna.

13

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 7:36-50

An té dá maítear an beagán, ní ghránn ach beagán.

Thug duine de na Fairisínigh cuireadh dó chun proinne aige féin; agus ar dhul isteach dó i dteach an Fhairisínigh, chuaigh ina luí ag bord. Agus peacach mná a bhí sa chathair, nuair a fuair sí scéala é bheith ag bord i dteach an Fhairisínigh, thug sí léi próicín alabastair d'ola chumhra, agus ar bheith di ar gcúl ag a chosa agus í ag gol, thosaigh ag fliuchadh a chos lena deora, agus bhí á dtriomú le folt a cinn, agus í ag pógadh a chos agus á n-ungadh leis an ola chumhra. An Fairisíneach a thug an cuireadh dó, ar a fheiceáil sin dó, dúirt ina aighe: 'Dá mba fáidh an duine seo, bheadh a fhios aige cé hí, agus cén sort í, an bhean seo atá ag baint leis, gur peacach í.' Dúirt Íosa leis á fhreagairt: 'A Shíomóin, tá rud agam le rá leat.' 'A Mháistir,' ar seisean, 'abair.' Dúirt: 'Bhí beirt i bhfiacha ag éilitheoir áirithe: bhí cúig céad déanar amuigh ar dhuine acu, agus caoga ar an duine eile. Nuair nach raibh an t-íoc acu, mhaith sé dóibh araon. Cé acu, mar sin, is mó grá dó?' D'fhreagair Síomón agus dúirt: 'An té, mo bharúil, is mó dár mhaith.' Dúirt sé leis: 'Thug tú an bhreith cheart.' Agus ag iompú chun na mná, dúirt sé le Síomón: 'An bhfeiceann tú an bhean seo? Tháinig mé isteach i do theach; níor thug tú uisce chugam do mo chosa; ach do fhliuch sí seo mo chosa lena deora agus thriomaigh lena gruaig iad. Níor thug tú dom póg; ach í seo, ó tháinig mé isteach, níor stad sí ach ag pógadh mo chos. Níor ung tú mo cheann le hola; ach d'ung sí seo mo chosa le hola chumhra. Sin é an fáth, deirim leat, a bhfuil a peacaí – a mórchuid peacaí – maite di; is léir sin ó mhéid a grá. Ach an té dá maítear an beagán, ní ghránn ach beagán.' Agus dúirt sé léi: 'Tá do pheacaí maite.'

Agus iad seo a bhí ag bord leis, thosaigh siad ag rá ina n-aighe: 'Cé hé seo a dhéanann fiú amháin peacaí a mhaitheamh?' Ach dúirt sé leis an mbean: 'Shlánaigh do chreideamh tú. Imigh faoi shíocháin.'

Soiscéal an Tiarna.

14

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 13:1-5

Ach millfear sibh uile mura mbíonn aithrí déanta agaibh.

San am sin féin tháinig daoine i láthair á insint dó faoi na Gailíligh, a raibh Píoláit tar éis a gcuid fola agus fuil a n-Íobairtí a mheascadh ar a chéile. Dúirt sé leo á bhfreagairt: 'An é is dóigh libh, agus a rá gur fhulaing siad an méid sin, gur mhó de pheacaigh na Gailíligh sin ná na Gailíligh eile go léir? Níor mhó, deirim libh; ach mura ndéana sibh aithrí millfear sibh uile mar an gcéanna. Nó an t-ocht nduine dhéag úd ar thit an túr orthu i Siolóam agus gur mharaigh iad, an dóigh libh gur mhó a bhí siad i bhfiacha ná an chuid eile d'áitritheoirí Iarúsailéim? Níor mhó, deirim libh, ach millfear sibh uile mar an gcéanna mura mbíonn aithrí déanta agaibh.'

Soiscéal an Tiarna.

15

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 15:1-10

Beidh níos mó áthais sna flaithis faoin aon pheacach amháin a dhéanann aithrí.

Na poibleacánaigh agus na peacaigh, bhí siad uile ag teacht ina ghar chun bheith ag éisteacht leis. Agus bhí na Fairisínigh agus na scríobhaithe ag monabhar: 'Glacann an duine seo peacaigh chuige,' deiridís, 'agus itheann sé ina gcuibhreann.' Agus labhair sé an parabal seo leo: 'Cén duine agaibh a mbíonn céad caora aige agus go gcaillfidh sé aon cheann amháin acu, nach bhfágann an naoi nóchad eile san fhásach agus dul ina diaidh siúd a bhí caillte nó go bhfaigheann í? Agus nuair a fhaigheann, buaileann ar a ghuaillí í go háthasach, agus ar theacht abhaile dó, glaonn sé a chairde agus a chomharsana le chéile, ag rá leo: 'Déanaigí comhghairdeas liom, óir, an chaora a bhí caillte agam, fuair mé í.' Deirim libh, is amhlaidh sin a bheidh níos mó áthais sna flaithis faoin aon pheacach amháin a dhéanann aithrí ná faoin naoi bhfíreín nóchad nach mbíonn gá le haithrí acu.'

'Nó cén bhean a mbíonn deich ndrachma aici, má chailleann sí aon drachma amháin, nach lasann lampa agus an teach a scuabadh agus léirchuardach a dhéanamh nó go bhfaigheann é? Agus nuair a fhaigheann, glaonn sí a cairde

agus mná a comharsan le chéile, ag rá: 'Déanaigí comhghairdeas liom, óir, an drachma a bhí caillte agam, fuair mé é.' Is amhlaidh sin, deirim libh, a bhíonn áthas i láthair aingeal Dé faoin aon pheacach amháin a dhéanann aithrí.'

Soiscéal an Tiarna.

16

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 15:11-32

Chonaic a athair é agus ghabh trua é, agus rith sé chuige, á chaitheamh féin ar a bhráid agus á mhúchadh le póga.

Dúirt sé freisin: 'Bhí fear ann a raibh beirt mhac aige. Agus dúirt an duine ab óige acu lena athair: 'A athair, tabhair dom an chuid den sealúchas atá ag titim chugam.' Agus roinn sé a mhaoín shaoilta eatarthu. Agus i gcionn beagán laethanta, tar éis don mhac ab óige gach ní a bhailiú le chéile, d'imigh sé ar an gcoigrích go tír i gcéin, agus scaip a shealúchas ansiúd, ag tabhairt a shaoil go drabhlásach. Nuair a bhí gach aon ní caite aige, tháinig gorta millteach sa tír sin, agus thosaigh sé féin bheith in uireasa. D'imigh sé agus rinne fostú le duine de mhuintir na tíre sin, agus chuir seisean faoina chuid talún é ag aoireacht mhuc. Agus ba é ba mhian leis a bholg a líonadh de na féithleoga a d'itheadh na muca, agus ní thugadh aon duine dó iad. Ach tháinig sé chuige féin agus dúirt: 'Cá liacht de lucht tuarastail ag m'athair a bhfuil fuilleach aráin acu, agus mise anseo ag fáil bháis den ghorta! Cuirfidh mé chun bóthair agus rachaidh mé chun m'athar agus déarfaidh mé leis: A athair, pheacaigh mé in aghaidh na bhflaitheas agus i do láthairse; ní fiú mé feasta go dtabharfaí mac duit orm; déan díom mar a bheadh duine de do lucht tuarastail.' Chuir sé chun bóthair ag triall ar a athair. Ach le linn dó fós bheith i bhfad uaidh, chonaic a athair é agus ghabh trua é, agus rith sé chuige, á chaitheamh féin ar a bhráid agus á mhúchadh le póga. Dúirt an mac leis: 'A athair, pheacaigh mé in aghaidh na bhflaitheas agus i do láthairse; ní fiú mé feasta go dtabharfaí mac duit orm.' Ach dúirt an t-athair lena sheirbhísigh: 'Beirigí amach gan mhoill an éide is uaisle agus cuirigí air í, agus cuirigí fáinne ar a mhéar agus cuaráin ar a chosa, agus tugaigí libh an lao biata agus maraigí é, agus bímis ag ithe agus ag aoibhneas; óir bhí an mac seo agam marbh agus tá sé beo arís, bhí sé caillte agus fuarthas é.' Agus thosaigh siad ag déanamh aoibhnis.

'Bhí an mac ba shine aige ar fud na talún, agus nuair a tháinig sé i ngar don teach, chuala an ceol agus an rince. Ghlaigh sé chuige duine de na giollaí agus d'fhiafraigh de cad é an rud é seo a bhí ar bun. Dúirt seisean leis: 'Do dheartháir a bheith tagtha, agus mharaigh d'athair an lao biata de

chionn go bhfuair sé ar ais slán é.' Ach bhí fearg air agus níorbh áil leis dul isteach. Tháinig a athair amach ag achainí air. Ach dúirt sé lena athair á fhreagairt: 'Féach féin a bhfuilim de bhlianta ag seirbhís duit agus ní dheachaigh mé riamh thar do réir, agus riamh níor thug tú dom mionnán gabhair chun go ndéanfainn aoibhneas le mo chairde. Ach an mac seo agat nuair a tháinig sé, tar éis do mhaoín shaoilta a ídiú le striapacha, mharaigh tú an lao biata dó.' Ach dúirt sé leis: 'A mhic, bíonn tusa liom i gcónaí, agus gach a bhfuil agam is leat; ach bhí sé ceart aoibhneas a dhéanamh agus áthas, óir bhí an deartháir seo agat marbh agus tá sé beo arís, bhí sé caillte agus fuarthas é.'

Soiscéal an Tiarna.

17

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 17:1-4

Má pheacaíonn do bhráthair, tabhair casaoid dó, agus má bhíonn aithreachas air, maith dó.

Dúirt sé lena dheisceabail: 'Ní féidir gan na scannail a theacht, ach is maírg don té trína dtagann siad; b'é a leas go gcrochfaí cloch mhuillinn faoina mhuineál agus é theilgean san fharraige níos túisce ná thabharfadh sé scannal d'aon duine amháin de na daoine beaga seo. Aire daoibh! Má pheacaíonn do bhráthair, tabhair casaoid dó, agus má bhíonn aithreachas air, maith dó. Agus má pheacaíonn sé i d'aghaidh seacht n-uaire sa lá agus go n-iompóidh sé chugat seacht n-uaire, ag rá: 'Tá aithreachas orm', maith dó.'

Soiscéal an Tiarna.

18

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 18:9-14

'A Dhia, glac trua dom, an peacach.'

Labhair sé an parabal seo freisin chun daoine áirithe a bhí teann astu féin bheith fíréanta, agus gur bheag orthu cách eile: 'Chuaigh beirt fhear suas don Teampall ag guí; Fairisíneach duine acu agus poibleacánach an duine eile. Rinne an Fairisíneach, agus é go ceannard, guí mar seo leis féin: 'A Dhia, tugaim a bhuíochas duit nach bhfuilim ar nós cách eile, atá ina sladaithe, ina lucht éagóra, ina n-adhaltranaigh, ná fiú amháin ar nós an phoibleacánaigh úd.

Déanaim troscadh dhá uair sa tseachtain, íocaim na deachúna ar gach ní dá bhfaighim.' Ach sheas an poibleacánach i bhfad siar, agus níorbh áil leis fiú amháin a shúile a ardú chun na bhflaitheas, ach é ag bualadh a uichta, ag rá: 'A Dhia, glac trua dom, an peacach.' Deirim libh, chuaigh sé seo síos

abhaile fíréanaithe, ní ionann is é siúd. Óir gach aon duine a ardaíonn é féin, ísleofar é, agus an té a íslíonn é féin ardófar é.'

Soiscéal an Tiarna.

19

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 19:1-10

Tháinig Mac an Duine chun an rud a bhí cailte a lorg agus a shlánú.

Agus ar theacht isteach in Ireachó dó, bhí sé ag gabháil tríd. Agus fear darbh ainm Zacháias a bhí ina cheannphoibleacánach agus é saibhir, bhí sé ag iarraidh radharc a fháil ar Íosa, cérbh é féin; ach ní fhéadfadh de dheasca an tslua, óir bhí sé íseal ina phearsa. Agus rith sé roimhe chun cinn agus chuaigh in airde i gcrann seiceamair chun go bhfeicfeadh sé é, óir is thairis sin a bhí sé le gabháil.

Nuair a tháinig Íosa go dtí an áit, bhreathnaigh sé suas agus dúirt leis: 'A Zacháias, déan deifir agus tar anuas, óir is i do theachsa nach foláir dom fanacht inniu.' Agus tháinig sé anuas go deifreach agus chuir fáilte roimhe go háthasach. Ar a fheiceáil sin do chách, bhí siad ag monabhar á rá: 'Tá sé tar éis dul ar lóistín ag peacach.' Ach dúirt Zacháias go croíúil leis an Tiarna: 'Is é a dhéanfaidh mé, a Thiarna, leath mo mhaoine a thabhairt do na boicht, agus má bhain mé aon ní go héagórach d'aon duine, déanfaidh mé aisíoc leis faoi cheathair.' Dúirt Íosa leis: 'Tá slánú tar éis teacht chun an tí seo inniu, mar is mac d'Abrahám an duine seo freisin: óir tháinig Mac an Duine chun an rud a bhí cailte a lorg agus a shlánú.'

Soiscéal an Tiarna.

20

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Lúcas 23:39-43

Beidh tú in éineacht liom inniu i bparthas.

Duine de na coirpigh a bhí arna gcrochadh, bhí sé á dhiamhaslú á rá: 'Nach tú an Críost? Saor tú féin agus sinne.' Ach thug an duine eile casaoid dó agus dúirt: 'An ea nach bhfuil eagla Dé ort, agus tusa faoin daorbhreith chéanna?

Agus maidir linne, is le ceart é: tá díol ár mbeart féin á thabhairt orainn ach ní dhearna sé seo rud ar bith as an tslí.' Agus dúirt: 'A Íosa, cuimhnigh ormsa nuair a thiocfaidh tú faoi réim do ríochta!' Agus dúirt seisean leis: 'Deirim leat go fírinneach, beidh tú in éineacht liom inniu i bparthas.'

Soiscéal an Tiarna.

21

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Eoin 8:1-11

Imigh leat agus ná déan peaca arís as seo amach.

Agus chuaigh Íosa go Cnoc na nOlóg. Bhí sé ar an bhfód arís sa Teampall go moch ar maidin, agus tháinig na daoine go léir chuige agus shuigh sé síos agus thosaigh ar iad a theagasc.

Thug na scríobhaithe agus na Fairisínigh bean ar rugadh uirthi in adhaltranas agus chuir siad ina seasamh i lár baill í agus dúirt siad leis: 'A mháistir, rugadh ar an mbean seo i gcoir féin an adhaltranaís. D'ordaigh Maois dúinn sa dlí bás a imirt ar a leithéidí seo le clocha. Cad deir tú más ea?' Dúirt siad an chaint sin á phromhadh, chun go mbeadh rud éigin acu le cur ina leith. Ach chrom Íosa síos agus thosaigh sé ag scríobh lena mhéar ar an talamh. Ós rud é nach ndeachaigh aon stad orthu ach á cheistiú, d'éirigh sé suas agus dúirt leo: 'An duine agaibh atá gan pheaca, bíodh sé ar an gcéad duine ag caitheamh clocha léi.' Agus chrom sé síos arís agus bhí ag scríobh ar an talamh. Arna chlos sin dóibh d'imigh siad leo ina nduine is ina nduine ag tosú leis na seanóirí, agus ag dul síos go dtí deireadh; agus fágadh Íosa ina aonar agus an bhean ina seasamh i lár baill. D'éirigh Íosa suas agus dúirt sé léi: 'A bhean, cá bhfuil siad? Nár dhaor aon duine thú?' 'Ní dhearna aon duine, a dhuine uasail,' ar sí. Dúirt Íosa léi: 'Ná ní dhaoraimse thú ach oiread. Imigh leat agus ná déan peaca arís as seo amach.'

Soiscéal an Tiarna.

22

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Eoin 8:31-36

Gach duine a dhéanann peaca, tá sé in a dhaor ag an bpeaca.

Ansin dúirt Íosa leis na Giúdaigh a chreid ann: 'Má fhanann sibh ar mo bhriathar, beidh sibh in bhur ndeisceabail agam dáiríre, agus beidh fios na fírinne agaibh, agus saorfaidh an fhírinne sibh.'

D'fhreagair siad é: 'De shíol Abrahám sinne é, agus ní rabhamar inár ndaoir ag aon duine riamh. Conas go ndeir tú: 'Saorfar sibh?'' D'fhreagair Íosa iad: 'Amen, Amen, a deirim libh, gach duine a dhéanann peaca, tá sé in a dhaor ag an bpeaca. Ní fhanann an daor sa teach de shíor, ach fanann an mac de shíor. Má shaorann an mac sibh dá bhrí sin beidh sibh saor dáiríre.'

Soiscéal an Tiarna.

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Eoin 15:1-8

Gach géag ionam nach dtugann toradh, bainfidh sé í; agus gach géag a thugann toradh, bearrfaidh sé í.

Mise an fhíniúin fhíor, agus is é m’Athair an saothraí.
Gach géag ionam nach dtugann toradh, bainfidh sé í;
agus gach géag a thugann toradh, bearrfaidh sé í,
ionas go dtabharfaidh sí breis toraidh.
Tá sibhse bearrtha de bharr an bhriathair a labhair mé libh.
Fanaigí ionamsa, agus mise ionaibh.
Faoi mar nach féidir don ghéag toradh a thabhairt uaithi féin,
mura bhfanann sí san fhíniúin,
sin mar nach féidir daoibhse,
mura bhfanann sibh ionamsa.
Mise an fhíniúin, sibhse na géaga;
an té a fhanann ionamsa, agus mise ann,
tugann seisean toradh mór uaidh;
óir gan mise, ní féidir daoibh aon ní a dhéanamh.
Cibé nach bhfanfaidh ionamsa,
caithfear amach é mar ghéag,
agus feofaidh sé;
agus tógfar agus caithfear sa tine iad,
agus dófar iad.
Má fhanann sibh ionamsa
agus má fhanann mo bhriathra ionaibh,
iarrfaidh sibh cibé ní is mian libh
agus déanfar daoibh é.
Tugadh glóir do m’Athair
sa mhéid go dtugann sibhse toradh mór uaibh,
agus go mbeidh sibh in bhur ndeisceabail agamsa.

Soiscéal an Tiarna.

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Eoin 15:9-14

Sibhse mo chairde má dhéanann sibh na nithe a ordaim daoibh.

Faoi mar a thug an tAthair grá domsa,
thug mise grá daoibhse chomh maith.
Fanaigí i mo ghrá.
Má choinníonn sibh m’aitheanta,
fanfaidh sibh i mo ghrá,
faoi mar a choinnigh mise aitheanta m’Athar,
agus a fhanaim ina ghrá.
Dúirt mé na nithe seo libh
chun go mbeadh mo lúcháir-se ionaibh
agus go mbeadh bhur lúcháir-se iomlán.
Is í seo m’aithne:
sibh a thabhairt grá dá chéile,

faoi mar a thug mé grá daoibh.
Níl grá ag aon duine níos mó ná seo
go dtabharfaidh duine a anam ar son a chairde.
Sibhse mo chairde
má dhéanann sibh na nithe a ordaim daoibh.

Soiscéal an Tiarna.

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Eoin 19:13-37

Breathnóidh siad ar an té a tholl siad.

Nuair a chuala Píoláit na focail sin, sheol sé Íosa amach agus chuaigh féin ina shuí breithimh, san áit ar a dtugtar an Chúirt Phábháilte – Gabata atá san Eabhrais air. Ba é lá an ullmhaithe don Cháisc é, timpeall an séú huair. Dúirt sé leis na Giúdaigh: ‘Féach, sin é bhur rí!’ Ach chuir siad na gártha suas: ‘Beir uainn é! Beir uainn é! Céas é!’ Dúirt Píoláit leo: ‘An amhlaidh a chéasfaidh mé bhur rí?’ D’fhreagair uachtaráin na sagart: ‘Níl de rí againne ach Céasar.’ Ansin thug sé suas dóibh é chun a chéasta.

Rug siad Íosa leo. Rinne sé féin an chros a iompar, agus ghabh sé amach go dtí Áit an Chloiginn – a dtugtar Golgota san Eabhrais air. Chéas siad é ansiúd agus beirt eile in éineacht leis, duine ar gach taobh, agus Íosa i lár bail. Scríobh Píoláit fógra le cur ar an gcros, agus ba é an fógra: ‘Íosa ó Nazarat, rí na nGiúdach.’ Léigh mórán de na Giúdaigh an fógra sin, mar ba ghearr ón gcathair an áit inar céasadh Íosa agus bhí an scríbhinn in Eabhrais, i nGréigis agus i Laidin. Dúirt ardsagairt na nGiúdach le Píoláit: ‘Ná scríobh, ‘rí na nGiúdach,’ ach, ‘dúirt sé seo: Is mé rí na nGiúdach.’’ D’fhreagair Píoláit: ‘An rud atá scríofa agam, tá sé scríofa.’ Nuair a bhí na saighdiúirí tar éis Íosa a chéasadh, thóg siad a chuid éadaigh agus rinne siad ceithre sciar díobh – sciar don saighdiúir acu – agus an t-ionar. Ní raibh uaim ar bith san ionar, ach é fite slán ó bharr anuas.
Mar sin, dúirt siad le chéile: ‘Ná stróicimis é, ach é a chur ar chrainn cé aige go mbeidh sé’ – chun go gcomhlíonfaí an scríoptúr a deir: ‘Roinn siad mo chuid éadaigh eatarthu, agus chuir siad ar chrainn mo chulaith.’ Rinne na saighdiúirí an méid sin.

Bhí ina seasamh le hais chros Íosa, a mháthair, agus deirfiúr a mháthar, Máire Chlópas, agus Máire Mhaigdiléana. Nuair a chonaic Íosa a mháthair agus an deisceabal a ghráigh sé ina sheasamh lena hais, dúirt sé lena mháthair: ‘A bhean, sin é do mhac.’ Ansin dúirt sé leis an deisceabal: ‘Sin í do mháthair.’ Agus ón uair sin amach ghlac an deisceabal isteach ina bhaile féin í.

Tar éis an méid sin, ó bhí a fhios ag Íosa go raibh gach ní déanta feasta, chun go gcomhlíonfaí an scríoptúr, dúirt sé: 'Tá tart orm.' Bhí soitheach ansiúd lán d'fhíneagar. Thum siad spúinse as an bhfíneagar agus chuir siad ar bharr chraobh iosóipe é, agus chuir siad chun a bhéil é. Tar éis dó an fíneagar a ghlacadh dúirt Íosa. 'Tá sé curtha i gcrích.' Chrom sé a cheann agus thug uaidh a spiorad.

Ba é lá an ullmhaithe é, agus ionas nach bhfanadh na coirp ar chros le linn na sabóide – óir ba lá mór sollúnta an tsabóid sin – rinne siad achainí ar Phioláit go ndéanfaí na lorgaí a bhriseadh agus na coirp a chartadh as an tslí. Mar sin tháinig na saighdiúirí agus bhris siad lorgaí an chéad duine agus an duine eile a céasadh mar aon leis. Ar theacht dóibh go dtí Íosa, áfach, ó chonaic siad go raibh sé marbh cheana féin, níor bhris siad a lorgaí, ach rinne duine de na saighdiúirí a chliathán a tholladh le sleá, agus tháinig fuil agus uisce amach as láithreach. Agus an té a chonaic is aige atá fianaise tugtha air, agus is fíor í an fhianaise, agus tá a fhios aigesean gur fíor a ndeir sé, chun go gcreidfeadh sibhse chomh maith. Óir tharla an méid sin chun go gcomhlíonfaí an scríoptúr: 'Aon chnámh ann ní bhrisfear.' Agus tá scríoptúr eile a deir: 'Breathnóidh siad ar an té a tholl siad.'

Soiscéal an Tiarna.

26

Sliocht as an Soiscéal Naofa de réir N. Eoin 20:19-23

Glacai gí an Spiorad Naomh. Na daoine a maithfidh sibh a bpeacaí dóibh, beidh siad maite dóibh.

Tráthnóna an lae chéanna, an chéad lá den tseachtain, agus na doirse faoi ghlas le heagla na nGiúdach, san áit ina raibh na deisceabail, tháinig Íosa agus sheas ina measc agus dúirt leo: 'Síocháin daoibh!' Á rá sin dó, thaispeáin sé dóibh a lámha agus a chliathán. Bhí áthas ar na deisceabail nuair a chonaic siad an Tiarna. Dúirt Íosa leo ansin arís: 'Síocháin daoibh!'

Amhail mar a chuir an tAthair uaidh mise, táimse do bhur gcursa uaim freisin.'

Arna rá sin dó, d'análaigh sé orthu agus dúirt leo: 'Glacai gí an Spiorad Naomh.

Na daoine a maithfidh sibh a bpeacaí dóibh, beidh siad maite dóibh; na daoine a gcoinneoidh sibh a bpeacaí, beidh a bpeacaí coinnithe.'

Soiscéal an Tiarna.

